

John 19

ASVh with Comments

Summary. This chapter presents the sentencing of the beloved Son of God to the cross, His suffering, His crucifixion, and His burial. The Lord Jesus' suffering on the cross covers the sins of the whole world, and it is the only way to the salvation of our souls.

บทสรุป ในบทนี้ได้เสนอการการถูกพิจารณาคดีของพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้ายังกางเขน ความทุกข์ทรมานของพระองค์ การตรึงบนกางเขนของพระองค์ และการฝังศพของพระองค์ ความทุกข์ทรมานของพระเยซูเจ้าบนกางเขนครอบคลุมเหนือบาปของทั้งโลก และมันคือทางเดียวเพื่อความรอดของจิตวิญญาณของเรา

John 19:1-16. The Lord Jesus sentenced to be crucified. The Lord Jesus is beaten and mocked by the outsiders and then portrayed to the multitudes as the King of the Jews with a crown of thorns and a purple robe. The leaders of the Jews instigated the multitudes to ask Pilate to crucify the Lord Jesus. Pilate interrogated the Lord Jesus, judged Him, and sentenced Him to be crucified even though they found no cause to condemn Him.

ยอห์น 19:1-16 พระเยซูเจ้าถูกพิจารณาคดีเพื่อถูกตรึงบนกางเขน พระเยซูเจ้ารับการโบยตีและรับการลนหนุ่โดยคนนอกและแล้วเสนอต่อฝูงชนเป็นพระมหากษัตริย์ของพวกเขาด้วยมงกุฎหนามและเสื้อคลุมสีม่วง เหล่าผู้นำของพวกเขาขอร้องฝูงชนเพื่อขอพิลาตให้ตรึงพระเยซูบนกางเขน พิลาตสอบสวนพระเยซูเจ้า พิพากษาพระองค์ และตัดสินพระองค์เพื่อตรึงบนกางเขนถึงแม้ว่าพวกเขาไม่พบเหตุเพื่อปรับปรับพระองค์

John 19:17-22. The crucifixion of the Lord Jesus. Jesus bore His cross to Golgotha, where they crucified Him between two criminals, thus labeling Him as a criminal. Also, they put an inscription, naming Him the King of the Jews, written in Aramaic, Latin, and Greek. By crucifying and putting Him between the criminals, the children of God had blasphemed the Trinity of God.

ยอห์น 19:17-22 การตรึงบนกางเขนของพระเยซูเจ้า พระเยซูแบกกางเขนยังกลโกธา ที่ซึ่งพวกเขาตรึงพระองค์บนกางเขนระหว่างอาชญากรสองคนแล้ว ดังนั้นบิดาของพระองค์เป็นอาชญากร ด้วยกัน พวกเขาขว้างข้อกล่าวหา ว่าพระองค์พระมหากษัตริย์ของพวกเขา เขียนเป็นอารามิก ลาติน และกรีก โดยตรึงบนกางเขนและจัดพระองค์ระหว่างอาชญากร เด็กของพระเจ้าได้ลบหู่ความเป็นสามของพระเจ้า

John 19:23-29. At the cross of the Lord Jesus. The soldiers divided His garments and cast lots for His tunic. He entrusted the care of His mother to the disciple whom He loved. The Lord Jesus, knowing that everything has been finished, said, "I thirst." They tortured Him by giving Him sour wine mixed with gall for thirst. These things happened so all the prophecies regarding the Lord Jesus might be fulfilled.

ยอห์น 19:23-29 ยังกางเขนของพระเยซูเจ้า เหล่าทหารแบ่งเสื้อของพระองค์และแบ่งฉลากสำหรับเสื้อผ้าของพระองค์ พระองค์ได้วางใจการดูแลมารดาของพระองค์แก่สาวกซึ่งพระองค์รัก พระเยซูเจ้า รู้แน่นอนว่าทุกสิ่งได้สำเร็จ พูดว่า "เรากระหาย" พวกเขาทรมานพระองค์โดยให้น้ำส้มสายชูผสมน้ำองุ่นเปรี้ยวผสมกับดีสำหรับแก้กระหาย สิ่งเหล่านี้เกิดขึ้นเพื่อให้คำพยากรณ์เกี่ยวกับพระเยซูเจ้าให้เต็ม

John 19:30-37. The death on the cross of the Lord Jesus. After the Lord Jesus said, "It is finished," "He yielded up the Spirit." When the Father has said something in the Holy Scripture, all things must happen; therefore, the soldiers didn't break any of the Lord's bones; however, one of them pierced His side "and immediately came out blood and water." The pouring of the Lord Jesus' blood and water from His side is the confirmation of His blood to wash the sins away and of the water to come and take the water baptism in the name of the Trinity of God.

ยอห์น 19:30-37 ความตายบนกางเขนของพระเยซูเจ้า หลังจากที่พระเยซูเจ้าได้พูดว่า "มันได้สำเร็จ" พระเยซูได้ "พระองค์ทรงปล่อยจิตวิญญาณ" เมื่อพระบิดาได้บอกบางอย่างในพระคัมภีร์ศักดิ์สิทธิ์ ทุกอย่างต้องเกิดขึ้น ดังนั้น เหล่าทหารไม่ได้หักกระดูกใดๆของพระเจ้า อย่างไรก็ตาม เหล่าทหารไม่ได้หักกระดูกใดๆของพระเจ้า อย่างไรก็ตาม คนหนึ่งในพวกเขาได้แทงซี่ข้างของพระองค์ "ในทันทีเลือดและน้ำได้ไหลออกมา" เลือดและน้ำ

ของพระเยซูที่ห่อออกมาจากสี่ข้างของพระองค์คือการยืนยันทนของเลือดของพระองค์ที่ล้างบาปออกไปและน้ำเพื่อมาและนำการบำบัดสมาของน้ำในพระนามแห่งความเป็นสามของพระผู้เป็นเจ้า

John 19:38-42. The burial of the Lord Jesus. Joseph of Arimathea responded to the Lord speaking into his heart and did a good job by putting the Lord Jesus' body into his own tomb, which was new. The body of the Lord Jesus had to be taken away from the cross first and placed in a tomb because the Lord Jesus must rise in the human body first.

ยอห์น 19:38-42 การฝังศพของพระเยซูเจ้า โจเซฟแห่งอาริมาเตียได้ตอบสนองต่อเสียงของพระเจ้าที่ได้พูดเข้าสู่ใจของเขาและทำงานที่ดีโดยวางร่างของพระเยซูเจ้าเข้าสู่หลุมฝังศพของตนเอง ซึ่งใหม่ แรกวางของพระเยซูเจ้าได้ถูกนำออกจากกางเขนและวางในหลุมฝังศพเพราะพระเยซูเจ้าแรกต้องฟื้นในร่างมนุษย์ก่อน

He was the perfect sacrifice, and the pain of the nails on the cross cannot happen again after His resurrection; therefore, the beloved Son of God must rise up in the human body first and then the heavenly body wrapping around to take the human body into heaven. Nicodemus also brought a mixture of myrrh and aloes, and they wrapped the body of the Lord Jesus with linen cloths and spices; however, they did not touch the body of the Lord in any other way to make any cuts.

พระองค์ได้เป็นเครื่องบูชาที่เหมาะสม และความเจ็บปวดของตะปูบนกางเขนไม่สามารถเกิดขึ้นอีกได้หลังจากการฟื้นคืนชีพของพระองค์ ดังนั้น พระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าต้องฟื้นในร่างมนุษย์ก่อนและแล้วร่างแห่งสวรรค์คลุมรอบเพื่อนำร่างมนุษย์เข้าสู่สวรรค์ ด้วยกันนิโคดีมัสได้นำน้ำมันอบและกฤษณา และพวกเขาพันร่างของพระเยซูเจ้าด้วยผ้าป่านและเครื่องเทศ อย่างไรก็ตาม พวกเขาไม่ได้แตะร่างของพระเจ้าในทางอื่นเพื่อทำการตัดใดๆ

¹ Then Pilate, therefore, took **Jesus** and scourged **Him**.

¹ แล้วปีลาต ดังนั้น จึงให้พา **พระเยซู** ไปและโบยตี **พระองค์**

Comments 19:1. This verse should be synchronized with Luke 23:20. We should note that the Gospel of Luke presents an orderly account concerning the matters related to our Lord Jesus (See Luke 1:1-4), so we can use the Gospel of Luke as the baseline to link the events.

ความเห็น 19:1 ข้อเขียนนี้ซึ่งในซีกกับลูกา 23:20 เราควรจะบันทึกกันที่ว่าพระคัมภีร์ลูกาได้เสนอตามลำดับเกี่ยวกับกรณีของพระเยซูเจ้าของเขา (มองลูกา 1:1-4) ดังนั้นเราสามารถให้พระหนังสือของลูกาเป็นพื้นฐานเชื่อมเหตุการณ์

In this verse, the reader also can notice that Pilate has punished the beloved Son of God even though his heart has doubt. If his heart has doubts about the beloved Son of God, being guilty or not, then he, as a leader, should not start to hurt the beloved Son of God in order to satisfy the need of people.

ในข้อเขียนนี้ ผู้อ่านสามารถสังเกตกันว่าปีลาตได้ลงโทษพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าถึงแม้ว่าใจของท่านมีความสงสัย ถ้าใจของท่านได้มีความสงสัยเกี่ยวกับพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้า เป็นผิดหรือไม่ แล้วท่าน เป็นผู้ว่า ไม่ควรเริ่มทำร้ายพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าเพื่อให้เป็นทีพอใจต่อความต้องการของประชาชน

Therefore, if his heart truly has doubt, he should not start to scourge the beloved Son of God. The torture of the beloved Son of God under his hand has occurred before proving His guilt. As the leader, you must do the right thing and be pleasing to God, not the wrong thing to please the eyes of humans.

[See also Comments Matthew 20:19, 27:26, Comments Mark 15:15]

ดังนั้น ถ้าใจของท่านจริงๆแล้วสงสัย ท่านไม่ควรเริ่มโบยตีพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้า การทรมานของพระบุตรสุดที่รักของเจ้านั้นภายใต้มือของท่านก่อนพิสูจน์ความผิดของพระองค์ เป็นผู้ว่า คุณต้องทำสิ่งที่ถูกต้องต่อพระผู้เป็นเจ้า ไม่ใช่ทำสิ่งที่ผิดเพื่อให้มนุษย์พอใจ

(ดูด้วยกันมองเห็นมัทธิว 20:19, 27:26 ความเห็นมาระโก 15:15)

² And the soldiers having weaved together a crown out of thorns-bush put it on **His** head, and arrayed **Him** in a purple robe;

² และเหล่าทหารเอาหนามมาสานเป็นมงกุฎใส่ไว้บนศีรษะของ **พระองค์** และแต่งกาย **พระองค์** ด้วยเสื้อคลุมสีม่วง

Comments 19:2. For verses 2 to 3, see Comments Matthew 27:27-30 and Comments Mark 15:16-19.

In the Gospel of Luke 23:7-11, Jesus was taken to Herod and questioned by him, and Herod and his soldiers mocked Jesus. The leaders and their soldiers tortured the Lord Jesus.

ความเห็น19:2 สำหรับข้อเขียน 2 ถึง 3 มองมัทธิวความเห็น 27:27-30 และมาระโกความเห็น 15:16-19

ในพระหนังสือของลูกา23:7-11พระเยซูถูกนำไปยังเฮโรดและถูกถามโดยท่าน และเฮโรดและเหล่าทหารของท่านเย้ยพระเยซู เหล่าผู้นำและเหล่าทหารของพวกเขาได้ทรมานพระเยซูเจ้า

When the human leaders led the beloved Son of God from one place to another, all the way there, they were synchronized in scourging Him and blaspheming. The traveling time may be for a short distance, but the physical torture has been highly given in order to make the Lord Jesus look unwell, so all the eyes of the people would see that their leaders agree with them and are willing to torture the beloved Son of God for His guilt. In order to make the commoners happy, the leaders did not care about right or wrong.

เมื่อเหล่ามนุษย์ผู้นำได้นำพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าจากที่หนึ่งไปสู่อีกที่หนึ่ง ตลอดทางที่ไป พวกเขาได้ชิงโครโนในการโบยตีและลบหลู่พระองค์ การเดินทางอาจเป็นระยะทางสั้นๆ แต่การทรมานทางร่างกายนั้นสูงมากที่ได้ให้เพื่อทำให้พระเยซูเจ้ามองสุขภาพไม่ดี ดังนั้นทุกสายตาของประชาชนจะให้เห็นนั่นว่าเหล่าผู้นำของพวกเขาเห็นด้วยกับพวกเขาและปรารถนาที่จะทรมานพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าสำหรับความผิดของพระองค์ เพื่อให้เหล่าคนทั่วไปมีความสุข เหล่าผู้นำไม่ได้สนใจเกี่ยวกับถูกหรือผิด

“And the soldiers having weaved together a crown out of thorns-bush put it on His head.” The outsider soldiers made a crown, but this crown for the beloved Son of God was not a crown of glory, but it was a crown of shame for the whole Jewish nation; the outsiders have crowned the beloved Son of God as the King but, not the King for worship but the King for them to torture.

“และเหล่าทหารได้สานหนามเข้าด้วยกันเป็นมงกุฎเพื่อใส่ลงบนหัวของพระองค์ “ เหล่าทหารของคนภายนอกได้ทำมงกุฎ แต่มงกุฎนี้สำหรับพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าไม่ใช่มงกุฎแห่งพระสิริ แต่มันได้เป็นมงกุฎแห่งความอับอายสำหรับยิวทั้งชาติ เหล่าคนนอกได้ใส่มงกุฎแก่พระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าเหมือนพระมหากษัตริย์แต่ ไม่ใช่พระมหากษัตริย์สำหรับเคารพบูชาแต่พระมหากษัตริย์สำหรับพวกเขาเพื่อทรมาน

They have laughed at the suffering of the prisoner they have received, the prisoner that never committed any guilt but has received the punishment for all humans, the beloved Son of God who has received the suffering for the sins of the world. These are soldiers of the outsiders; they have no knowledge and also have not acknowledged the God of His people; it is not their fault to make fun of the beloved Son of God. His own people have given Him up for them; all blasphemy and torture the beloved Son of God has received was because His own people have betrayed Him and delivered Him to the outsiders.

พวกเขาได้หัวเราะการทรมานของนักโทษที่พวกเขาได้รับ นักโทษนั้นที่ไม่เคยได้ทำผิดใดๆแต่ได้รับการลงโทษสำหรับมนุษย์ทั้งหมด พระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าผู้ซึ่งได้รับการลงโทษสำหรับบาปของโลก พวกนี้คือเหล่าทหารของคนนอก พวกเขาไม่มีความรู้และด้วยกันไม่รู้พระผู้เป็นเจ้าของประชาชนของพระองค์ มันคือไม่ใช่ความผิดของพวกเขาที่ทำต่อพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้า ประชาชนของพระองค์เองได้มอบพระองค์ให้ต่อพวกเขา การลบหลู่และการทรมานที่พระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าได้รับมันเป็นเพราะประชาชนของพระองค์เองได้ทรยศต่อพระองค์และมอบพระองค์แก่พวกคนนอก

“and arrayed Him in a purple robe.” The purple robe signifies the king of their nation, but these soldiers of the outsiders put this robe on the beloved Son of God to make fun of Him.

“และแต่งกายพระองค์ด้วยเสื้อคลุมสีม่วง “เสื้อคลุมสีม่วงหมายถึงกษัตริย์ของชนชาติของพวกเขา แต่เหล่าทหารของคนนอกใส่เสื้อคลุมนั้นบนพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าเพื่อทำเรื่องตลกต่อพระองค์

³ and they came to **Him** and said, Hail, **King** of the Jews! And they gave **Him** blows with the palm.

³ และพวกเขามาถึง **พระองค์** และพูดว่า บูชา **พระมหามหากษัตริย์** ของพวกยิว และพวกเขาตี **พระองค์** ด้วยฝ่ามือ

Comments 19:3. “and they came to Him and said, Hail, King of the Jews!” Let all true believers notice the blasphemous words here at this point. They mocked the beloved Son of God as the King of His people who have betrayed Him. They made salutations in worship and in lifting Him up but in the meaning of mocking

and putting Him down; there was no respect from these outsiders; the act the outsiders made was to bring shame, not only to the beloved Son of God alone but also to all the nation of His people.

ความเห็น 19:3 “และพวกเขามายังพระองค์และพูดว่า บุษามหากษัตริย์ของพวกเขา” ให้ผู้มีความเชื่อแท้จริงทั้งหมดสังเกตเหล่าคำลบลบหนูนี้อย่างจุดนี้ พวกเขาล้อเลียนพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าว่าเป็นพระมหากษัตริย์ของประชาชนของพระองค์ผู้ซึ่งได้ทรงยศต่อพระองค์ พวกเขาทำการทักทายและในการยกพระองค์ขึ้นแต่ในความหมายของลบลบหนุ่และกดพระองค์ลง นี่ไม่เพียงไม่เคารพจากคนภายนอกเหล่านี้ การกระทำของพวกเขาคนภายนอกที่ได้ทำเพื่อนำความอับอาย ไม่เพียงต่อพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าตามลำพังแต่ด้วยกันต่อทั้งชนชาติของพระองค์

“And they gave Him blows with the palm.” The palms that struck the beloved Son of God were not on the beloved Son of God alone, but they have struck the Trinity of the universe, the Trinity of God has been blasphemed in the hands of the outsiders. When they struck the beloved Son of God, in their hearts they did not think of Him alone, but they thought of the whole nation of His children.

“และพวกเขาตีพระองค์ด้วยฝ่ามือของพวกเขา” ฝ่ามือที่ได้ตบพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าไม่ใช่บนพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าลำพัง แต่พวกเขาได้ตบความเป็นสามของจักรวาล ความเป็นสามของพระเจ้าได้ถูกลบหนุ่ในมือของพวกเขาคนภายนอก เมื่อพวกเขาได้ตบพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้า ในใจของพวกเขาพวกเขาไม่ได้คิดถึงพระองค์ลำพัง แต่พวกเขาได้คิดถึงทั้งชนชาติของเด็กของพระองค์

⁴ And Pilate went outside again, and says to them, Behold, I bring Him out to you, so that you may know that I find no cause in Him.

⁴ และปิลาทออกไปข้างนอกอีก และพูดแก่พวกเขา ดูเถิด เราได้นำ พระองค์ ออกมาให้แก่พวกเขา ดังนั้นเพื่อพวกเขาจะรู้ว่าเราไม่พบความผิดในพระองค์

Comments 19:4. This verse synchronizes with Luke 23:22.

ความเห็น 19:4 ข้อเขียนนี้ซึ่งโครินธ์กับลูกา 23:22

Pilate went out again and told the people that he himself had found the beloved Son of God not guilty of any charge. Still, Pilate himself had already punished the innocent Lamb of God. His soldiers also did many terrible things against the beloved Son of God, and the beloved Son of God has taken them all upon Himself, and He did not get angry at any of them.

ปิลาทได้ออกไปข้างนอกอีกและได้บอกประชาชนนั้นว่าท่านได้พบว่าพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าไม่มีความผิดต่อข้อกล่าวหาใดๆ ยังคง ปิลาทท่านเองได้ลงโทษลูกแกะบริสุทธิ์ของพระเจ้าแล้ว ด้วยกันเหล่าทหารของท่านได้ทำสิ่งที่ย่ำแย่หลายสิ่งต่อด้านพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้า และพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าได้รับพวกเขาลงบนตัวของพระองค์เองและพระองค์ไม่ได้โกรธใครในพวกเขา

Q: In the Gospel of Luke 23:22, we are told that Pilate deliberated with them three times about the beloved Son of God not being guilty, yet he punished Him and ultimately condemned the innocent Lamb of God to be crucified.

คำถาม ในพระหนังสือของลูกา 23:22 เราได้บอกนั้นว่าปิลาทได้มีเจตนาเกี่ยวกับพวกเขาสามครั้งเกี่ยวกับว่าพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าไม่มีความผิด ยังคงท่านได้ลงโทษพระองค์และในที่สุดปรับประหารลูกแกะบริสุทธิ์ของพระเจ้าเพื่อให้ถูกตรึงบนกางเขน

A: Even Pilate had doubts about the guilt of the beloved Son of God, but with his dark mind to have power in controlling people, each time he talked, he also punished the beloved Son of God as well; his word went against his own actions, and at the end, the dark in his own heart has concurred.

คำตอบ ถึงแม้ว่าปิลาทมีความสงสัยเกี่ยวกับความผิดของพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้า แต่ด้วยความมืดแห่งใจของท่านเพื่อมีอำนาจในการควบคุมประชาชน แต่ละครั้งที่ท่านพูด ด้วยกันท่านได้ลงโทษพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าด้วยเช่นกัน คำของท่านได้ไปต่อต้านการกระทำของท่านเอง และในที่สุด ความมืดในใจของท่านได้ชนะ

⁵ Jesus then came outside, wearing the crown of thorns and the purple robe. And he says to them, Behold, the Man!

⁵ แล้ว พระเยซู ออกมาข้างนอก สวมมงกุฎหนามและชุดสีม่วง และท่านพูดแก่พวกเขาว่า ดูเถิด ผู้ชาย!

Comments 19:5. Pilate brought the beloved Son of God to mock Him in front of the people. They dressed the beloved Son of God in a long purple robe but also put a crown of thorns in mocking the beloved Son of God to show the people that He is not the true King, just the nice clothes on, but the crown is of thorns.

ความเห็น19:5 ปิลาตได้นำพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้ามาเพื่อแสดงการลบหลู่ต่อหน้าประชาชน พวกเขาแต่งตัวของพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าด้วยเสื้อคลุมยาวสีม่วงแต่ด้วยกันใส่มงกุฏหนามเป็นการล้อเลียนพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าเพื่ออวดต่อประชาชนนั้นว่าพระองค์ไม่ใช่พระมหากษัตริย์ที่แท้จริง เพียงมีแต่เสื้อผ้าสวยงามสวม แต่มงกุฏคือหนาม

Pilate wanted people to recognize the beloved Son of God with that picture; it was completely a mocking picture; he wanted all people to remember who truly the beloved Son of God is in their eyes; the crown of thorns has given all the meaning to the people; the people called the beloved Son of God the King of the Jews, but the King of the Jews wears the crown of thorns, not the crown of precious stones or golden; the picture people will remember it would contradict what they have heard about the beloved Son of God.

ปิลาตต้องการให้ประชาชนจดจำพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าด้วยภาพนั้น มันเป็นภาพของการล้อเลียนที่สมบูร์ก ท่านต้องการให้ประชาชนทั้งหมดจดจำว่าแท้จริงแล้วพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าคือใครในสายตาของพวกเขา มงกุฏหนามได้ให้ความหมายทั้งหมดแก่ประชาชน ประชาชนได้เรียกพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าว่าพระมหากษัตริย์ของพวกเขา แต่พระมหากษัตริย์ของพวกเขาสวมมงกุฏหนาม ไม่ใช่มงกุฏของพลอยล้ำค่าหรือทองคำ ภาพที่ประชาชนจะจดจำมันจะขัดแย้งกับอะไรที่พวกเขาได้ยินเกี่ยวกับพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้า

6 Then at which time the chief priests and the servants saw Him, they cried out, saying, Crucify, crucify! Pilate says to them, Take Him yourselves, and crucify Him; for I find no cause in Him.

6 แล้วยังเวลาที่มหาปุโรหิตและเจ้าหน้าที่เมื่อเห็น **พระองค์** พวกเขากรอ้อออกมา พูดว่า **ตรึงบนกางเขน ตรึงบนกางเขน!** ปิลาตพูดแก่พวกเขา **พา **พระองค์** ไปโดยตัวของพวกเจ้าเอง และตรึง **พระองค์** บนกางเขน เพราะเราไม่พบความผิดใน **พระองค์****

Comments 19:6. Verses 6 to 15 synchronize with Luke 23:22-24. The events described in John verses 6 to 15 occurred between those described in Luke 23:22 and Luke 23:24.

ความเห็น19:6 ข้อเขียน 6 ถึง 15 ซึ่งใครในซีกกับลูกา23:22-24 เหตุการณ์ได้มีบรรยายในยอห์น 6 ถึง 15 ได้เกิดขึ้นระหว่างพวกนั้นที่ได้บรรยายในลูกา 23:22และลูกา23:24

“Then at which time the chief priests ... crucify!” Take attention, all readers, as the verse has told, the religious leaders are the ones that made the people feel the urge to punish the beloved Son of God. To avoid problems, the people took the religious leaders’ actions and words as the will of the Father to do the deed; people did not think by themselves; they all were looking at what the leaders suggested to them. By bringing the beloved Son of God to the people, the religious leaders have already made people feel that the beloved Son of God is guilty of something, and to have God be pleased with them, the beloved Son of God must be punished.

“แล้วยังเวลาที่มหาปุโรหิต...ตรึงบนกางเขน!” ให้ความสนใจทุกคน ตามที่ข้อเขียนได้บอก เหล่าผู้นำทางศาสนาคือพวกที่ทำให้ประชาชนรู้สึกรีบร้อนที่จะลงโทษพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าเพื่อหลีกเลี่ยงปัญหา ประชาชนรับภาระกระทำของเหล่าผู้นำทางศาสนาและการกระทำดังเป็นพระประสงค์ของพระบิดาเพื่อทำการกระทำนั้น ประชาชนไม่ได้คิดโดยตัวของพวกเขาเอง พวกเขาทั้งหมดมองว่าอะไรที่เหล่าผู้นำได้เสนอต่อพวกเขา โดยนำพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้ามายังประชาชน เหล่าผู้นำทางศาสนาได้ทำให้ประชาชนรู้สึกนั้นว่าพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้ามีความผิดบางอย่าง และทำให้พระผู้เป็นเจ้าไม่พอใจต่อพวกเขา พระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าต้องถูกลงโทษ

“Pilate says to them ... in Him.” Pilate is the smart fox; he had a way of taking himself out of trouble; if the people wanted the beloved Son of God to be punished, Pilate also suggested that the people do it by themselves because he disagreed with the religious leaders. Pilate protected himself by saying these things out; if anything wrong happened later, he did not have to take responsibility; it was the will of the people to punish the beloved Son of God; Pilate has found the way out from all guilt in the eyes of the people. Still, he forgot to think that God can see and hear the heart of humans, and what Pilate truly thought in his heart, God had heard it already.

“ปิลาตพูดแก่พวกเขา...ในพระองค์” ปิลาตคือหมาจิ้งจอกที่ฉลาด ท่านได้มีทางออกของการทำตัวของท่านเองออกจากปัญหา ถ้าประชาชนต้องการให้พระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าต้องถูกลงโทษ ด้วยกันปิลาตได้ให้คำแนะนำให้ประชาชนทำมันโดยตัวของพวกเขาเองเพราะท่านไม่เห็นด้วยกับเหล่าผู้นำทางศาสนา ปิลาตได้ปกป้องตัวของท่านเองโดยพูดสิ่งเหล่านี้ออกมา ถ้ามีสิ่งใดผิดเกิดขึ้นในภายหลัง ท่านไม่ต้องรับผิดชอบ มันเป็นเรื่องของการของประชาชนเพื่อลงโทษพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้า ปิลาตได้พบทางออกจากความผิดในสายตาของประชาชน ยังคง ท่านได้ลืมนึกถึงว่าพระผู้เป็นเจ้าสามารถเห็นและได้ยินใจของเหล่ามนุษย์ และอะไรที่ปิลาตจริงๆแล้วได้คิดในใจของท่าน พระผู้เป็นเจ้าได้ยินมันไปแล้ว

⁷ The Jews answered him, We have a law, and according to the law, He ought to die because He made Himself Son of God.

⁷ พวกยิวตอบท่าน เรามีกฎ และโดยกฎนั้น พระองค์ ควรตายเพราะ พระองค์ ทำ พระองค์เอง ว่าเป็น พระบุตร ของ พระเจ้า

Comments 19:7. “We have a law, and by that law He ought to die” -- [See Leviticus 24:16 – “And he that blasphemes the name of Jehovah, he shall surely be put to death; all the congregation shall certainly stone him: as well the sojourner, as the home-born, when he blasphemes the name of Jehovah, shall be put to death.”] Because their hearts were closed, they couldn't accept the beloved Son of God.

ความเห็น19:7 “เรามีกฎ และโดยกฎนั้นพระองค์ควรตาย” –(มองเลวีนิติ24:6 “และเขานั้นลบหลู่พระนามของพระเยโฮวา เขาจะต้องถูกฆ่าให้ตาย เหล่าผู้ที่มาชุมนุมทั้งหมดจะต้องขว้างเขาด้วยหิน เช่นเดียวกันพวกที่มาท่องเที่ยว ดังเป็นบ้านเกิด เมื่อเขาลบหลู่พระนามของพระเยโฮวา จะต้องถูกฆ่า”) เพราะใจของพวกเขาได้ปิด พวกเขาไม่สามารถยอมรับพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้า

Even though He had performed many miracles and taught them many things, their hearts were still darkened, and they could not accept the truth. And now the outsiders have told them they must judge Him according to their own law. The outsiders did not want to be involved in His condemnation, but His own people still wanted to follow their dark minds; their religious leaders gathered people to agree and crucify the beloved Son of God without a cause.

ถึงแม้ว่าพระองค์ได้แสดงสิ่งวิเศษหลายอย่างและได้สอนพวกเขาหลายสิ่ง ใจของพวกเขายังคงมืดมน และพวกเขาไม่สามารถยอมรับความจริง และในเวลาหนึ่งพวกเหล่านั้นก็ได้บอกแก่พวกเขาพวกเขาต้องพิพากษาพระองค์เนื่องด้วยกฎของพวกเขา เหล่าคนนอกไม่ต้องการมีส่วนร่วมในการปรับปรำพระองค์ แต่ประชาชนของพระองค์ยังคงต้องการติดตามความคิดมืดมิดของพวกเขา เหล่าผู้นำทางศาสนาของพวกเขาได้รวบรวมประชาชนให้เห็นด้วยและตรึงพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าบนกางเขนโดยไม่มีมูลเหตุ

“because He made Himself the Son of God.” Also, they forgot He had told them that if they did not believe in Him, then believe in the works He did, and they could see that by human power alone, He could not perform those works. He did not put Himself as God for them, but He has told them He is the beloved Son of God and that He has come down to be born on earth for the humans to be saved; all His people have heard this teaching which He spoke in their synagogues, and they were not angry until their religious leaders come to point Him out for them.

“เพราะพระองค์ทำ พระองค์เองว่าเป็นพระบุตรของพระเจ้า” ด้วยกัน พวกเขาได้ลืมไปว่าพระองค์ได้บอกแก่พวกเขาเหล่านั้นว่าถ้าพวกเขาไม่เชื่อในพระองค์ แล้วจงเชื่อในงานที่พระองค์ได้ทำ และพวกเขาสามารถเห็นได้ว่าโดยอำนาจของมนุษย์ตามลำพังแล้ว พระองค์ไม่สามารถทำงานเหล่านั้น พระองค์ไม่ได้วางพระองค์เองเป็นพระเจ้าสำหรับพวกเขา แต่พระองค์ได้บอกพวกเขาว่าพระองค์คือพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าและพระองค์ได้ลงมาเพื่อเกิดเป็นมนุษย์บนโลกสำหรับมนุษย์เพื่อให้รอด ประชาชนทั้งหมดของพระองค์ได้ยินคำสอนนี้ซึ่งพระองค์ได้พูดในธรรมศาลาของพวกเขา และพวกเขาไม่ได้โกรธจนกระทั่งเหล่าผู้นำทางศาสนาของพวกเขาชี้พระองค์ออกมาสำหรับพวกเขา

⁸ When Pilate therefore heard this word, he was more afraid;

⁸ เมื่อปีลาตได้ยินคำพูดเหล่านี้ ท่านมีความกลัวมากขึ้น

Comments 19:8. The heart of the outsider, Pilate himself, when he heard about the beloved Son of God and realized the news about His miracle performance, Pilate, as an outsider, saw it not as a human work, but His people wanted him to punish someone that could perform miracle works. This news made Pilate afraid, but he was not afraid to punish the beloved Son of God; he was just afraid of punishing the wrong person with the wrong motive. Pilate did not have a fear of God but a fear of maintaining his popularity among people; there was no justice in his heart, only how to control his power for himself.

ความเห็น19:8 ใจของคนภายนอก ปีลาตท่านเอง เมื่อท่านได้ยินเกี่ยวกับพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าและได้ตระหนักข่าวเกี่ยวกับสิ่งมหัศจรรย์ที่พระองค์ทำ ปีลาต เป็นคนภายนอก ได้เห็นว่ามันไม่ใช่งานของมนุษย์ แต่ประชาชนของพระองค์ต้องการให้ท่านลงโทษคนบางคนนั้นที่ที่สามารถทำงานมหัศจรรย์ ข่าวนี้ทำให้ปีลาตกลัว แต่ท่านไม่กลัวที่จะลงโทษพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้า ท่านเพียงกลัวที่จะลงโทษผิดคนด้วยเจตนาผิด ปีลาตไม่ได้มีความกลัวต่อพระเจ้าแต่กลัวเพื่อรักษาความโด่งดังของท่านในหมู่ประชาชน ที่นั่นไม่มีความยุติธรรมในใจของท่าน มีเพียงทำอย่างไรเพื่อควบคุมอำนาจของท่านสำหรับตัวท่านเอง

⁹ and he entered into the Praetorium again, and says to **Jesus**, From where are **Thou**? But **Jesus** gave him no answer.

⁹ และท่านเข้าไปยังศาลพิโทเลียมอีก และพูดแก่ **พระเยซู พระองค์ท่าน** มาจากที่ใด? แต่ **พระเยซู** ไม่ได้ให้คำตอบใดแก่ท่าน

Comments 19:9. Pilate's question to the beloved Son of God was common, but the purpose in his heart was not the same as the question gives it. The beloved Son of God can hear the heart, which is why He did not answer this man. It is useless to answer his question when the purpose in the heart is different; that is why it becomes no need to reply.

ความเห็น 19:9 คำถามของปีลาตต่อมาจากที่ใดนั้นเป็นธรรมดา แต่จุดประสงค์ในใจของท่านนั้นไม่เหมือนกับคำถามที่ได้ให้ พระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าสามารถได้ยินใจ ซึ่งคือทำไมพระองค์ไม่ได้ตอบชายคนนี้ มันคือไม่มีประโยชน์เพื่อตอบคำถามของเขาเมื่อจุดประสงค์ในใจนั้นแตกต่าง นั่นคือทำไมกลายเป็นไม่มีความต้องการเพื่อตอบกลับ

¹⁰ Pilate, therefore, says to **Him**, Will **Thou** not speak to me? Do **Thou** not know that I have authority to release **Thee**, and I have authority to crucify **Thee**?

¹⁰ ปีลาต ดังนั้น จึงพูดต่อ **พระองค์** ว่า **พระองค์ท่าน** จะไม่พูดแก่เรา? **พระองค์ท่าน** รู้หรือไม่ว่าเรานั้นมีสิทธิที่จะปล่อย **พระองค์ท่าน** และเรามีสิทธิที่จะตรึง **พระองค์ท่าน** บนกางเขน?

Comments 19:10. “Pilate, therefore, says to Him, Will Thou not speak to me?” Because of his earthly position, Pilate has made himself think that everyone, including the beloved Son of God, must answer; the pride in his earthly position makes him believe he has everything under his control.

ความเห็น 19:10 “ปีลาต ดังนั้น จึงพูดต่อ พระองค์ ว่า พระองค์ท่านจะไม่พูดแก่เรา?” เพราะตำแหน่งทางโลกของท่าน ปีลาตได้ทำตัวท่านเองให้คิดนั้นว่าทุกคน รวมทั้งพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้า ต้องตอบ ความเย่อหยิ่งในตำแหน่งทางโลกทำให้ท่านเชื่อว่าทุกอย่างอยู่ภายใต้อำนาจของท่าน

“Do Thou not know ... to crucify Thee?” Let all readers pay attention to what Pilate has threatened the beloved Son of God with. In his mind, he wanted to make the beloved Son of God fearful. He wanted the beloved Son of God to give him all the answers he had asked by telling the beloved Son of God that he had the authority to crucify or release Him to be free. Still, he did not know that the beloved Son of God had the true authority to let him live longer to see his destruction coming later.

“พระองค์ท่านรู้หรือไม่ว่า...ตรึงพระองค์ท่านบนกางเขน?” ให้ผู้อ่านทุกคนให้ความสนใจว่าปีลาตได้ขู่พระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าด้วยอะไร ในความคิดของท่าน ท่านต้องการให้พระบุตรสุดที่รักของพระเจ้ามีความกลัว ท่านต้องการให้พระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าให้คำตอบทั้งหมดแก่ท่านที่ท่านได้ถาม โดยบอกพระบุตรสุดที่รักของเจ้านั้นว่าท่านมีสิทธิที่จะตรึงบนกางเขนหรือปล่อยพระองค์เป็นอิสระ ยังคง ท่านไม่รู้ว่าคุณพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าได้มีสิทธิอำนาจที่แท้จริงเพื่อปล่อยให้คุณมีชีวิตยาวนานเพื่อเห็นความล้มเหลวของท่านที่จะมาในภายหลัง

¹¹ **Jesus** answered him, You would have no authority over **Me**, if it were not given to you from above; therefore, the one having delivered **Me** to you has the greater sin.

¹¹ **พระเยซู** ตอบเขาว่า เจ้าไม่มีสิทธิใดเหนือ **เรา** ถ้ามันได้ให้แก่เจ้าจากเบื้องบน ดังนั้น ผู้ที่ได้มอบ **เรา** ให้แก่เจ้าได้มีบาปสูงกว่า

Comments 19:11. “Jesus answered him.” When Pilate asked the beloved Son of God the question in verse 9 and told that he had authority over Him in verse 10, the beloved Son of God did not give him the answer regarding his curiosity in verse 9, and also the beloved Son of God will not answer according to the demand of anyone; when it is right time He will give the answer to all that ask of Him.

ความเห็น 19:11 “พระเยซูตอบเขาว่า” เมื่อปีลาตได้ถามพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าคำถามในข้อเขียน 9 และได้บอกนั้นว่าท่านมีสิทธิเหนือพระองค์ ในข้อเขียน 10 พระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าไม่ได้ให้คำตอบแก่ท่านเกี่ยวกับความสงสัยอยากรู้ในข้อเขียน 9 และด้วยกับพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าจะไม่ตอบเกี่ยวกับข้อเรียกร้องของผู้ใด เมื่อมันเป็นเวลาที่ถูกต้องพระองค์จะให้คำตอบแก่ทุกคนที่ถามพระองค์

“You would have no authority over Me, if it were not given to you from above.” [Pilate's question in verse 10 to the Lord is, “Do Thou not know that I have authority,” which is linked to the fact that the Lord did not answer his question from verse 9]; This answer now, which the beloved Son of God has given, is not only for Pilate alone but for all the readers that read this part of the verse.

“เจ้าไม่มีสิทธิใดเหนือเรา ถ้ามันได้ให้แก่เจ้าจากเบื้องบน” (คำถามของพิลาตในข้อเขียน10 ต่อพระเจ้าคือ “พระองค์ท่านรู้หรือไม่ว่าเรานั้นมีสิทธิ” ซึ่งคือโยงถึงส่วนนั้นที่พระเจ้าไม่ได้ตอบคำถามของท่านจากข้อเขียน9) คำตอบในเวลาซึ่งพระองค์ท่าน รู้หรือไม่ว่าเรานั้นมีสิทธิได้ให้ คือมันไม่ใช่สำหรับพิลาตเพียงลำพังแต่สำหรับผู้อ่านทั้งหมดนั้นที่อ่านส่วนนี้ของข้อเขียน

The beloved Son of God has answered to everyone that the Father has given the question to that heart to ask Him because that question will not be just for their own good but for the good of many who will hear the answer. The beloved Son of God has told Pilate straight forward that by his own authority, he has it not over the beloved Son of God to make Him answer, but if that question is not from the real heart and the Father did not grant the question to that heart then the beloved Son of God will not answer.

พระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าได้ตอบต่อทุกคนนั้นที่พระบิดาได้ให้คำถามต่อใจนั้นเพื่อถามพระองค์เพราะคำถามนั้นจะไม่เพียงเพื่อความดีต่อพวกเขาเองแต่สำหรับความดีต่อหลายคนผู้ซึ่งจะได้ยินคำตอบ พระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าได้บอกพิลาตโดยตรงนั้นว่าโดยสิทธิของท่านเองนั้น ท่านได้มีมันไม่เหนือพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้า เพื่อทำให้พระองค์ตอบ แต่ถ้าคำถามนั้นไม่ได้มาจากใจที่แท้จริงและพระบิดาไม่ได้ให้คำถามเพื่อใจนั้นแล้วพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าจะไม่ตอบ

When the Father has given to that heart the question, then that heart will have the authority to ask, and the beloved Son of God will answer according to the authority that has been given by the Father to ask any question.

เมื่อพระบิดาได้ให้แก่นั้นคำถาม แล้วใจนั้นจะมีสิทธิเพื่อถาม และพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าจะตอบเนื่องเพราะสิทธินั้นที่ได้มีให้โดยพระบิดาเพื่อถามคำถามนั้นๆ

When we say, “for the good of many who will hear the answer,” we can think in this way as well: when we have the true question from the heart, which the Father has put in our hearts, and when we look at the cross and think of the beloved Son of God, that question which the Father has given will rise up and we will ask from the beloved Son of God to have the understanding; that is the authority which we have in asking the beloved Son of God for the meaning, and the beloved Son of God will give the answer according to that authority because you have received the question from the Father.

เมื่อเราบอกว่า“สำหรับความดีของหลายคนซึ่งจะได้ยินคำตอบ” เราสามารถคิดในทางนี้ด้วยเช่นกัน เมื่อเรามีคำถามที่แท้จริงจากใจ ซึ่งพระบิดาได้ใส่ไว้ในใจของเรา และเมื่อเราเองยังกางเขนและคิดถึงพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้า คำถามนั้นที่พระบิดาได้ให้จะเร้าใจและจะถามจากพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าเพื่อให้ความเข้าใจ นั่นคือสิทธิซึ่งเรามีในการถามต่อพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าสำหรับความหมาย และพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าจะให้คำตอบเนื่องเพราะสิทธินั้นเพราะคุณได้รับคำถามจากพระบิดา

“therefore, the one having delivered Me to you has the greater sin.” The majority of people will link this part only to Judas, but this part of the verse itself links to all His people that have come and demanded that the beloved Son of God be crucified in that time; it is not one person anymore this way, one person has delivered Him, but many have asked Him to be crucified.

“ดังนั้น ผู้ที่ได้มอบเราให้แก่เจ้าได้มีบาปสูงกว่า” คนส่วนมากจะโยงส่วนนี้เพียงเพื่อยูดาส แต่ส่วนนี้ของข้อเขียนมันเองโยงถึงประชาชนทั้งหมดของพระองค์นั้นที่มาและต้องการนั้นว่าพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้ารับการตรึงบนกางเขนในเวลานั้น มันไม่ใช่เพียงคนเดียวอีกแล้วในทางนี้ คนหนึ่งได้มอบพระองค์ แต่หลายคนได้ขอให้พระองค์ถูกตรึงบนกางเขน

“the greater sin.” The greater sin is when they did not accept the Trinity of God in the beloved Son of God Himself and asked that the beloved Son of God be crucified; when the beloved Son of God has been crucified, it is not Him alone, but the Trinity of God has experienced that death at the same time as well, so that sin is the greatest sin among all.

“ได้มีบาปสูงกว่า” บาปสูงกว่าคือเมื่อพวกเขาได้ไม่ยอมรับความเป็นสามของพระเจ้าในพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าพระองค์เองและได้ขอให้นั้นให้พระบุตรสุดที่รักของพระเจ้ารับการตรึงบนกางเขน เมื่อพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าได้ถูกตรึงบนกางเขน มันไม่ใช่พระองค์ตามลำพัง แต่ความเป็นสามของพระเจ้าได้รับรู้ถึงความตายนั้นในเวลาเดียวกันด้วยเช่นกัน ดังนั้นบาปนั้นคือบาปสูงสุดในทุกมุมทั้งหมด

¹² From this, Pilate was seeking to release Him; but the Jews cried out, saying, If you release this Man, you are not a friend of Caesar; everyone making himself a king speaks against Caesar.

¹² จากนั้นไป ปิลาตหาโอกาสที่จะปล่อย **พระองค์** แต่พวกยิวร้องออกมา พูดว่า ถ้าท่านปล่อย **ผู้ชาย** คนนี้ ท่านไม่ใช่เพื่อนของซีซาร์ ทุกคนที่ตั้งตัวของเขาเองเป็นกษัตริย์ได้พูดต่อต้านซีซาร์

Comments 19:12. “From this, Pilate was seeking to release Him.” So, when Pilate heard the answer the beloved Son of God had given to him that he would not have authority over the beloved Son of God unless it had been given to him from above, it made Pilate also feel that the beloved Son of God has no fear in his authority because he also could feel in the beloved Son of God Himself that He has confidence and power to answer Pilate only what it needs to answer, otherwise whatever Pilate may have question it will not be answered if the beloved Son of God Himself did not get the answer from above.

ความเห็น 19:12 “จากนั้นไป ปิลาตหาโอกาสที่จะปล่อยพระองค์” ดังนั้น เมื่อปิลาตได้ยินคำตอบที่พระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าได้ให้แก่ท่านนั้นว่า ท่านจะไม่มีสิทธิเหนือพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้านอกจากว่ามันได้มีให้แก่ท่านจากเบื้องบน ด้วยกันมันทำให้ท่านรู้สึกว่าคุณบุตรสุดที่รักของพระเจ้าไม่มีความกลัวในสิทธิของท่านเพราะด้วยกันท่านสามารถรู้สึกว่าคุณบุตรสุดที่รักของพระเจ้าพระองค์เองนั้นพระองค์มีความมั่นใจและอำนาจเพื่อตอบปิลาตเพียงว่าอะไรที่ต้องการคำตอบ หากแล้วปิลาตอาจถามคำถามอะไรมันจะไม่มีการตอบถ้าพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าพระองค์เองไม่ได้รับคำตอบจากเบื้องบน

“but the Jews cried out ... speaks against Caesar.” What the Jews said, has made Pilate fear that someone would make a report against Him regarding what he will decide about the beloved Son of God at this time, but it also made him have a heart full of doubt; the situation that is happening now can give him trouble later on, so it made him try to find the way first to save himself and leave the case for the people to be the ones to take the responsibility to what will happen later on.

“แต่พวกยิวร้องออกมา...ได้พูดต่อต้านซีซาร์” อะไรที่พวกยิวพูด ได้ทำให้ปิลาตกลัวนั้นว่าบางจะทำรายงานต่อต้านพระองค์เกี่ยวกับอะไรที่ท่านจะตัดสินใจเกี่ยวกับพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้ายังเวลานี้ แต่ด้วยกันมันทำให้ท่านมีใจเต็มไปด้วยความสงสัย สถานการณ์นั้นคือที่เกิดขึ้นในเวลานี้สามารถทำให้ท่านมีปัญหาในภายหลัง ดังนั้นมันทำให้ท่านพยายามก่อนเพื่อหาทางให้ตัวท่านเองได้รอดและทิ้งกรณีสำหรับประชาชนเพื่อเป็นผู้รับผิดชอบต่ออะไรที่เกิดขึ้นในภายหลัง

Verse John 19:12 synchronizes with Mathew 27:24. Verses Matthew 27:24-25 have happened in between these two verses John, verse 12 and verse 13.

ข้อเขียน 19:12 ซึ่งใครในซีกกับมัทธิว 27:24 ข้อเขียนมัทธิว 27:24-25 ได้เกิดขึ้นในระหว่างข้อเขียนยอห์นทั้งสอง ข้อเขียน 12 และข้อเขียน 13

¹³ Pilate therefore **having** heard these words, he brought **Jesus** out, and sat down on the judgment-seat at a place called the **Stone Pavement**, but in **Aramaic**, Gabbatha.

¹³ แล้วเมื่อปิลาตได้ยินสิ่งเหล่านี้ ท่านพา **พระเยซู** ออกมาข้างนอก และนั่งลงที่ที่ตัดสินที่ที่เรียกว่าลานปูศิลา แต่ในอารามิก กาบธาธา

Comments 19:13. Jesus was held in the Praetorium, and from there, they took Him outside to the Stone Pavement. Everything that will happen now is according to the will of the people who have cried out to their human ruler. Now Pilate himself wants to please the people. By sitting on the seat of the judgment, he also wants to show to people that he is the true ruler for them, and now the place that he seats is the proof for people to see him as well, and he will show everyone he has the power to judge the beloved Son of God the King of the Jews.

ความเห็น 19:13 พระเยซูได้ถูกยึดไว้ในศาลปิโตเลียม และจากที่นั่น พวกเขาพาพระองค์ออกข้างนอกยังลานปูศิลา ทุกอย่างนั้นที่เกิดขึ้นในเวลานี้คือเกี่ยวกับความปรารถนาของประชาชนซึ่งได้ร้องออกมาต่อเหล่ามนุษย์ผู้นำของพวกเขา เวลานี้ปิลาตท่านเองต้องการเอาใจประชาชน โดยนั่งลงที่ตัดสิน ด้วยกันท่านต้องการแสดงออกต่อประชาชนว่าท่านนั้นคือผู้นำที่แท้จริงสำหรับพวกเขา และเวลานี้ที่นั่นที่ท่านนั่งคือพิสูจน์ต่อประชาชนสำหรับเห็นท่านด้วยเช่นกัน และท่านจะแสดงต่อทุกคนว่าท่านมีอำนาจพิพากษาพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าพระมหากษัตริย์ของพวกยิว

When he has done this, he also has shown to the eyes of people that the beloved Son of God is just a common prisoner for him, and he will judge the beloved Son of God according to the authority that he has. Still, he did not know that the judgment time for himself would come, and the people would also ask not to release him as they did to the beloved Son of God. The commoner mind is easily swayed, but each individual must suffer for their own actions. For every action that people have done towards the beloved Son of God, they all have to take responsibility for that action.

เมื่อท่านได้ทำเช่นนี้ ด้วยกันท่านได้แสดงออกมาเพื่อสายตาของประชาชนนั้นว่าพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าเป็นเพียงนักโทษธรรมดาสำหรับท่าน และท่านจะพิพากษาพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าเนื่องด้วยสิทธิที่ท่านได้มี ยิ่งคง ท่านไม่ได้รู้เลยว่าเวลาแห่งการพิพากษาสำหรับตัวท่านเองจะมาถึงและด้วยกันประชาชน จะไม่ขอเพื่อให้ปล่อยท่านเหมือนดังที่ท่านได้ทำต่อพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้า ความคิดคนธรรมดาที่ง่ายต่อการให้แก่งไปแก่งมา แต่ว่าแต่ละคนต้องรับความทรมานสำหรับการกระทำของตนเอง สำหรับทุกการกระทำนั้นที่ประชาชนได้ทำต่อพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้า พวกเขาทั้งหมดต้องรับความรับผิดชอบสำหรับการกระทำนั้น

This time is also the time of the event described in Matthew 27:19. Note that the sequence of events as given in Matthew is not in the exact chronological order, and in fact, it is given in reverse order as shown here, Matthew 27:19 happened after Matthew 27:24-25.

เวลานี้ด้วยกันคือเวลาของเหตุการณ์ที่อธิบายในมัทธิว 27:19 บั้นที่นั่นว่าลำดับเหตุการณ์ตามที่ได้ให้ในมัทธิวคือไม่ได้เรียงตามลำดับเวลาเป๊ะๆ และในความเป็นจริง มันคือได้ให้ในลำดับข้อเขียนที่แสดงในที่นี้ มัทธิว 27:19 เกิดขึ้นภายหลังมัทธิว 27:24-25

¹⁴ Now it was the day before the Sabbath of the Passover; the hour was even as the sixth. And he says to the Jews, Behold, your King!

¹⁴ เวลานั้นมันเป็นวันก่อนของเทศกาลปัสกา เป็นเวลาประมาณเที่ยง และท่านพูดแก่พวกยิวว่า ดูเถิด กษัตริย์ ของพวกเจ้า

Comments 19:14. “Now it was the day before the Sabbath of the Passover.” Remember as well that Pilate is not one of the people of God; for this man, Sabbath has no meaning in his eyes, but he will do the things on this day just to let the people of God notice that he was not concerned about the beloved Son of God as someone important in their religion; every common man can be judged on any day, and he has shown to the people of God that the beloved Son of God is a common man.

ความเห็น 19:14 “เวลานั้นมันเป็นวันก่อนของเทศกาลปัสกา” จำด้วยนั้นว่าปิลาดไม่ใช่คนหนึ่งในหมู่ประชาชนของพระเจ้า สำหรับชายคนนี้ ปัสกาไม่ได้มีความหมายในสายตาของท่าน แต่ท่านจะทำหลายสิ่งในวันนี้เพียงเพื่อให้ประชาชนของพระเจ้าสังเกตุนั้นว่าท่านไม่ได้มีความกังวลเกี่ยวกับพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าว่าเป็นคนมีความสำคัญในศาสนาของพวกเขา ชายทั่วไปสามารถถูกพิพากษาได้ทุกวัน และท่านได้แสดงต่อประชาชนของพระเจ้า นั้นว่าพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าคือชายธรรมดาทั่วไป

See also Comments Luke 23:54 and Comments Matthew 26:17 for comments on the day of the crucifixion of the Lord Jesus. Usually, the preparation for the Passover was done during Nisan 13 and 14, and it had to be finalized by the end of Nisan 14 (before the sun went down). Jesus and His disciples ate the Passover meal after sundown on Thursday evening (See Matthew 26:20; the twilight of the fourteenth day of the first month), which is now, in fact, Nisan 15 (the day ends at sundown and a new day starts). Jesus was crucified the following afternoon (on Friday), which was still Nisan 15, the same day when the Lord instituted the Lord's Supper.

ด้วยกันมองมัทธิวความเห็น 23:54 และมัทธิวความเห็น 26:17 สำหรับความเห็นต่อวันที่พระเยซูเจ้าถูกตรึงบนกางเขน ตามปกติ การเตรียมสำหรับปัสกาได้ทำในช่วงเวลาในชาน 13 และ 14 และมันต้องจบลงโดยสุดท้ายของในชาน 14 (ก่อนพระอาทิตย์ตก) พระเยซูและเหล่าสาวกของพระองค์ได้กินอาหารปัสกาหลังพระอาทิตย์ตกตอนเย็นของวันพฤหัสบดี (มองมัทธิว 26:20 พลบค่ำของสิบสี่วันของเดือนแรก) เวลานี้ซึ่งคือ นิชาน 15 (วันจบลงเมื่อพระอาทิตย์ตกและวันใหม่เริ่มต้น) พระเยซูถูกตรึงบนกางเขนในตอนบ่ายของวันรุ่งขึ้น (วันศุกร์) ซึ่งคือยังเป็นนิชาน 15 วันเดียวกันเมื่อพระเจ้าได้ก่อตั้งงานเลี้ยงอาหารค่ำขององค์พระผู้เป็นเจ้า

“the hour was even as the sixth.” (In Mark 15:25, it says: “And it was the third hour, and they crucified Him”); In John, we are given the Roman time method, and in Mark, we are given the Jewish time method for the crucifixion of the Lord Jesus. The Roman day began at midnight, and the Jewish day began at sunrise, where 6 am is the reference of the day starting.

“เป็นเวลาประมาณเที่ยง” (ในมาระโก 15:25 มันบอกว่า “และมันเป็นเวลาสามโมงเช้า และพวกเขาได้ตรึงพระองค์บนกางเขน”) ในยอห์น เราได้รับเวลาของโรมัน และในมาระโก เราได้รับเวลาของพวกยิวสำหรับการถูกตรึงบนกางเขนของพระเยซูเจ้า วันของโรมันเริ่มเที่ยงคืน และวันของพวกยิวเริ่มเมื่อพระอาทิตย์ขึ้น ที่ซึ่ง 6 นาฬิกาคือที่อ้างอิงของวันเริ่มต้น

Therefore, based on the Roman time method, we can conclude that the judgment of the Lord Jesus began at the place called the Stone Pavement at about 6 am, and He was crucified at about 9 am.

ดังนั้น ตามเวลาของโรมัน เราสามารถสรุปได้นั้นว่าการพิพากษาคดีของพระเยซูเจ้าได้เริ่มขึ้นที่ที่เรียกว่าลานปูนศิลาเวลาประมาณ 6 โมงเช้า และพระองค์ถูกตรึงบนกางเขนเมื่อ 9 โมงเช้า

Using the Roman time method in the Gospel of John also reminds all the Lord's children that they have used Pilate, the outsider, to crucify the beloved Son of God. When the children of God had betrayed the beloved Son of God to the outsiders, that ruler had control over the Lord's children, and their life also changed; they had to adapt to the outsider's time and law. Therefore, when the Lord gave the writing to John, also He warned the children of God that because they have betrayed the Lord of life, the impact through the word they will receive will be shown to them as well.

ด้วยกันใช้เวลาของโรมันในพระหนังสือของยอห์นได้เดือนเหล่านักทั้งหมดของพระผู้เป็นเจ้านั้นว่าพวกเขาได้ใช้ปีลาต คนภายนอก เพื่อตรึงพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้า เมื่อเด็กของพระเจ้าได้ทรยศต่อพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าต่อคนภายนอก ผู้ปกครองในเวลานั้นได้ควบคุมเหนือเด็กของพระเจ้า และด้วยกันชีวิตของพวกเขาได้เปลี่ยน พวกเขาได้ใช้เวลาของคนนอกและกฎหมาย ดังนั้น เมื่อพระเจ้าได้ให้พระคำเขียนต่อยอห์น ด้วยกันพระองค์ได้เดือนเด็กของพระเจ้าว่านั่นเพราะพวกเขาได้ทรยศต่อพระเจ้าแห่งชีวิต ผลกระทบผ่านพระคำพวกเขาจะรับจะได้แสดงต่อพวกเขาด้วยเช่นกัน

“And he says to the Jews, Behold, your King.” At this place, you can clearly see Pilate's mocking of the whole nation of the people of God. Pilate captured the beloved Son of God and brought Him to show His people that the outsiders had captured their King. The nation of God should be ashamed of its own actions for betraying the beloved Son of God.

“และท่านพูดแก่พวกยิวว่า ดูเถิด กษัตริย์ของพวกเจ้า” ยิงที่นี่ คุณสามารถเห็นได้ชัดถึงการที่ปีลาตล้อเลียนทั้งชาติของประชาชนของพระเจ้า ปีลาตได้จับกุมพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าและนำพระองค์เพื่อแสดงต่อประชาชนของพระองค์นั้นว่าคนภายนอกได้จับกุมพระมหากษัตริย์ของพวกเขา คนชาติของพระผู้เป็นเจ้าควรมีความละอายต่อการกระทำของมันเองสำหรับทรยศต่อพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้า

Approximate timeline of the Lord's trial and crucifixion

เส้นเวลาโดยประมาณของการทดลองและการตรึงกางเขนของพระเจ้า

The gospels give us three precise times related to our Lord Jesus' trial, crucifixion, and death.

The time when Jesus was tried and condemned by Pilate and the Jews at the Stone Pavement place is given in John 19:14 as “Now it was the day before the Sabbath of the Passover; the hour was even as the sixth”; (6 am).

พระหนังสือให้แก่เราโดยเฉพาะสามเวลาเกี่ยวกับการดำเนินคดีของพระเยซูเจ้าของเรา การตรึงบนกางเขน และความตาย

เวลาเมื่อพระเยซูถูกดำเนินคดีและการปรับปรับไต่ถามปีลาตและพวกยิวที่ปูนศิลาได้มีให้ในยอห์น 19:14 ว่า “เวลานั้นมันเป็นวันก่อนวันสะบาโตของเทศกาลปัสกา เวลานั้นเป็นแม่เป็นที่หก” (6 โมงเช้า)

The time of the crucifixion is given in Mark 15:25 as, “And it was the third hour, and they crucified Him”; (9 am).

เวลาของการตรึงบนกางเขนได้มีให้ในมาระโก 15:25 ว่า “และมันเป็นเวลาสามโมงเช้า และพวกเขาได้ตรึงพระองค์บนกางเขน” (9 โมงเช้า)

The time of Jesus' death on the cross is given in Luke 23:44, Matthew 27:45-49, and Mark 15:33-37. In Mark 15:34, we are told, “And at the ninth hour Jesus cried with a loud voice, Eloi, Eloi, lama sabachthani?” (3 pm). Based on these times, we can approximate the main events presented in the Gospels during the Lord Jesus' trial and crucifixion. All these events took place on the day before the Sabbath of the Passover which was a Friday.

เวลาของการสิ้นพระชนม์ของพระเยซูได้มีให้ในลูกา 23:44 มัทธิว 27:45-49 และมาระโก 15:33-37 ในมาระโก 15:34 ได้บอกเราว่า “พอบ่ายสามโมง พระเยซูร้องด้วยเสียงดังว่า เอโลอี เอโลอี ลามาสะบักธานี?” (บ่าย 3 โมง)

ตามเวลานี้ เราสามารถบอกเส้นเวลาตามประมาณของเหตุการณ์หลักที่ได้เสนอในพระหนังสือถึงขณะการพิจารณาคดีของพระเยซูเจ้าและการตรึงบนกางเขน เหตุการณ์ทั้งหมดนี้ได้เกิดขึ้นก่อนวันสะบาโตของเทศกาลปัสกาซึ่งคือวันศุกร์

- The Lord Jesus was captured around **1 am to 2 am** (Luke 22:47-53, John 18:1-12).

พระเยซูเจ้าถูกจับกุมประมาณ 1 โมงเช้า ถึง 2 โมงเช้า (ลูกา 22:47-53, ยอห์น 18:1-12)

- He was taken first to Annas' house before **3 am** (Luke 22:54, John 18:12-14,19-23). Then He was taken to Caiaphas (John 18:24).
 พระองค์ถูกพาตัวไปยังบ้านของอันนาสก่อน**3โมงเช้า** (ลูกา 22:54, ยอห์น18:12-14,19-23) แล้วพระองค์จึงถูกพาตัวไปยังคายาฟาส (ยอห์น18:24)
- He was mocked in between **3 am to 4 am** (Luke 22:63-65) and during this time Peter denied Him (Matthew 26:69-75, Luke 22:54-62, John 18:25-27).
 พระองค์ถูกลบหน้ระหว่าง**บ่าย 3 โมงถึงบ่าย 4 โมง** (ลูกา22:63-65) และระหว่างเวลานี้เปโตรปฏิเสธพระองค์ (มัทธิว 26:69-75, ลูกา 22:54-62, ยอห์น18:25-27)
- The Lord Jesus was tried by the council of the Jews (the elders, chief priests, and the scribes) before **4 am** (Luke 22:66-71). Then they took Him to the Praetorium (John 18:28).
 พระเยซูเจ้าถูกสอบสวนโดยสภาของพวกยิว (พวกผู้ใหญ่ ปุโรหิตใหญ่ และพวกธรรมาจารย์) ก่อน**บ่าย 4 โมง** (ลูกา 22:66-71) แล้วพวกเขาพาพระองค์ไปยังศาลสูง(ยอห์น 18:28)
- The council of the Jews brought the Lord Jesus to Pilate and accused Him around **5 am** (Matthew 27:1-2, Luke 23:1-2); He was questioned by Pilate (Luke 23:3-6); He was mocked, beaten and scourged, and they twisted a crown of thorns and put it upon His head, and arrayed Him in a purple robe (Matthew 27:27-30, Mark 15:16-19, John 19:2).
 สภาของพวกยิวได้นำพระเยซูเจ้าไปยังพิลาตและกล่าวหาพระองค์ประมาณ **5โมงเช้า** (มัทธิว 27:1-2, ลูกา 23:1-2) พระองค์ถูกสอบสวนโดยพิลาต (ลูกา 23:3-6) พระองค์ถูกลบหน้ เหยียดและสังหาร และพวกเขาพันมงกุฏหนามและวางลงบนศีรษะของพระองค์ และแต่งตัวพระองค์ด้วยเสื้อคลุมสีม่วง(มัทธิว 27:27-30, มาระโก15:16-19, ยอห์น 19:2)
- He was taken to Herod before **6 am** and was questioned by Herod; the chief priests and the scribes accused Him (Luke 23:7-11); He was taken back to Pilate (Luke 23:12-16).
 พระองค์ถูกพาไปยังเฮโรดก่อน**6โมงเช้า** และถูกสอบสวนโดยเฮโรด ปุโรหิตใหญ่และธรรมาจารย์ก็กล่าวหาพระองค์(ลูกา 23:7-11) พระองค์ถูกพากลับไปยังเฮโรด(ลูกา 23:12-16)
- The multitude asked Pilate to release Barabbas and crucify the Lord Jesus (Luke 23:17-25, John 18:39-40).
 ผู้ชนขอพิลาตให้ปล่อยยบารบัสและตรึงบนกางเขนพระเยซูเจ้า(ลูกา23:17-25, ยอห์น 18:39-40)
- He was judged by Pilate at the Stone Pavement place around **6 am** (John 19:13).
 พระองค์ถูกพิพากษาโดยพิลาตที่ลานปูศิลาประมาณ **6โมงเช้า**(ยอห์น19:13)
- He was taken to be crucified before **8 am** (John 19:16, Luke 23:25), He carried His own cross (John 19:17); also, Simon of Cyrene on the way was given to carry the Lord Jesus' cross (Luke 23:26, Matthew 27:32, and Mark 15:21); a great multitude follows Him (Luke 23:27-31).
 พระองค์ถูกพาไปตรึงบนกางเขนก่อน**8โมงเช้า** (ยอห์น19:16, ลูกา 23:25) พระองค์แบกกางเขนของพระองค์(ยอห์น19:17) ด้วยกัน ตามทางซีโมนชาวไซรีนได้ถูกให้แบกกางเขนของพระเยซู(ลูกา 23:26, มัทธิว 27:32 และมาระโก15:21) ผู้ชนกลุ่มใหญ่ติดตามพระองค์ (ลูกา 23:27-31)
- The Lord Jesus arrives at the place called Golgotha (the Skull) before **9 am** (Luke 23:33, Matthew 27:33-38, and Mark 15:22-28).
 พระเยซูเจ้ามาถึงยังที่ที่เรียกว่ากะโหลกศีรษะ(หัวกะโหลก)ก่อน **9โมงเช้า** (ลูกา 23:33, มัทธิว 27:33-38, และมาระโก15:22-28)
- The Lord Jesus was crucified at **9 am** (See Mark 15:25); He was on the cross with two criminals on His side (Luke 23:32-33) and He was mocked on the cross by the soldiers and the people (Luke 23:34-43).
 พระเยซูเจ้าถูกตรึงบนกางเขนเมื่อ **9โมงเช้า** (มองมาระโก15:25) พระองค์ได้อยู่บนกางเขนกับอาชญากรสองคนข้างๆพระองค์ (ลูกา23:32-33) และพระองค์ถูกล้อเลียนบนกางเขนโดยเหล่าทหารและประชาชน(ลูกา 23:34-43)
- Darkness fell upon the place from noon until **3 pm** (Luke 23:44-45, Matthew 27:45-49, and Mark 15:33-37).
 ความมืดได้ปกคลุมสถานที่จากเที่ยงวันกระทั่ง**บ่าย3โมง**(ลูกา 23:44-45, มัทธิว 27:45-49, และมาระโก15:33-37)

- The Lord Jesus gave up His Spirit at **3 pm** (See Matthew 27:45-49, Luke 23:46).

พระเยซูเจ้าได้ปล่อยพระวิญญาณของพระองค์เมื่อบ่าย3โมง(มองมัทธิว 27:45-49 ลูกา 23:46)

For crucifying the beloved Son of God, they must act very early to avoid the problem that might come from people following the beloved Son of God (See also Comments Matthew 27:1). To do evil work, these people do not need sleep; every time is a good time for them if they want to succeed in doing evil; the nighttime is daytime for them as well. During the early time of the day, people are not around, as the majority of people that followed the beloved Son of God also during this time would do something else (early morning work and preparation), and in the daytime they would follow the beloved Son of God traveling, so, they didn't have time for anything else.

สำหรับการตรึงบนกางเขนของพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้า พวกเขาต้องทำตอนรุ่งเช้าเพื่อหลีกเลี่ยงปัญหานั้นที่อาจมาจากประชาชนที่ติดตามพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้า(ดูด้วยกันมองความเห็นมัทธิว27:1) ทำงานชั่ว ประชาชนพวกนี้ไม่ต้องการนอนหลับ ทุกเวลาคือเวลาดีสำหรับพวกเขาถ้าพวกเขาต้องการเพื่อให้สำเร็จในการทำชั่ว กลางคืนคือกลางวันสำหรับพวกเขาด้วยเช่นกัน เวลาตอนเช้าๆของวัน ประชาชนไม่อยู่รอบๆ ตามที่คนส่วนใหญ่ที่ติดตามพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าด้วยกันเวลานี้จะทำอย่างอื่น(งานตอนเช้าๆและการเตรียม) และในระหว่างวันพวกเขาจะติดตามการท่องเที่ยวของพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้า ดังนั้น พวกเขาไม่มีเวลาสำหรับทำอย่างอื่น

¹⁵ Then they cried out, **Take away, take away, crucify Him!** Pilate says to them, Shall I crucify your **King?** The chief priests answered, We have no king but Caesar.

¹⁵ แล้วพวกเขาจึงร้องออกมา พาไป พาไป ตรึง พระองค์ บนกางเขน! ปิลาตพูดแก่พวกเขาว่า ควรที่เราจะตรึง **กษัตริย์** ของพวกเจ้าบนกางเขน? มหาบุโรहितตอบว่า เราไม่มีกษัตริย์มีแต่ซีซาร์

Comments 19:15. “Then they cried out, Take away, take away, crucify Him.” The beloved Son of God has come down on earth to save His people, but His own people have asked the outsiders to take Him away. The rejection of His own people had saddened the heart of the Trinity of God Himself; the love and mercy that the Father has towards His children have been rejected when they denied the beloved Son of God in front the outsiders; His own children have their mind covered by the dark, and by their mouth, they have rejected the Trinity of God who created them.

ความเห็น19:15 “แล้วพวกเขาจึงร้องออกมา พาไป พาไป ตรึง พระองค์บนกางเขน” พระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าได้ลงมาช่วยประชาชนของพระองค์ให้รอด แต่ประชาชนของพระองค์เองได้ขอให้คนนอกพาพระองค์ไป การปฏิเสธของประชาชนของพระองค์ได้ทำให้ใจของความเป็นสามของพระเจ้าพระองค์เองเศร้ามาก ความรักและเมตตาที่พระบิดาได้มีต่อเด็กของพระองค์ได้รับการปฏิเสธเมื่อพวกเขาได้ไม่ยอมรับพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าต่อหน้าของคนนอก เด็กของพระองค์เองได้มีความคิดของพวกเขาคลุมด้วยความมืด และโดยปากของพวกเขา พวกเขาได้ไม่ยอมรับความเป็นสามของพระเจ้าผู้ซึ่งได้สร้างพวกเขา

“Pilate says to them, Shall I crucify your King?” Pilate, the outsider, has a question for God’s children: are you truly rejecting your King? So, Pilate has mentioned in this place clearly to the people of God that Jesus is their King, and they are rejecting Him now. Therefore, the children of God should think that what Pilate has asked them now also has a deeper meaning. When your own people rejected you, what happened to their King is no longer a trouble for their hearts further.

“ปิลาตพูดแก่พวกเขาว่า ควรที่เราจะตรึงกษัตริย์ของพวกเจ้าบนกางเขน?” ปิลาต คนนอก ได้มีคำถามสำหรับเด็กของพระเจ้า พวกเขาปฏิเสธพระมหากษัตริย์ของพวกเจ้าจริงๆ? ดังนั้น ปิลาตได้กล่าวในที่นี้อย่างชัดเจนต่อประชาชนของพระเจ้านั้นว่าพระเยซูคือพระมหากษัตริย์ของพวกเขา และพวกเขากำลังปฏิเสธพระองค์ในขณะนี้ ดังนั้น เด็กของพระเจ้าควรจะคิดนั้นว่าอะไรที่ปิลาตได้ถามพวกเขาในขณะนี้ด้วยกันได้มีความหมายลึกกว่า เมื่อประชาชนของคุณเองได้ปฏิเสธคุณ อะไรที่เกิดขึ้นกับพระมหากษัตริย์ของพวกเขาก็ไม่ได้เป็นปัญหาสำหรับใจของพวกเขาอีกต่อไป

This rejection also gave Pilate more confidence in destroying the beloved Son of God because the people who followed the beloved Son of God had denied Him in front of their current ruler; therefore, Pilate now had more confidence that he was the king of all.

ด้วยกันการปฏิเสธได้ทำให้ปิลาตมีความมั่นใจมากขึ้นในการทำลายพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าเพราะประชาชนผู้ซึ่งได้ติดตามพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าได้ปฏิเสธพระองค์ต่อหน้าผู้นำปัจจุบันของพวกเขา ดังนั้น เวลานี้ปิลาตได้มีความเชื่อมั่นเพิ่มขึ้นนั้นว่าท่านคือกษัตริย์ของทั้งหมด

“The chief priests answered, We have no king but Caesar.” Take notice of how the religious leaders have answered to the outsider; the children of God have denied God Himself. Because of fear of the outsiders, the people of God had not enough fear for God’s punishment; they rather take the outsider king Caesar to be their king instead of the beloved Son of God as their King.

“มหาปุโรหิตตอบว่า เราไม่มีกษัตริย์มีแต่ซีซาร์” ให้ความสนใจว่าผู้นำทางศาสนาได้ตอบต่อคนภายนอกอย่างไร เด็กของพระเจ้าได้ไม่ยอมรับพระผู้เป็นเจ้าพระองค์เอง เพราะความกลัวต่อคนภายนอก ประชาชนของพระเจ้าได้ไม่กลัวสำหรับการลงโทษของพระผู้เป็นเจ้า พวกเขายอมรับกษัตริย์ซีซาร์เพื่อเป็นกษัตริย์ของพวกเขาแทนที่พระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าเพื่อเป็นพระมหากษัตริย์ของพวกเขา

The children of God, from the head down, have betrayed the Lord of life and taken sides with the outsider king; their punishment will come, and they will come and cry to their God to help them; He will help them again, but not without consequences, the long term suffering will occur in their own nation until from below to the top they have turned back completely to their God, as the Lord has warned them through their prophets. They have a dark mind controlling them until they repent; that dark mind will not be lifted up from their nation; their leaders must start and mobilize people to come back and worship the God of their fathers and not reject the Savior of life for themselves and their children.

เด็กของพระเจ้า จากหัวลงมา ได้ทรยศต่อพระเจ้าแห่งชีวิตและถือข้างกับกษัตริย์ของคนนอก การลงโทษของพวกเขาจะมา และพวกเขาจะมาและร้องให้ต่อพระเจ้าของพวกเขาเพื่อให้อภัยพวกเขา พระองค์จะช่วยพวกเขาอีก แต่โดยไม่มีผลที่ตามมา ความทุกข์ทรมานอันยาวนานจะเกิดขึ้นในชนชาติของพวกเขาเองจากเบื้องล่างถึงเบื้องบนของพวกเขาที่ได้หันกลับอย่างสมบูรณ์ต่อพระผู้เป็นเจ้าของพวกเขา ตามที่พระเจ้าได้เตือนพวกเขาผ่านทางศาสดาพยากรณ์ของพวกเขา พวกเขาได้ให้ความคิดมืดควบคุมพวกเขาจนกระทั่งพวกเขาได้กลับตัว ความคิดมืดนั้นจะถูกยกขึ้นจากชนชาติของพวกเขา ผู้นำของพวกเขาต้องเริ่มและรวบรวมประชาชนเพื่อกลับคืนมาและบูชาพระผู้เป็นเจ้าของบิดาของพวกเขาและไม่ปฏิเสธพระผู้ช่วยให้รอดแห่งชีวิตสำหรับพวกเขาและลูกๆของพวกเขา

¹⁶ Therefore, at that time, he delivered **Him** to them that **He** may be crucified.

¹⁶ ดังนั้น เวลานั้น ท่านจึงมอบ **พระองค์** ให้แก่พวกเขาเหล่านั้นเพื่อว่า **พระองค์** จะได้ถูกตรึงบนกางเขน

Comments 19:16. This verse synchronizes with Luke 23:25 (“... but Jesus he delivered up to their will”).

God’s children have delivered the beloved Son of God to the outsiders to be punished. His own children, by their own will, wanted to crucify the beloved Son of God, but because of their human law at the time, they could not do it themselves, so they used the outsiders to fulfill their own wish; this action made them have more guilt than the outsiders themselves.

ความเห็น 19:16 ข้อเขียนนี้เชื่อมโยงกับลูกา 23:25 (“...แต่พระเยซูท่านได้ให้ตามความต้องการของพวกเขา”)

เด็กของพระเจ้าเอง โดยความต้องการของพวกเขาเอง ได้ต้องการตรึงพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าบนกางเขน แต่เพราะกฎหมายของมนุษย์ของพวกเขาเองยังเวลานั้น พวกเขาไม่สามารถทำมันโดยตัวของพวกเขาเอง ดังนั้นพวกเขาได้ใช้คนภายนอกเพื่อให้สำเร็จตามความต้องการของพวกเขาเอง การกระทำนี้ได้ทำให้พวกเขามีความผิดมากกว่าเหล่าพวกคนนอกพวกเขาเอง

It is the same as nowadays; Christians have made the name of the Lord shameful; when nonbelievers have talked bad about the beloved Son of God is not themselves that are doing the wrong but the Christians, since many have twisted the Word of the Holy Bible to fit their own agenda and propagate false views about the Lord Jesus; therefore, so-called Christians are more guilty than the rest of the world.

มันเป็นเช่นเดียวกับทุกวันนี้ คริสเตียนได้ทำให้พระนามของพระเจ้าอย่างอับอาย เมื่อเหล่าคนที่ไม่มีความเชื่อได้พูดไม่ดีเกี่ยวกับพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าคือไม่ใช่พวกเขาเองที่ทำความผิดแต่เหล่าคริสเตียน ตั้งแต่มีคนจำนวนมากที่บิดเบือนพระคำของพระคัมภีร์ศักดิ์สิทธิ์เพื่อให้เหมาะกับความต้องการของพวกเขาเองและเผยแพร่การมองที่ผิดเกี่ยวกับพระเยซูเจ้า ดังนั้น เหล่าพวกที่เรียกคริสเตียนนั้นมีความผิดมากกว่าเหล่าพวกที่เหลือของโลก

“delivered Him to them that He may be crucified.” The children of God have given their own God to Caesar to punish Him. Truly, the ones who did the work were His own children, not the outsiders; the outsiders already had a dark mind; they had not known the light, but His own children have seen the light and known the light, but in their hearts have rejected Him, not just rejected Him alone, but have delivered the beloved Son of God to the outsiders to crucify Him on the cross. The ones who delivered the beloved Son of God and the ones who crucified Him have the same guilt.

“ท่านจึงมอบพระองค์ให้แก่พวกเขานั้นเพื่อว่าพระองค์จะได้ถูกตรึงบนกางเขน” เด็กของพระเจ้าได้ให้พระผู้เป็นเจ้าของพวกเขาเองต่อซีซาร์เพื่อลงโทษพระองค์ โดยจริงแล้ว ผู้ที่ทำงานนั้นคือเด็กของพระองค์เอง ไม่ใช่คนภายนอก คนภายนอกได้มีความคิดมืดแล้ว พวกเขาไม่รู้จักรัศมีแสงสว่าง ไม่ใช่เพียงปฏิเสธพระองค์อย่างเดียว ผู้ซึ่งมอบพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าและผู้ที่ตั้งรับพระองค์บนกางเขนมีความผิดเช่นเดียวกัน

The children of God should think first about what they were doing to their own God, the outsiders had not known the true God of the light, and the dark controlled their dark minds, but the children of God have surrendered their own minds to the dark to do the work for them; so, the guilt also remains on their own blood.

เด็กของพระเจ้าควรคิดก่อนเกี่ยวกับว่าอะไรที่พวกเขาได้ทำต่อพระผู้เป็นเจ้าของเขาเอง คนภายนอกไม่ได้รู้จักพระผู้เป็นเจ้าที่แท้จริงของแสงสว่าง และความมืดได้ควบคุมความคิดมืดของพวกเขา แต่เด็กของพระเจ้าได้มอบความคิดของพวกเขาเองต่อความมืดเพื่อทำงานสำหรับพวกเขา ด้วยกัน ความผิดคงอยู่บนเลือดของพวกเขาเอง

The outsiders did crucify the Lord, but that was the will of His own children that wanted the beloved Son of God to be crucified, not the outsiders that wished to crucify Him; starting from the beginning, His own children were the ones that wanted to crucify the beloved Son of God, but because they were under the outsiders it made them find another way to fulfill their own wish, by delivering the beloved Son of God to the outsiders.

เหล่าคนภายนอกได้ตรึงพระเจ้าบนกางเขน แต่นั่นคือความต้องการของเด็กของพระองค์เองนั้นที่ต้องการพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าเพื่อให้ตรึงบนกางเขน ไม่ใช่คนภายนอกนั้นที่ต้องการตรึงพระองค์บนกางเขน จากเริ่มต้น เด็กของพระองค์นั้นคือผู้ที่ต้องการตรึงพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าบนกางเขน แต่เพราะพวกเขาอยู่ภายใต้คนภายนอกมันทำให้พวกเขาหาทางอื่นเพื่อให้สำเร็จตามความต้องการของพวกเขา โดยมอบพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าแก่คนภายนอก

¹⁷ Then they took **Jesus**, and bearing **His** own cross, **He** went out to the place called of the Skull, which is called in **Aramaic**, Golgotha,

¹⁷ แล้วพวกเขาพา **พระเยซู** และให้ **พระองค์** แบกกางเขนของ **พระองค์เอง พระองค์** ออกไปยังที่ที่เรียกว่ากะโหลกศีรษะ ซึ่งภาษาอารามิกเรียกว่า กลโกธา

Comments 19:17. This verse synchronizes with Luke 23:26, Matthew 27:32, and Mark 15:21.

(Luke 23:26: “And when they led Him away, they laid hold upon one Simon of Cyrene, coming from the country, and laid on him the cross, to bear it after Jesus.”)

ความเห็น19:17 ข้อเขียนนี้เชื่อมโยงกับลูกา23:26 มัทธิว27:32 และมาระโก15:21

(ลูกา23:26 “และเมื่อพวกเขานำพระองค์ไป พวกเขาได้จับกุมไซมอนแห่งไซรีน มาจากชนบท และวางลงบนเขากางเขน เพื่อแบกมันตามพระเยซู”)

“Then they took Jesus.” They, in this place, are the outsider people; but also, many of the children of God have followed to see the end of the beloved Son of God. The people followed but not with mercy or love; they followed to see how the beloved Son of God would end His life.

“แล้วพวกเขาพาพระเยซู” พวกเขา ในที่นี้ คือประชาชนภายนอก เด็กของพระเจ้าหลายคนที่ได้ติดตาม แต่ด้วยกัน เด็กหลายคนของพระเจ้าได้ติดตามเพื่อเห็นจุดจบของพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้า ประชาชนได้ติดตามแต่ไม่ใช่ด้วยความเมตตาหรือความรัก พวกเขาได้ติดตามเพื่อให้เห็นว่าพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าจะจบชีวิตของพระองค์อย่างไร

“and bearing His own cross, He went out to the place called of the Skull.” The Gospel of John tells us only the direction they went, to the place called the Skull, but also, on the way there, the beloved Son of God has taken many beatings, which made Him weak. In addition, the Gospel of Luke tells us that on the road, someone else helped to carry the cross for the Lord; however, it does not tell us for how long, but, for that distance, the Lord has walked without the cross on Him, but the outsiders did not have mercy.

“และให้พระองค์แบกกางเขนของพระองค์เอง พระองค์ออกไปยังที่ที่เรียกว่ากะโหลกศีรษะ” พระหนังสือของยอห์นบอกเราเพียงทางที่พวกเขาไป ยังที่ที่เรียกว่ากะโหลกศีรษะ แต่ด้วยกัน ตามทางนั้น พระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าได้รับการเยียนตีมาก ซึ่งทำให้พระองค์อ่อนแอ เพิ่มเติมในพระหนังสือของลูกาบอกเราว่าบนถนนนั้น คนอื่นได้ช่วยแบกกางเขนสำหรับพระเจ้า อย่างไรก็ตาม มันไม่ได้บอกเราว่านานเท่าใด แต่ สำหรับระยะทางนั้น พระเจ้าได้เดินโดยไม่มีการแบกของพระองค์ แต่คนภายนอกไม่ได้มีความเมตตา

In the outsiders' belief, if He is important, He must carry His own cross by Himself; someone else's sweat should not be on the cross because this is the punishment of the beloved Son of God, not someone else's. The road to Golgotha (where Jesus was crucified) from Gabbatha (where Pilate judged Jesus) was not a short distance, and the Lord was abused along the way by the soldiers of the outsiders. Also, remember that they did not allow the beloved Son of God to walk slowly; the slow speed cost Him more torture.

ในความเชื่อของคนภายนอก ถ้าพระองค์คือคนสำคัญ พระองค์ต้องแบกกางเขนของพระองค์เองโดยตัวของพระองค์ เหงื่อของคนอื่นไม่ควรจะอยู่บนกางเขนเพราะนี่คือการลงโทษของพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้า ไม่ใช่ของคนอื่น บนถนนยังไกลโกททา(ที่ซึ่งพระเยซูถูกตรึงบนกางเขน)จากกาทา(ที่ซึ่งพิลาตพิพากษาพระเยซู)ไม่ใช่ทางสั้นๆ และพระเจ้าได้รับการกระทำที่ไม่ดีตามทางโดยเหล่าทหารของคนภายนอก ด้วยกัน จำไว้ว่าพวกเขาไม่ยอมให้พระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าเดินอย่างช้าๆ การเดินช้าทำให้พระองค์รับการทรมานมากขึ้น

So, even though the beloved Son of God was tired, He still had to continue walking and endure all this suffering. As long as His body had energy, He continued walking, not letting someone else receive the hardship which belongs to Him to do alone. The Lord Jesus was without sleep, and it has been a long time that He took the beating upon Himself. Because the cross has more meaning than His own suffering, He must receive this to fulfill the work that the Father has given Him in order to be able to save all humans; the beloved Son of God's suffering will pave the way to go to the Father for all that believe in Him.

ดังนั้น ถึงแม้ว่าพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าเหนื่อย พระองค์ยังคงเดินและรับการทรมานทั้งหมดนี้ ตราบใดที่ร่างกายของพระองค์มีกำลัง พระองค์จึงเดินไม่ให้นักอื่นรับงานหนักซึ่งเป็นของพระองค์ผู้เดียว พระเยซูเจ้าไม่ได้นอนหลับ และมันได้เป็นเวลานานนั้นที่พระองค์รับการโบยตีบนพระองค์เอง เพราะกางเขนได้มีความหมายมากกว่าความทรมานของพระองค์เอง พระองค์ต้องรับสิ่งนี้เพื่อสำเร็จงานนั้นที่พระบิดาได้ให้พระองค์เพื่อสามารถช่วยมนุษย์ให้รอด ความทรมานของพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าจะทำทางเพื่อไปยังพระบิดาสำหรับทั้งหมดนั้นที่เชื่อในพระองค์

Q: Some church teachings avoid preaching the truth about the cross and the suffering of our Lord Jesus for the purpose of being more appealing to nonbelievers. Also, some churches are removing the cross from their place, not teaching about the blood of Jesus that was shed for our sins, and not teaching about His suffering that He endured to save our human race. What can we say about these practices?

คำถาม การสอนบางโบสถ์ที่หลีกเลี่ยงการสอนความจริงเกี่ยวกับกางเขนและการทรมานของพระเยซูเจ้าของเราสำหรับจุดประสงค์เพื่อให้เป็นที่ชอบต่อเหล่าคนที่ไม่เชื่อ ด้วยกัน บางโบสถ์ได้ย้ายกางเขนออกจากที่ของพวกเขา ไม่สอนเกี่ยวกับเลือดของพระเยซูเจ้าที่ได้หลั่งสำหรับบาปของเรา และไม่สอนเกี่ยวกับความทรมานของพระองค์นั้นที่พระองค์ได้รับเพื่อช่วยยุคของมนุษย์ให้ได้รับรอด เราสามารถพูดอะไรได้เกี่ยวกับการฝึกทางนี้?

A: The cross is not an idol; when you look at the cross, as a Christian, you must think of the beloved Son of God in human form and that He was crucified on that cross. The churches that call themselves church but reject the cross and deny the precious blood of the beloved Son of God are a dark domain of Satan; only Satan does not want to see the cross or hear about the bloodshed of the beloved Son of God.

คำตอบ กางเขนไม่ใช่ไอดอล เมื่อคุณมองยังกางเขน เป็นคริสเตียน คุณต้องคิดถึงพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าในรูปมนุษย์และพระองค์นั้นที่ถูกตรึงบนกางเขน เหล่าโบสถ์นั้นที่เรียกตัวพวกเขาเองโบสถ์แต่ปฏิเสธกางเขนและไม่ยอมรับพระโลหิตอันล้ำค่าของพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าคืออาณาจักรมืดของซาตาน เพียงซาตานที่ไม่ต้องการเห็นกางเขนหรือได้ยินเกี่ยวกับเลือดของพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้า

Therefore, if you call yourself a Christian, you must stay away from those abomination people and do not receive any of their teachings to your ears; the dark messages will contaminate your heart; this is a new evil way of how to take innocent hearts away from the Savior of life, by preaching and teaching easy things, but not the truth about the suffering time of the beloved Son of God for all humans. Think of Judas being with the beloved Son of God and betraying Him; these people that call themselves Christians and deny the cross are no different; when they call themselves Christians but deny the cross, there is no difference between them and Judas the betrayer himself.

ดังนั้น ถ้าคุณเรียกตัวคุณเองว่าคริสเตียน คุณต้องอยู่ไกลจากพวกนักรังเกียชและไม่รับการสอนใดๆของพวกเขาสู่หูของคุณ ข่าวของความจริงจะทำให้จิตใจของคุณเปื้อน ทางอย่างไรของข่าวชั่วทำให้เหล่าใจที่บริสุทธิ์หรือจากพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดแห่งชีวิต โดยประกาศและสอนสิ่งต่างๆ แต่ไม่ใช่ความจริงเกี่ยวกับเวลาแห่งการทรมานของพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าสำหรับมนุษย์ทั้งหมด คิดถึงยูดาสได้อยู่กับพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าและทรยศพระองค์ คนพวกนั้นที่เรียกตัวพวกเขาเองคริสเตียนและปฏิเสธกางเขนคือไม่แตกต่าง เมื่อพวกเขาเรียกตัวพวกเขาเองคริสเตียนแต่ไม่ยอมรับกางเขนที่นั้นไม่แตกต่างระหว่างพวกเขากับยูดาสผู้ทรยศเขาเอง

¹⁸ where they crucified **Him**, and with **Him on each side**, two others, and **Jesus** in the midst.

¹⁸ ในที่นั้นพวกเขาตรึง **พระองค์** บนกางเขน และด้วยกับ **พระองค์** อยู่คนละข้าง อีกสองคน และ **พระเยซู** อยู่ตรงกลาง

Comments 19:18. This verse synchronizes to Luke 23:33.

“which is called in Aramaic, Golgotha, where they crucified Him.” When the beloved Son of God in human form was crucified on the cross by humans, it was the saddest time of heaven; it was not just the beloved Son of God Himself that felt the pain on that cross, the Trinity of God has been crucified as well with Him, and the whole heaven had mourned for the loss of the beloved Son of God in human form. When the life as a human on earth has ended for the beloved Son of God Himself, the love of God has been poured down on humans under the blood of the beloved Son of God Himself.

ความเห็น 19:18 ข้อเขียนนี้เชื่อมโยถึงลูกา 23:33

“ซึ่งคือเรียกในอารามิก โกลโกธา ที่ซึ่งพวกเขาได้ตรึงพระองค์บนกางเขน” เมื่อพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าในรูปมนุษย์ถูกตรึงบนกางเขนโดยมนุษย์ มันได้เป็นเวลาเศร้าที่สุดของสวรรค์ มันคือไม่เพียงพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าพระองค์เองนั้นที่ได้รู้สึกเจ็บบนกางเขน ความเป็นสามของพระเจ้าได้ถูกตรึงบนกางเขนด้วยกับพระองค์ และทั้งสวรรค์ได้ร้องไห้สำหรับการเสียพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าในรูปมนุษย์ เมื่อชีวิตของมนุษย์บนโลกได้จบลงสำหรับพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าพระองค์เอง ความรักของพระเจ้าได้ถูกเทลงมาบนมนุษย์ภายใต้โลหิตของพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าพระองค์เอง

“and with Him on each side, two others, and Jesus in the midst.” The people of God had labeled the beloved Son of God as a criminal when they crucified Him in the midst of criminals. It is bad enough not to accept the beloved Son of God as their Savior, but by crucifying Him and putting Him in the midst of criminals, the children of God have blasphemed the Trinity of God.

“และด้วยกับพระองค์อยู่คนละข้าง อีกสองคน และพระเยซูอยู่ตรงกลาง” ประชาชนของพระเจ้าได้ติดป้ายพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าว่าเป็นผู้ร้ายในท่ามกลางเหล่าอาชญากร มันเป็นเรื่องเลวไม่พอที่ไม่ยอมรับพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าเป็นพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดของพวกเขา แต่โดยวางพระองค์ท่ามกลางเหล่าอาชญากร เด็กของพระเจ้าได้ลบหลู่ความเป็นสามของพระเจ้าผู้เป็นเจ้า

Still, the love of God did not end there, and because of the shed blood of the beloved Son of God, the earth has avoided the punishment of the Father until the right time comes. Therefore, when humans have completely forgotten the mercy of God, the hand will be lifted up and the earth will be left without inheritance of any kind; not even the green land will be left alive, and the earth will become barren land when the wrath of God will be poured down on it.

ยังคง ความรักของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าไม่ได้หยุดอยู่ที่นี้ และเพราะเลือดที่หลังลงของพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้า โลกได้หลีกเลี่ยงการลงโทษของพระบิดาจนกระทั่งถึงเวลาที่เหมาะสม ดังนั้น เมื่อมนุษย์ได้ลืมความเมตตาของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าอย่างสมบูรณ์ พระหัตถ์จะถูกยกขึ้นและโลกจะถูกทิ้งโดยไม่มีมรดกชนิดใดๆ ไม่มีแม้แต่แผ่นดินที่เขียวหลงเหลือ และโลกจะกลายเป็นที่ว่างเปล่าเมื่อพระพิโรธของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าได้เทลงมาบนมัน

¹⁹ And Pilate wrote an inscription and placed it on the cross. And it was written, **JESUS OF NAZARETH, THE KING OF THE JEWS.**

¹⁹ และปีลาตเขียนข้อกล่าวหาไว้ด้วยและใส่ไว้บนกางเขน และมันเขียนว่า **พระเยซูของนาซาเร็ท พระมหากษัตริย์ของพวกเขา**

Comments 19:19. This verse synchronizes to Luke 23:37.

“And Pilate wrote an inscription and placed it on the cross.” Let all readers pay attention to this verse as well; Pilate, as an outsider, does not know anything about the God of the Jews, but he has put the title on the cross, on which he has crucified the beloved Son of God according to the wish of His people.

ความเห็น 19:19 ข้อเขียนนี้เชื่อมโยกับลูกา 23:37

“และปีลาตเขียนข้อกล่าวหาไว้ด้วยและใส่ไว้บนกางเขน” ให้ผู้อ่านทั้งหมดให้ความสนใจต่อข้อเขียนนี้ด้วยเช่นกัน ปีลาต เป็นคนภายนอก ไม่มีความรู้ใดเกี่ยวกับพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของพวกเขา แต่ท่านได้ใส่ข้อเขียนลงบนกางเขน ที่ซึ่งท่านได้ตรึงพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าบนกางเขนตามความปรารถนาของประชาชนของพระองค์

The religious leaders and the people cried out to him to crucify the beloved Son of God on the cross. So, Pilate wanting to have favor with the people, did according to what the people demanded him to do, and

he crucified the King of the Jews; however, this was his wish as well because the beloved Son of God gained many followers among His people, and Pilate took this chance to cut off the problem; if he cut the head, the tail will scatter around, and the people will not be able to fight back or demand to revenge, payback for killing their leader, because Pilate himself has done according with the people's will.

“And it was written, JESUS OF NAZARETH, THE KING OF THE JEWS.”

เหล่าผู้นำทางศาสนาและประชาชนได้อ้างต่อท่านให้ตรึงพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าบนกางเขน ดังนั้น ปิลาตต้องการมีความชอบต่อประชาชน ได้ทำอะไรตามที่ประชาชนสั่งท่านให้ทำ และตรึงบนกางเขนพระมหากษัตริย์ของพวกเขา อย่างไรก็ตาม นี่คือการต้องการของท่านด้วยเช่นกันเพราะพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าได้มีผู้ติดตามมากในหมู่ประชาชนของพระองค์ และปิลาตได้ใช้โอกาสนี้เพื่อตัดปัญหา ถ้าท่านตัดหัว หางจะกระจายออกไป และประชาชนจะไม่สามารถต่อสู้กลับเพื่อแก้แค้น ตอบแทนสำหรับสังหารผู้นำของพวกเขา เพราะปิลาตท่านเองได้ทำเนื้อเพราะความปรารถนาของประชาชน

“และมันเขียนว่า พระเยซูของนาซาเร็ท พระมหากษัตริย์ของพวกเขา”

Q: In John 19:20 and in Luke 23:38, we are told that the inscription was written in Greek, Latin, and Aramaic letters. Were the inscription words, written in these languages, translating to exactly the same meaning?

คำถาม ในยอห์น19:20และในลูกา23:38 ได้บอกเราว่ามีข้อความได้เขียนในภาษากรีก ละติน และอารามิก เป็นคำอธิบาย ได้เขียนในภาษาเหล่านี้ แปลตรงมีความหมายเหมือนกัน?

A: Because the inscription was written in three languages, in that case, the translator (the person that wrote on the cross) has made a difference in the words, but all have the same meaning. Therefore, the person who has put down the inscription on the cross in different languages has interpreted their own understanding, and when it comes in different languages, it gives different words, but all will contain one meaning: the beloved Son of God is the King of His people. Each Gospel, however, renders a different view of the translation of some language.

คำตอบ เพราะคำอธิบายได้มีเขียนในสามภาษา ในกรณีนั้น ผู้แปล(คนนั้นได้เขียนลงบนกางเขน)ได้ทำความเข้าใจแตกต่างในเหล่าคำ แต่ทั้งหมดมีความหมายเดียวกัน ดังนั้น ผู้ที่ได้เขียนคำจารึกบนกางเขนในต่างภาษาได้ตีความหมายตามความเข้าใจของพวกเขาเอง และเมื่อมันมาในต่างภาษา มันให้คำต่างกัน แต่ทั้งหมดจะคงความหมายหนึ่งเดียวกัน พระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าคือพระมหากษัตริย์ของประชาชนของพระองค์ พระหนังสือแต่ละเล่ม อย่างไรก็ตาม มองการแปลของบางภาษาทำให้แตกต่าง

Explanation. Each Gospel presents the inscription from a different point of view, and all gospels will contain mixed wording from all translations. Nevertheless, combining all the letters given for the inscription from all the Gospels, we can conclude that the inscription on the cross of the Lord Jesus, as written in these three languages, contained the following letters, but not necessarily in this order: **THIS IS JESUS OF NAZARETH, THE KING OF THE JEWS.**

คำอธิบาย พระหนังสือแต่ละเล่มเสนอคำบอกจากต่างจุดของการมอง และพระหนังสือทั้งหมดจะคงมีคำผสมจากการแปลทั้งหมด อย่างไรก็ตาม ผสมหนังสือทั้งหมดที่ได้ให้สำหรับจารึกจากพระหนังสือทั้งหมด เราสามารถสรุปนั้นได้ว่าข้อเขียนบนกางเขนของพระเยซูเจ้า ตามที่ได้เขียนในสามภาษานี้ มีอักษรดังนี้ แต่ไม่จำเป็นตามลำดับนี้ **นี่คือพระเยซูแห่งนาซาเร็ท พระมหากษัตริย์ของพวกเขา**

Furthermore, each Gospel gives an incomplete version of this inscription, missing some words, but each Gospel contains the main important part as “THE KING OF THE JEWS.” Below, we reproduce the inscriptions as given in each Gospel, showing it in the context of the complete inscription written on the cross, with the missing words and the verse reference for the missing words in square parenthesis.

นอกจากนี้ พระหนังสือแต่ละเล่มให้คำจารึกนี้ในเวอร์ชันที่ไม่สมบูรณ์ ขาดหายบางคำ แต่พระหนังสือแต่ละเล่มได้คงส่วนสำคัญไว้ “พระมหากษัตริย์ของพวกเขา” เบื้องล่าง เราเสนอส่วนคำเขียนที่ได้ให้ในพระหนังสือแต่ละเล่ม แสดงในบริบทของคำเขียนที่สมบูรณ์ที่ได้เขียนไว้บนกางเขน ด้วยคำที่ขาดหายไปและข้อเขียนที่กล่าวถึงสำหรับคำที่ขาดหายไปในวงเล็บเหลี่ยม

Matthew 27:37. ... THIS IS JESUS [of Nazareth (John 19:19)] THE KING OF THE JEWS.

มัทธิว27:37.... นี่คือนพระเยซู [แห่งนาซาเร็ท (ยอห์น19:19)] พระมหากษัตริย์ของพวกเขา

Mark 15:26. ... [This is Jesus (Matthew 27:37) of Nazareth (John 19:19)] THE KING OF THE JEWS.

มาระโก15:26.... [นี่คือพระเยซู(มัทธิว27:37) แห่งนาซาเร็ท (ยอห์น19:19)] พระมหากษัตริย์ของพวกเขา

Luke 23:38. ... THIS IS [Jesus (Matthew 27:37) of Nazareth (John 19:19)] THE KING OF THE JEWS.

ลูกา 23:38...นี่คือ [พระเยซู(มัทธิว27:37) แห่งนาซาเร็ท (ยอห์น19:19)] พระมหากษัตริย์ของพวกเขา

John 19:19. ... [This is (Matthew 27:37)] JESUS OF NAZARETH, THE KING OF THE JEWS.

ยอห์น 19:19...[นี่คือ(มัทธิว27:37)] พระเยซูแห่งนาซาเร็ท พระมหากษัตริย์ของพวกเขา

²⁰ This inscription then many of the Jews knew certainly, for the place where Jesus was crucified was near to the city, and it was written in Aramaic, in Latin, in Greek.

²⁰ ข้อเขียนนี้ได้มีพวกยิวจำนวนมากได้รู้เป็นอย่างดี เพราะที่ที่ พระเยซู ถูกตรึงบนกางเขนนั้นอยู่ใกล้กับเมือง และมันได้เขียนในอารามิก ในละติน ในกรีก

Comments 19:20. Because the children of God have given up their own Savior and delivered Him to the outsiders to be crucified, the three languages they put have declared to them as well, regardless of what language His children are speaking, when they have passed by the cross, they all also would understand the written, and none can say they did not know that they delivered their Savior to Pilate, the outsider to crucify Him. So therefore, in their hearts, that guilt will remain, and all the hardship they will receive, and they themselves will understand it is from their own doing, not that the God of their fathers has abandoned them, but they themselves have abandoned their own God.

ความเห็น 19:20 เพราะเด็กของพระเจ้าได้ไม่ยอมรับพระผู้ช่วยให้รอดของพวกเขาและได้มอบพระองค์ต่อคนนอกเพื่อตรึงบนกางเขน ภาษาทั้งสามที่พวกเขาได้เขียนลงได้ประกาศแก่พวกเขาทั้งหมดด้วยเช่นกัน ไม่สำคัญว่าภาษาอะไรที่เด็กของพระเจ้าพูด เมื่อพวกเขาเดินผ่านพระกางเขน ด้วยกัน พวกเขาจะได้เข้าใจสิ่งที่ได้เขียน และไม่มีใครสามารถพูดได้นั้นว่าพวกเขาไม่รู้นั้นว่าพวกเขาได้มอบพระผู้ช่วยให้รอดของพวกเขาต่อปิลาต คนภายนอกเพื่อตรึงพระองค์บนกางเขน ด้วยกันดังนั้น ในใจของพวกเขา ความคิดนั้นจะคงอยู่ และความยากลำบากทั้งหมดพวกเขาจะรับ และพวกเขาตัวของพวกเขาเองจะเข้าใจว่ามันคือจากการกระทำของพวกเขาเองที่ได้ทำ นั่นไม่ใช่ว่าพระผู้เป็นเจ้าของบรรพบุรุษของพวกเขาได้ทอดทิ้งพวกเขา แต่พวกเขาตัวพวกเขาเองได้ทอดทิ้งพระผู้เป็นเจ้าของพวกเขาเอง

²¹ The chief priests of the Jews therefore said to Pilate, Do not write, The King of the Jews; but that He said, I am King of the Jews.

²¹ ดังนั้นมหาปุโรหิตของพวกเขาได้พูดกับปิลาตว่า อย่าเขียนว่า พระมหากษัตริย์ ของพวกเขา แต่นั่นว่า พระองค์ ได้พูดว่า เรา คือ พระมหากษัตริย์ ของพวกเขา

Comments 19:21. The religious leaders are the ones that asked Pilate, the outsider, to deny their own Savior by telling him that they disagreed with what title he had put for Him. Let all readers notice that His own children did not want the God of their forefathers to claim them as His children, but they wanted the world to know that God has claimed Himself to be their God, not that they claimed that the Lord Jesus is their own God.

ความเห็น 19:21 เหล่าผู้นำทางศาสนาคือผู้ที่ได้ขอปิลาต คนนอก เพื่อปฏิเสธพระผู้ช่วยให้รอดของพวกเขาโดยบอกท่านนั้นว่าพวกเขาไม่เห็นด้วยกับคำประกาศที่ได้ใส่ไว้สำหรับพระองค์ ให้ผู้อ่านทั้งหลายสังเกตนั้นว่าเด็กของพระองค์เองไม่ต้องการพระผู้เป็นเจ้าของบรรพบุรุษของพวกเขาเรียกพวกเขาว่าเป็นเด็กของพระองค์ แต่พวกเขาต้องการให้ทั้งโลกรู้นั้นว่าพระผู้เป็นเจ้าได้เรียกตัวของพระองค์ว่าเป็นพระผู้เป็นเจ้าของพวกเขา นั่นไม่ใช่พวกเขาเรียกพระเยซูเจ้าว่าเป็นพระผู้เป็นเจ้าของพวกเขา

²² Pilate answered, What I have written, I have written.

²² ปิลาตได้ตอบว่า อะไรที่เราได้เขียน เราได้เขียน

Comments 19:22. The king of the outsiders has rejected the request of God's people because he believes that what he has written is correct already and that the Jews have delivered their King to the outsiders to crucify Him.

Pilate did not think anything about this; he only thought I had done no wrong to anyone; they asked him to crucify the Lord Jesus, and regardless of who He was in their eyes, he stayed firm in his decision.

ความเห็น 19:22 กษัตริย์ของคนนอกได้ปฏิเสธคำขอของประชาชนของพระผู้เป็นเจ้าเพราะท่านเชื่อมั่นว่าท่านได้เขียนถูกต้องแล้วและคือพวกยิวนั้นที่ได้มอบพระมหากษัตริย์ของพวกเขาต่อคนนอกเพื่อตริ่งพระองค์บนกางเขน

ปิลาตไม่ได้คิดอะไรเกี่ยวกับสิ่งนี้ ท่านเพียงคิดว่าท่านไม่ได้ทำผิดต่อผู้ใด พวกเขาได้ขอท่านเพื่อตริ่งพระเยซูเจ้าบนกางเขน และไม่สำคัญว่าพระองค์คือใครในสายตาของพวกเขา ท่านยืนยันมั่นคงในการตัดสินใจของท่าน

23 Then the soldiers, when they had crucified Jesus, took His robe, and made four parts, to each soldier a part; and the tunic, now the tunic was seamless, woven from the top throughout.

²³ แล้วเหล่าทหาร เมื่อพวกเขาได้ตริ่ง พระเยซู บนกางเขน เอาเสื้อผ้าของ พระองค์ และฉีกเป็นสี่ส่วน ทหารแต่ละคนได้ส่วนหนึ่ง และด้วยกันเสื้อคลุม เป็นด้วยว่าเสื้อคลุมนั้นไม่มีตะเข็บ ทอจากบนตลอดร่าง

Comments 19:23. This verse synchronizes with Luke 23:34. See Comments Luke 23:34, Matthew 27:35, Mark 15:24.

ความเห็น 19:23 ข้อเขียนนี้เชื่อมโยงกับลูกา 23:34 มองความเห็นลูกา 23:34 มัทธิว 27:35 มาระโก 15:24

“Then the soldiers, when they had crucified Jesus, took His robe, and made four parts, to each soldier a part.” The outsiders, when they had crucified the beloved Son of God, in their hearts had no respect for Him, and because of the darkened hearts they had in them, they took His clothes as a trophy.

“แล้วเหล่าทหาร เมื่อพวกเขาได้ตริ่งพระเยซูบนกางเขน เอาเสื้อผ้าของพระองค์ และฉีกเป็นสี่ส่วน ทหารแต่ละคนได้ส่วนหนึ่ง” คนนอก เมื่อพวกเขาได้ตริ่งพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าบนกางเขน ในใจของพวกเขาไม่มีความเคารพสำหรับพระองค์ และเพราะความมืดมนของใจที่มีในพวกเขา พวกเขาได้เอาเสื้อผ้าของพระองค์เป็นเหมือนถ้วยรางวัล

Their eyes had seen the beloved Son of God, but each moment when they were looking upon Him, in their hearts, they had no mercy. They were only thinking about what they could benefit and show up to people, and even a piece of cloth belonging to the beloved Son of God they took as a trophy, not for thinking and having mercy on the dead.

ในสายตาของพวกเขาได้เห็นพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้า แต่ละเวลาที่พวกเขาได้มองบนพระองค์ ในใจของพวกเขา พวกเขาไม่มีความเมตตา พวกเขาเพียงคิดถึงเกี่ยวกับอะไรที่พวกเขาสามารถได้ผลประโยชน์และอวดต่อประชาชน และแม้แต่ชิ้นส่วนของเสื้อผ้าของพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้า พวกเขาเอาไปเป็นเหมือนถ้วยรางวัล ไม่ใช่เพื่อคิดและมีเมตตาต่อผู้ตาย

There were more soldiers than four, but these four were the soldiers that had performed the duty of nailing Him on the cross. These soldiers had seen so much blood, and the dark covered their hearts, and there was no mercy left in them; this is the way the soldiers that had crucified the beloved Son of God could think of the benefit of the work they did, by taking His clothes as a trophy, but not having regard about Him, which they were torturing; their hearts had died already, the feeling of mercy has left them.

ที่นั่นมีทหารมากกว่าสี่คนที่ได้ทำหน้าที่ตอกตะปูบนพระองค์ที่กางเขน เหล่าทหารนี้ได้เห็นเลือดมาก และความมืดได้คลุมใจของพวกเขา และที่นั่นไม่มีความเมตตาเหลือในพวกเขา นี่คือนางของทหารนั้นที่ได้ตริ่งพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าบนกางเขนสามารถคิดถึงผลประโยชน์ของงานที่พวกเขาได้ทำ โดยเอาเสื้อผ้าของพระองค์เป็นถ้วยรางวัล แต่ไม่ได้ให้ความสนใจเกี่ยวกับพระองค์ ซึ่งพวกเขาได้ทรมาน ใจของพวกเขาได้ตายไปแล้ว ความรู้สึกเมตตาได้ทิ้งพวกเขาไป

“and the tunic, now the tunic was seamless.” Seamless definition: (of a fabric or surface) smooth and without seams or obvious joins. In those times, a young male without his own family (unmarried) would have his mother or sister be the one that would weave the thread to make the clothes for him; that was the way of life at that time. This tunic of the Lord has no seams, and all things will be woven in a circle; this tunic was old but in good shape; it is assumed that His earthly mother has made it for Him.

“และด้วยกันเสื้อคลุม เป็นด้วยว่าเสื้อคลุมนั้นไม่มีตะเข็บ” ความหมายของไม่มีตะเข็บ (ของผ้าหรือพื้นผิว) ราบเรียบและไม่มีส่วนต่อหรือรอยต่อ ในเวลานั้น คนหนุ่มที่ยังไม่มีครอบครัวของตนเอง(ยังไม่แต่งงาน) จะมีมารดาของเขาหรือพี่น้องหญิงนั้นเป็นผู้ทอเชือกและทำเสื้อผ้าสำหรับเขา นั่นคือทางของชีวิตในเวลานั้น เสื้อคลุมนี้ที่พระเจ้าไม่มีตะเข็บ และทุกอย่างทอเป็นวงต่อเนื่อง นี่คือนเสื้อคลุมที่เก่าแต่ในสภาพดี มันคือคิดได้นั้นว่ามารดาทางโลกของพระองค์ได้ทำมันสำหรับพระองค์

The beloved Son of God did not live as a rich person, even though all things belonged to Him (He is the Creator of all things), but He will not take anything, only what has been made specifically just for Him, as this tunic, which His earthly mother made it for Him a long time ago.

พระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าไม่ได้มีชีวิตของคนร่ำรวย ถึงแม้ว่าทุกอย่างเป็นของพระองค์(พระองค์คือพระเจ้าผู้สร้างทุกอย่าง) แต่พระองค์จะไม่เอาอะไร เพียงอะไรก็ได้ทำโดยเฉพาะเพียงเพื่อพระองค์ เหมือนอย่างเสื้อคลุมนี้ ซึ่งมารดาทางโลกได้ทำสำหรับพระองค์นานมาแล้ว

In this verse, the tunic also has a spiritual meaning into it; when you have made a relationship with the beloved Son of God, He will always continue to have a relationship with you as in one piece of the string in His tunic; if you have faith and trust in the love of the beloved Son of God, He will keep the relationship with your soul as the string of the tunic has one piece in connection to all. (He will not break His relationship with you.)

ในข้อเขียนนี้ ด้วยกันเสื้อคลุมมีความหมายทางจิตวิญญาณด้วย เมื่อคุณได้มีความสัมพันธ์กับพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้า ตลอดเวลาพระองค์จะมีความสัมพันธ์กับคุณเหมือนด้ายเส้นหนึ่งในเสื้อคลุมของพระองค์ ถ้าคุณมีความศรัทธาและวางใจในความรักของพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้า พระองค์จะรักษาความสัมพันธ์กับจิตวิญญาณของคุณเหมือนกับเส้นด้ายของเสื้อคลุมซึ่งมีเส้นหนึ่งในการติดต่อของทั้งหมด(พระองค์จะไม่ตัดความสัมพันธ์กับคุณ)

Q: There are so many wealthy TV ministries that preach a property Gospel these days. As regular Christians, what should we think of such ministries?

คำถาม มีคนร่ำรวยหลายคนในชุมชนทางทีวีที่ประกาศข่าวประเสริฐในทุกวันนี้ เป็นคริสเตียนทั่วไป อะไรที่เราควรคิดถึงเหล่าชุมชนนี้?

A: Think in this way as well, if that ministry has worked in the will of God, that ministry will never ask anyone to donate anything, but that ministry will come and beg the mercy from the Lord, which He will provide for them without them needing to go and asking from anyone because when the ministry has asked the money, also will make the listener feel guilty and that feeling of guilt will make a person donate for help.

คำตอบ คิดในทางนี้ด้วยกัน ถ้าชุมชนนั้นได้ทำงานในพระประสงค์ของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของ ชุมชนนั้นจะไม่เคยขอเพื่อให้สิ่งใด แต่ชุมชนนั้นจะมาและวอนขอพระเมตตาจากพระเจ้า ซึ่งพระองค์จะให้สำหรับพวกเขาโดยที่พวกเขาไม่ต้องไปและขอจากใครเพราะเมื่อชุมชนนั้นได้ขอเงิน ด้วยกันจะทำให้ผู้ฟังรู้สึกผิดและความรู้สึกผิดนั้นจะทำให้คนมอบสำหรับความช่วยเหลือ

However, if a ministry has asked from the Lord Himself, that ministry will receive help from unexpected sources, and they will conclude for themselves that this help comes from the Lord Himself. Every ministry should also think that when the beloved Son of God has sent His apostles to go out and preach the Word, He did not tell them to ask for help from people; He has taught them, “If you have, then you give.” So, how to have if you don’t work, if you want to be able to give help to anyone, you yourself should go to work and make it out; the payment of your work is the part that you can use to go out and help someone else (See Acts 20:35); the servant of the Lord should take an honest wage from the work they do for the Lord.

อย่างไรก็ตาม ถ้าชุมชนได้ขอจากพระเจ้าพระองค์เอง ชุมชนนั้นจะได้รับความช่วยเหลือจากแหล่งที่ไม่คาดคิด และพวกเขาจะสรุปสำหรับตัวพวกเขาเองนั้นว่าความช่วยเหลือนั้นมาจากพระเจ้าพระองค์เอง ทุกชุมชนด้วยกันควรจะคิดนั้นว่าเมื่อพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าได้ส่งเหล่าอัครสาวกของพระองค์ออกไปและประกาศพระคำ พระองค์ไม่ได้บอกพวกเขาให้ขอความช่วยเหลือจากประชาชน พระองค์ได้สอนพวกเขา “ถ้าเจ้ามี แล้วเจ้าจงให้” ดังนั้น อย่างไรเพื่อมี ถ้าคุณไม่ทำงาน ถ้าคุณต้องการความสามารถเพื่อให้ความช่วยเหลือต่อใครคุณตัวคุณเองควรออกไปทำงานและทำมันออกมา ค่าจ้างของงานของคุณนั้นคือส่วนที่คุณสามารถออกไปและช่วยคนอื่น(มองกิจการของอัครสาวก20:35) ผู้รับใช้ของพระเจ้าควรทำรายได้สุจริตสำหรับงานที่พวกเขาทำเพื่อพระเจ้า

“woven from the top throughout.” Now in this place, let all readers imagine the tunic of the beloved Son of God; the first string has been woven to be His tunic until it wrapped around His body in one piece, as the beloved Son of God is the beginning of that string, and He has built up the relationship around you and woven it around your soul because your soul belongs to Him; as long as you keep your heart and dwell in His love until the end of your life, your soul will be in the midst of His love and mercy, and He will take you to be with Him for eternity.

“ทอจากบนตลอดทั่ว” เวลานี้ในสถานที่นี้ ให้ผู้อ่านทุกท่านวาดภาพเสื้อคลุมของพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้า เชือกเส้นแรกได้ทอเพื่อเป็นเสื้อคลุมของพระองค์จนกระทั่งมันพันรอบร่างของพระองค์ในชิ้นเดียว เหมือนกับว่าพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าคือจุดเริ่มต้นของเชือกเส้นนั้น และพระองค์ได้

สร้างความสัมพันธ์รอบๆคุณและทอมนรอบๆจิตวิญญาณของคุณเพราะจิตวิญญาณของคุณเป็นของพระองค์ トラバドที่คุณเก็บใจของคุณและคงอยู่ในความรักของพระองค์จนกระทั่งถึงจุดจบของชีวิตของคุณ จิตวิญญาณของคุณจะอยู่ท่ามกลางความรักและพระเมตตาของพระองค์ และพระองค์จะรับคุณเพื่ออยู่กับพระองค์เป็นนิรันดร์

²⁴ They said therefore to one another, Let us not tear it, but cast lots for it, whose it will be; that the Scripture might be fulfilled, that is saying: They divided My garments among them, And for My clothes they did cast lot.

²⁴ พวกเขาพูดต่อกันและกัน ให้พวกเราอย่าได้ฉีกมัน แต่จับฉลากสำหรับมัน ว่าใครจะได้มัน เพื่อให้พระคำสอนได้เป็นที่สำเร็จ นั่นคือบอกว่า พวกเขาได้แบ่งเสื้อคลุม **ของเรา** ในระหว่างพวกเขา และสำหรับเสื้อผ้า **ของเรา** พวกเขาได้จับฉลากกัน

Comments 19:24. “They said therefore to one another, Let us not tear it, but cast lots for it, whose it will be; that the Scripture might be fulfilled.” If the Father has said something in the Holy Scripture, even a long time ago, all things still must be fulfilled because everything is upon the Father’s permission only. As this verse has told to all true believers, the beloved Son of God came down on earth to fulfill the Father’s Word as well; so, if the Word has told what they will do to Him, even regarding about His clothes, all will be fulfilled.

ความเห็น19:24 “พวกเขาพูดต่อกันและกัน ให้พวกเราอย่าได้ฉีกมัน แต่จับฉลากสำหรับมัน ว่าใครจะได้มัน เพื่อให้พระคำสอนได้เป็นที่สำเร็จ” ถ้าพระบิดาได้พูดบางอย่างในพระคัมภีร์ศักดิ์สิทธิ์ ถึงแม้ว่านานมาแล้ว ทุกอย่างยังคงต้องสำเร็จเพราะทุกสิ่งขึ้นอยู่กับคำอนุญาตของพระบิดาเท่านั้น ตามที่ข้อเขียนนี้ได้บอกต่อเหล่าผู้มีความเชื่อแท้จริงทุกคน พระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าได้ลงมาบนโลกเพื่อทำให้สำเร็จคำของพระบิดาด้วยเช่นกัน ดังนั้น ถ้าพระคำได้บอกพวกเขาจะทำอะไรกับพระองค์ แม้เกี่ยวกับเสื้อผ้าของพระองค์ ทุกอย่างจะสำเร็จ

“Let us not tear it.” The clothes that the beloved Son of God had upon Himself also have spiritual meaning for the believer. Give attention in this place that the men cannot tear the relationship and the work which the beloved Son of God will do according to what the Scripture has said. The outsiders have come to the same conclusion, even though they want to tear the tunic apart, the greed in their hearts has stopped them in order to make the Scripture to be complete; the Father has used the greed of the heart in humans to complete all things as it is written. The spiritual meaning of this verse links to verse 23 because the string woven through to make the cloth of the beloved Son of God will not be torn by human hand, but it will disappear only according to the will of the Father.

“ให้พวกเราอย่าได้ฉีกมัน” เสื้อผ้านั้นที่พระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าได้มีบนพระองค์เองด้วยก็มีความหมายของทางจิตวิญญาณสำหรับผู้มีความเชื่อ ให้ความสนใจในที่นี้ที่พวกเขาไม่สามารถฉีกความสัมพันธ์และงานซึ่งพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าจะทำเนื่องว่าอะไรที่พระคัมภีร์ได้บอก คนนอกมาถึงทศสฎเดียวกัน ถึงแม้ว่าพวกเขาต้องการฉีกเสื้อคลุม ความโลภในใจของพวกเขาได้หยุดพวกเขาเพื่อให้พระคัมภีร์ได้สมบูรณ์ พระบิดาได้ให้ความโลภของใจในมนุษย์เพื่อให้ทุกอย่างสมบูรณ์ตามที่มันได้มีเขียน ความหมายของทางจิตวิญญาณของข้อนี้เชื่อมโยงถึงข้อเขียน23เพราะเส้นด้ายได้ผ่านการทอเพื่อทำเสื้อผ้าของพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าจะไม่มีการฉีกขาดโดยมือของมนุษย์ แต่มันจะหายไปเพียงเพราะความปวารณาของพระบิดา

“that is saying: They divided My garments among them, And for My clothes they did cast lot.” Here the meaning is straight, when they have case lots among them, they also have shared between each other the memory of the innocent one, that they have crucified and torture; even He has died but whatever that belonged to Him still talk to every heart that has come by, as the verse has told, the soldiers of the outsiders has fulfilled what has been written, even they did not believe but they still do to fulfil what is written as well.

“นั่นคือบอกว่า: พวกเขาได้แบ่งเสื้อคลุมของเราในระหว่างพวกเขา และสำหรับเสื้อผ้าของเราพวกเขาได้จับฉลากกัน” ในที่นี้มีความหมายตรงๆ เมื่อพวกเขาได้จับฉลากในหมู่พวกเขา ด้วยกันพวกเขาได้แบ่งระหว่างกันและกันความทรงจำของผู้หนึ่งซึ่งบริสุทธิ์ นั่นที่พวกเขาได้ตั้งบนกางเขนและการทรมาน ถึงแม้ว่าพระองค์ได้สิ้นชีวิตแต่อะไรก็ตามของที่เป็นของพระองค์ยังคงพูดกับทุกใจนั้นที่ได้ผ่านมา ตามที่ข้อเขียนได้บอก เหล่าทหารของคนนอกได้ทำให้เต็มอะไรที่ได้มีเขียนไว้ แม้ว่าพวกเขาไม่เชื่อแต่พวกเขายังคงทำให้สำเร็จอะไรที่ได้มีเขียนด้วยเช่นกัน

Cited from Psalm 22:18 – “They part my garments among them, And upon my vesture do they cast lots.”

ได้อย่างถึงจากเพลงสดุดี22:18-“พวกเขาแบ่งกันระหว่างพวกเขาเสื้อผ้าของข้าพระองค์ ส่วนเสื้อของข้าพระองค์พวกเขาจับฉลากกัน”

Q: Why is this prophecy important, and the fact that they did cast lots for the Lord's garments?

คำถาม ทำไมคำพยากรณ์นี้สำคัญ และนั่นเนื่องเพราะพวกเขาได้จับฉลากสำหรับเสื้อของพระเจ้า?

A: This verse is for all believers to think of it as well; if the Scripture says something regarding the belongings of the beloved Son of God, the humans that were there in that time and have seen the beloved Son of God being crucified, even their hearts did not believe, however, the Scripture must be fulfilled to all its meaning.

คำตอบ ข้อเขียนนี้คือสำหรับผู้มีความเชื่อทั้งหมดเพื่อคิดถึงมันด้วยเช่นกัน ถ้าพระคำเขียนบอกบางอย่างเกี่ยวกับสิ่งที่เป็นของพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้า เหล่ามนุษย์นั้นที่อยู่ยงยืนในเวลานั้นและได้เห็นพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าถูกตรึงบนกางเขน ถึงแม้ว่าใจของพวกเขาจะไม่เชื่อ อย่างไรก็ตาม พระคำเขียนต้องให้สำเร็จเพื่อความหมายทั้งหมดของมัน

About the garments of the beloved Son of God, the Father has put down, and all things must be as the Father has told; therefore, what is not supposed to be torn, then none can tear it; when the greed has covered the heart, the only way to make peace among people is by casting a lot. A casting lot will make the heart accept that this is not belonging to them; the lot falls to whosoever, and that person also must take it and not destroy or damage it because it has come to their possession, not just by luck, but the person has taken it as that piece belongs to them and will make that person treasure also the thing they have received from casting the lot.

เกี่ยวกับเสื้อผ้าของพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้า พระบิดาได้ใส่ลง และสิ่งทั้งหมดต้องเป็นตามที่พระบิดาได้บอก อะไรที่ไม่ควรถูกฉีก แล้วไม่มีใครสามารถฉีกมันได้ เมื่อความโลภได้คลุมใจ มีเพียงทางเดียวเพื่อทำความสงบในหมู่ประชาชนคือโดยการจับฉลาก การจับฉลากจะทำให้ใจยอมรับว่าสิ่งนั้นไม่ได้เป็นของพวกเขา ฉลากตกอยู่กับใครเพื่อใครก็ตาม และคนนั้นด้วยกันต้องเอามันและไม่ทำลายหรือให้มันเสียหายเพราะมันได้เข้ามาครอบครองของพวกเขา ไม่ใช่เพียงโดยโชคดี แต่คนได้เอาของที่เป็นของเขาและด้วยกันจะทำให้คนนั้นให้คุณค่าสิ่งๆหนึ่งที่พวกเขาได้รับจากการจับฉลาก

²⁵ These things therefore, indeed, the soldiers did. And there were standing by the cross of **Jesus His** mother and **His** mother's sister, Mary of Clopas and Mary Magdalene.

²⁵ ด้วยกันสิ่งเหล่านี้ จริงๆแล้ว เหล่าทหารได้ทำ และมารดาของ **พระองค์** ได้ยืนอยู่กับพวกที่ยืนอยู่ใกล้กับกางเขนของ **พระเยซู** และพี่สาวของมารดาของ **พระองค์** มารีย์แห่งโคปาสและมารีย์ แมกดาลเลน

Comments 19:25. See Comments Matthew 27:55-56, Mark 15:40-41, and Luke 23:49.

These are some of the women in the circle of people that followed Jesus around; because all the time, many people followed the beloved Son of God, and all these women followed as well, and they were among the people.

ความเห็น 19:25 มองความเห็นมัทธิว 27:55-56 มาระโก 15:40-41 และลูกา 23:49

เหล่านี้คือบางคนของเหล่าผู้หญิงนั้นที่ได้ติดตามพระเยซูไปรอบๆ เพราะตลอดเวลา ประชาชนจำนวนมากได้ติดตามพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้า และผู้หญิงเหล่านี้ได้ติดตามด้วยเช่นกัน และพวกเขาได้อยู่ในหมู่ประชาชน

Q: Why are all these women mentioned in these verses in the Gospels?

คำถาม ทำไมกล่าวถึงผู้หญิงเหล่านี้ในข้อเขียนนี้ในพระหนังสือ?

A: The men were doing work, and the women followed their men; we can notice this from the verses saying the mother of someone. The men have followed the beloved Son of God. It was the women's duty to follow the men, and when these women followed the beloved Son of God, they also were helping Him in His daily needs; some were cooking, not only for the beloved Son of God alone, but also for the disciples as well, and these women have helped in this way. Therefore, their names have been mentioned as an honor here.

คำตอบ เหล่าผู้ชายทำงาน และผู้หญิงติดตามเหล่าผู้ชาย เราสามารถสังเกตสิ่งนี้จากที่ข้อเขียนบอกมารดาของบางคน ผู้ชายได้ติดตามพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้า มันได้เป็นหน้าที่ของผู้หญิงเพื่อติดตามผู้ชาย และเมื่อผู้หญิงพวกนี้ได้ติดตามพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้า ด้วยกันพวกเขาได้ช่วยพระองค์ในความต้องการประจำวัน บางคนได้ทำอาหาร ไม่ใช่เพียงสำหรับพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าตามลำพัง แต่ด้วยกันสำหรับเหล่าสาวกด้วยเช่นกัน และผู้หญิงเหล่านี้ได้ช่วยในทางนี้ ดังนั้น ชื่อของพวกเขาได้มีบอกเพื่อให้เกียรติในที่นี้

²⁶ **Jesus**, therefore, having seen the mother, and the disciple whom **He** loved standing by, says to **His** mother, Woman, behold **your** son!

²⁶ พระเยซู ดั่งนั้น ได้เห็นมารดา และสาวกผู้ซึ่ง พระองค์ รักได้ยืนอยู่ พูดย่อมมารดาของ พระองค์ ว่า หญิงเอ๋ย ดูเถิดบุตรของท่าน!

Comments 19:26. The beloved Son of God in human form also has a duty toward His earthly mother, and now His time as a human has come to an end. Therefore, He has given His disciple the duty of helping take care of His earthly mother, and the disciple also can take her as his other mother and help to look after her. After the beloved Son of God has departed from the earth, His earthly mother does need someone to help her, and He has entrusted His disciple to help her instead of the beloved Son of God because He is departing now from the earth.

ความเห็น 19:26 พระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าในรูปมนุษย์ด้วยกันมีหน้าที่ให้เกียรติมารดาทางโลกของพระองค์ และเวลานี้เวลาแห่งการเป็นมนุษย์ได้หยุดลง ดังนั้น พระองค์ได้ให้หน้าที่แก่สาวกของพระองค์เพื่อช่วยดูแลมารดาทางโลกของพระองค์ และด้วยกันสาวกสามารถพาเธอเหมือนมารดาอีกคน และดูแลเธอ หลังจากพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าได้ไปจากโลก มารดาทางโลกของพระองค์ต้องการบางคนเพื่อดูแลเธอ และพระองค์ได้วางใจสาวกของพระองค์เพื่อช่วยเหลือเธอแทนพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าเพราะว่าเวลานี้พระองค์กำลังจะจากไปจากโลก

Q: Why the Lord entrusted her to this disciple? Why didn't Mary's other children take care of her?

คำถาม ทำไมพระเจ้าจึงวางใจเธอให้แก่สาวกคนนี้? ทำไมไม่ให้ลูกคนอื่นดูแลเธอ?

A: To entrust His earthly mother to one of His disciples that has followed the beloved Son of God is the right path to be, and John has that heart and ability to take care of her; for the beloved Son of God as human, to care for His earthly mother, is also His duty, and the time of His departure is here; the best person to take care of His earthly mother is the one that will help her always to think as well that the beloved Son of God loved her and wants the best for her; and she should be happy to be with this disciple, that is why the verse has told her to consider this disciple as her own son but also to have peace to stay with this disciple because it is the wish of the beloved Son of God Himself.

คำตอบ เพื่อวางใจมารดาทางโลกของพระองค์แก่สาวกคนหนึ่งนั้นที่ได้ติดตามพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าคือทางถูกต้องให้เป็น และยอห์นนั้นมีใจและความสามารถเพื่อดูแลเธอ สำหรับพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าเป็นมนุษย์เพื่อดูแลสำหรับมารดาทางโลกของพระองค์ด้วยกันคือหน้าที่ของพระองค์ และเวลาแห่งการจากไปของพระองค์อยู่ในขณะนี้ คนที่ดีที่สุดเพื่อดูแลมารดาทางโลกของพระองค์คือผู้นั้นช่วยเธอตลอดเวลาเพื่อคิดด้วยเช่นกันว่าพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าได้รักเธอและต้องการดีที่สุดสำหรับเธอ และเธอควรจะมีความสุขที่จะอยู่กับสาวกคนนี้ นั่นคือทำไมข้อเขียนได้บอกไว้ให้เธอถือว่าสาวกคนนี้เป็นบุตรของเธอเองแต่ด้วยกันมีความสุขสงบเพื่ออยู่กับสาวกคนนี้เพราะมันคือความต้องการของพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าพระองค์เอง

Q: From John 21:24, we can learn that this disciple is John, the author of the Gospel.

คำถาม จากยอห์น 21:24 เราสามารถเรียนนั้นว่าสาวกคนนี้คือยอห์น ผู้เขียนของพระหนังสือ

A: Identifying this disciple in this verse is the right time because the beloved Son of God wants everyone to know that the disciple He loved will be the one to take care of His earthly mother.

คำตอบ เพื่อระบุสาวกคนนี้ในข้อเขียนนี้คือเวลาที่ถูกต้องเพราะพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าต้องการให้ทุกคนรู้ว่าสาวกที่พระองค์รักจะเป็นผู้ดูแลมารดาทางโลกของพระองค์

“and the disciple whom He loved standing by.” The beloved Son of God loves all disciples equally, but not all of the disciples had a soft heart towards His earthly mother. Moreover, as the beloved Son of God continued His mission on earth, this disciple did show care towards the Lord's mother without expecting anything in return even though the beloved Son of God will not be on earth with them anymore; with his own heart, he has shown the ability to be able to love someone else without feeling like a burden or hardship, but as a duty towards loving the beloved Son of God.

“และสาวกผู้ซึ่งพระองค์รักได้ยืนอยู่” พระบุตรสุดที่รักของพระเจ้ารักเหล่าสาวกทั้งหมดเท่าเทียมกัน แต่ไม่ใช่สาวกทั้งหมดที่มีใจอ่อนสุภาพต่อมารดาทางโลกของพระองค์ มากกว่านั้น อย่างที่พระบุตรสุดที่รักของพระเจ้ายังคงทำงานของพระองค์บนโลก สาวกนี้ได้แสดงความห่วงต่อมารดาของพระเจ้าโดยไม่ได้หวังสิ่งใดตอบแทนถึงแม้ว่าพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าจะไม่ได้อยู่บนโลกกับพวกเขาอีกแล้ว ด้วยใจของเขาเอง เขาได้แสดงความสามารถเพื่อมีความรักต่อคนอื่นโดยไม่มีความรู้สึกเป็นภาระหรือยากลำบาก แต่เหมือนเป็นหน้าที่ต่อพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้า

Therefore, we can say in human terms that this disciple had a gentle heart with sincere love and did good without expecting any reward in return.

ดังนั้น เราสามารถพูดในทางมนุษย์นั้นว่าสาวกคนนี้ได้มีใจอ่อนโยนด้วยความรักที่จริงใจและได้ทำดีโดยไม่หวังรางวัลใดๆตอบแทน

²⁷ Then **He** says to the disciple, Behold, **your** mother! And from that hour the disciple took her to his own family.

²⁷ แล้ว **พระองค์** พูดต่อสาวกว่า ดูเถิด มารดาของท่าน! และจากเวลานั้นเป็นต้นไปสาวกพาเธอสู่ครอบครัวของเขาเอง

Comments 19:27. Here in this place, let all readers pay attention to what the beloved Son of God has said; He has told this disciple that His earthly mother is the disciple's mother as well; so treat her as if she would be his own mother; that is why the disciple has taken her to his own family and this gave her the peace of heart that she is not alone anymore. The beloved Son of God has put him in charge as her son, and in the same way, His earthly mother will also take this disciple as her own son, so she would not feel that she is a burden to this disciple.

ความเห็น 19:27 ในที่นี้ ให้ผู้อ่านทั้งหมดให้ความสนใจว่าอะไรที่พระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าได้พูด พระองค์ได้บอกสาวกคนนี้นั้นว่ามารดาทางโลกของพระองค์คือมารดาของสาวกด้วยเช่นเดียวกัน ดังนั้นทำต่อเธอเหมือนว่าถ้าเธอจะเป็นมารดาของเขาเอง นั่นคือทำไมสาวกได้พาเธอเข้าสู่ครอบครัวของเขาเองและสิ่งนี้ได้ให้ความสงบของใจนั้นว่าเธอไม่ได้อยู่ตามลำพังอีกแล้ว พระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าได้ให้เขาดูแลเธอเหมือนเป็นบุตรของเธอ และในทางเดียวกัน ด้วยกันมารดาทางโลกของพระองค์จะรับสาวกคนนี้ตั้งเป็นบุตรของเธอเอง ดังนั้นเธอจะได้ไม่รู้สึกว่าเป็นภาระต่อสาวกคนนี้

²⁸ After this, **Jesus** knowing that all things now have been finished, so that the **Scripture** might be fulfilled, says, **I** thirst.

²⁸ หลังจากนั้น **พระเยซู** รู้ว่าทุกอย่างได้สำเร็จลง ดังนั้นเพื่อ **พระคำเขียน** จะได้สำเร็จลง พูดว่า **เรา** กระหาย

Comments 19:28. “After this, Jesus knowing that all things now have been finished.” The time for His departure has come, and the beloved Son of God has already seen the future regarding Himself. After He has given the duty to His disciple regarding His earthly mother, the beloved Son of God also knows that His duty towards His earthly family has also been fulfilled. When His disciple has agreed to take care of His earthly mother, the beloved Son of God also comes to the point that He Himself is going to depart from the earth as well. His time to do the Father's work as a human on earth has come to an end.

ความเห็น 19:28 “หลังจากนี้ พระเยซูรู้ว่าทุกอย่างได้สำเร็จลง “ เวลาสำหรับการจากไปของพระองค์ได้มาถึง และพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าได้เห็นอนาคตเกี่ยวกับพระองค์เองแล้ว หลังจากที่พระองค์ได้ให้หน้าที่ต่อสาวกของพระองค์เกี่ยวกับมารดาทางโลกของพระองค์ ด้วยกันพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้านั้นว่าหน้าที่ของพระองค์ต่อครอบครัวทางโลกของพระองค์ด้วยกันได้สำเร็จลง เมื่อสาวกได้ตกลงดูแลมารดาทางโลกของพระองค์ด้วยเช่นเดียวกัน ด้วยกันพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้ามาถึงจุดนั้นที่พระองค์พระองค์เองจะแยกไปจากโลกด้วยเช่นกัน เวลาของพระองค์เพื่อทำงานของพระบิดาเป็นดั่งมนุษย์บนโลกได้มาถึงจุดจบ

He has fulfilled all the duties that He has received from the Father according to save all the chosen ones and also has taught the disciples how to worship the Father and to whom they can turn for help; when the beloved Son of God returns to the Father, the Holy Spirit will be the true Teacher for all the disciples' questions, if they need help, they all know Holy Spirit will be with them and help them.

พระองค์ได้ทำหน้าที่ทั้งหมดนั้นที่พระองค์ได้รับจากพระบิดาสำเร็จเพื่อช่วยเหลือผู้ที่ได้รับเลือกให้รอดและด้วยกันได้สอนเหล่าสาวกถึงการบูชาพระบิดาอย่างไรและยังผู้ใดที่พวกเขาสามารถหันไปสำหรับขอความช่วยเหลือ เมื่อพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้ากลับไปยังพระบิดา พระวิญญาณบริสุทธิ์จะเป็นพระอาจารย์ที่แท้จริงสำหรับคำถามทั้งหมดของเหล่าสาวก ถ้าพวกเขาต้องการความช่วยเหลือ พวกเขาทั้งหมดรู้ว่าพระวิญญาณบริสุทธิ์จะอยู่กับพวกเขาและช่วยพวกเขา

“so that the Scripture might be fulfilled, says, I thirst.” When the beloved Son of God has said, “I thirst,” in His heart, He has known they will give Him to drink the sour wine (vinegar). The sour wine from the grape fruit will be the last earthly thing that the beloved Son of God will take in His body because now He will return to heaven in His human body. The last thing, His human body could take and have, was the fruit of

grape wine juice, which the beloved Son of God has done to fulfill the last duty of His human form by taking the sour wine in His human body with Him.

“ดังนั้นเพื่อพระคำเขียนจะได้สำเร็จลง พูกว่า เรากะระหาย” เมื่อพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าได้พูดว่า “เรากะระหาย” ในใจของพระองค์ พระองค์ได้รู้ว่าพวกเขาจะให้พระองค์ดื่มเหล้าเปรี้ยว(น้ำส้ม) เหล้าเปรี้ยวจากผลองุ่นจะเป็นสิ่งทางโลกสุดท้ายนั้นที่พระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าจะรับในร่างของพระองค์เพราะเวลานี้พระองค์จะกลับสู่สวรรค์ในร่างมนุษย์ของพระองค์ สิ่งสุดท้ายที่ร่างมนุษย์ของพระองค์สามารถรับและมี คือผลไม้อองุ่นเหล้าองุ่นในร่างมนุษย์ของพระองค์กับพระองค์

This sour wine was made out of grape juice, but it is not pure grape juice as it should be because it was also mixed with gall and spices which changed the taste of the grape to be not only sour but bitter taste as well, so this was part of the torture that the beloved Son of God would take for the last thing as human.

Matthew 26:29 says, “But I say to you, I shall not drink henceforth of this fruit of the vine, until that day when I drink it new with you in My Father’s kingdom.” This saying has a different meaning here; in this verse, it refers to the communion in heaven, that is why He must drink this juice before He departs from this earth, and the next time will be the perfect grape juice of heaven which He will drink with all His children in heaven.

เหล้าองุ่นเปรี้ยวนี้ได้ทำออกจากผลองุ่น แต่มันไม่ใช่เหล้าองุ่นเท่านั้นเหมือนอย่างที่ควรจะเป็นเพราะด้วยกลิ่นมันได้ผสมน้ำดีและเครื่องเทศซึ่งทำให้รสขององุ่นเปลี่ยนไปไม่เพียงเปรี้ยวแต่ขมด้วยเช่นกัน ดังนั้นเป็นส่วนหนึ่งของการทรมานนั้นที่พระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าจะรับสำหรับสิ่งสุดท้ายของการเป็นมนุษย์

มัทธิว26:29บอกว่า “แต่เราบอกแก่เจ้า เราจะไม่มีดื่มตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไปของผลนี้จากของเถา จนกระทั่งวันนั้นเมื่อเราดื่มมันใหม่กับเจ้าในอาณาจักรของพระบิดาของเรา” คำบอกนี้มีความหมายแตกต่างกันในที่นี้ ในข้อเขียนนี้ มันหมายถึงศีลมหาสนิทในสวรรค์ นั่นคือทำไมพระองค์ต้องดื่มผลนี้ก่อนที่พระองค์จะจากโลกนี้ และในเวลาต่อมาจะเป็นน้ำผลองุ่นที่สมบูรณ์ซึ่งพระองค์จะดื่มกับเด็กทั้งหมดของพระองค์ในสวรรค์

²⁹ There was set a vessel full of sour wine; therefore, having filled a sponge with sour wine, having put it on a stock of hyssop, they brought it to the mouth.

²⁹ ยังที่นั่นมีถังน้ำองุ่นเปรี้ยวเต็มสี่ถัง ดังนั้น พวกเขาเอาฟองน้ำจุ่มเต็มด้วยน้ำองุ่นเปรี้ยว เสียบบนไม้หุสบ พวกเขานำมันมายังปาก

Comments 19:29. Psalm 69:21 says, “They gave me also gall for my food; And in my thirst, they gave me vinegar to drink.”

ความเห็น 19:29 เพลงสดุดี69:21บอกว่า “ด้วยกลิ่นพวกเขาได้ให้น้ำดีแก่เราสำหรับอาหารของเรา และในความกระหายของเรา พวกเขาได้ให้แก่น้ำส้มเพื่อดื่ม”

Give attention to the word gall; it is not food for humans or any human to eat; this verse tells the suffering of death the person will receive, alive but eat this food, the feeling of suffering will make the person wish they had never been born, it is the high point of suffering to eat this food. The vessel full of this sour wine had a mixture of this gall in it, which is why it was set close to the place to crucify the prisoners.

ให้ความสนใจต่อคำว่าน้ำดี มันไม่ใช่อาหารสำหรับมนุษย์หรือมนุษย์ใดเพื่อกิน ข้อเขียนนี้บอกถึงความทรมานของความตายที่คนจะรับ มีชีวิตแต่กินอาหารนี้ ความรู้สึกทรมานจะทำให้คนปรารถนาว่าพวกเขาไม่เคยได้เกิดมา มันคือจุดสูงของการทรมานที่กินอาหารนี้ ถังเต็มไปด้วยน้ำองุ่นเปรี้ยวนี้ และได้มีน้ำดีผสมในถังมันด้วย ซึ่งคือทำมันได้มีตั้งไว้ใกล้เพื่อตักน้ำกินโทษบนกางเขน

See Comments Matthew 27:48-49, Mark 15:36.

มองความเห็นมัทธิว27:48-49 มาระโก15:36

Luke 23:36 says, “And the soldiers also mocked Him, coming near, offering Him sour wine.” The offering of this sour wine happened more times while Jesus was on the cross, which is part of the torture.

ลูกา23:36 บอกว่า “และด้วยกลิ่นเหล่าทหารได้ล้อเลียนพระองค์ เข้ามาใกล้ ให้ต่อพระองค์น้ำองุ่นเปรี้ยว” การให้น้ำองุ่นเปรี้ยวนี้ได้เกิดขึ้นหลายครั้งในขณะที่พระเยซูได้อยู่บนกางเขน ซึ่งคือส่วนหนึ่งของการทรมาน

When they crucified the beloved Son of God, their purpose was to torture Him as much as possible, and this drink was one of the torturing ways; they had offered to seep this drink more often, and the thirst that occurs after drinking this drink will be stronger than normal; the throat would be dry and hurtful, the part of

gull and spices that was mixed into it will create the suffering time for those that drink, and they want this to happen with the beloved Son of God as well.

เมื่อพวกเขาได้ตรึงพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าบนกางเขน จุดประสงค์ของพวกเขาเพื่อทรมานพระองค์ได้อย่างมากเท่าที่สุด และเครื่องดื่มนี้ได้เป็นทางหนึ่งของการทรมาน พวกเขาได้เสนอเพื่อให้อิบเครื่องดื่มนี้บ่อยๆ และความกระหายที่เกิดขึ้นนั้นหลังจากที่ดื่มน้ำนี้จะมีมากกว่าปกติ ลำคอจะแห้งและเจ็บ ส่วนของน้ำดีและเครื่องเทศนั้นที่ได้ผสมเข้าในมันจะสร้างเวลาความทรมานสำหรับพวกนั้นที่ดื่ม และพวกเขาต้องการให้สิ่งนี้เกิดขึ้นกับพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าด้วยเช่นกัน

“There was set a vessel full of sour wine.” This is the grape juice mixture; the drink of this mixture will be for torture but not for helping with the thirsty feeling. No one will drink this mixture, but only the prisoners will take it; this had a name to call “the suffering juice” and was set up when they crucified any prisoner they had.

“ดังนั้น พวกเขาเอาฟองน้ำจุ่มเต็มด้วยน้ำองุ่นเปรี้ยว” น้ำองุ่นผสมนี้ เครื่องดื่มนี้จะทรมานสำหรับนักโทษแต่ไม่ใช่สำหรับช่วยความรู้สึกกระหาย ไม่มีใครจะดื่มน้ำองุ่นผสมนี้ แต่มีเพียงนักโทษจะดื่มมัน สิ่งนี้ได้มีชื่อเรียกว่า “น้ำแห่งการทรมาน” และได้มีตั้งขึ้นเมื่อพวกเขาตรึงนักโทษไคๆบนกางเขนที่พวกเขาได้มี

“therefore, having filled a sponge with sour wine, having put it on a stock of hyssop, they brought it to the mouth.” This is the time in one of many times that they offered this drink to the prisoners that were crucified; when bleeding, the thirst would come, and this juice would make the prisoners have no peace to take a rest; the torturing will continue to do, even before the prisoner would die, and the beloved Son of God has received the human way of torture; other humans cannot understand, because this juice was given only to those that were sentenced to death, the rest of humans which were not punished to death would not taste this juice.

“ที่นั่น มีถังน้ำองุ่นเปรี้ยวเต็มถึง ดังนั้น พวกเขาเอาฟองน้ำจุ่มเต็มด้วยน้ำองุ่นเปรี้ยว เสียบบนไม้หุสบ พวกเขาให้นำมันมายังปาก “ นี่เป็นเวลาหนึ่งของหลายๆครั้งนั้นที่พวกเขาได้เสนอเครื่องดื่มนี้ต่อนักโทษนั้นที่ถูกตรึงบนกางเขน เมื่อเลือดไหล ความกระหายจะเกิดขึ้น และเครื่องดื่มนี้จะทำให้นักโทษไม่มีความสงบเพื่อพักผ่อน ความทรมานจะดำเนินต่อไป ถึงแม้ก่อนที่นักโทษจะตาย และพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าได้รับการทรมานของมนุษย์ มนุษย์คนอื่นจะไม่สามารถเข้าใจ เพราะเครื่องดื่มนี้ได้มีให้เพียงพวกนั้นที่รับโทษประหาร คนอื่นๆที่เหลือซึ่งไม่ได้รับโทษประหารจะไม่ได้ลิ้มรสเครื่องดื่มนี้

³⁰ When **Jesus** therefore had received the **sour wine**, **He** said, It is finished. And having bowed the head, **He** yielded up the **Spirit**.

³⁰ เมื่อ **พระเยซู** ได้รับน้ำองุ่นเปรี้ยว **พระองค์** พูดว่า มันได้สำเร็จ และก้มศีรษะลง **พระองค์** ทรงปล่อย **จิตวิญญาณ**

Comments 19:30. “When Jesus therefore had received the sour wine, He said, It is finished.” When the beloved Son of God received the last torture from human hands, also this showed that He had completed the work for the Father; He had come on earth to save humans, but in return, He has received from humans that He came to save the last torture of His human breath on earth.

ความเห็น 19:30 “เมื่อพระเยซูได้รับน้ำองุ่นเปรี้ยว พระองค์พูดว่า มันได้สำเร็จ” เมื่อพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าได้รับการทรมานสุดท้ายจากมือของมนุษย์ด้วยกัน นี้ได้แสดงนั้นว่าพระองค์ได้ทำงานสำหรับพระบิดาสำเร็จ พระองค์ได้ลงมาบนโลกเพื่อช่วยมนุษย์ให้รอด แต่ในการตอบแทน พระองค์ได้รับจากมนุษย์นั้นที่พระองค์ได้ลงมาเพื่อช่วยให้รอดการทรมานสุดท้ายของลมหายใจมนุษย์ของพระองค์บนโลก

The beloved Son of God has come down to save humans, and through His death on the cross, it is the only true saving way for all humans in every generation. The only way the Father will listen to humans is through the voice of the beloved Son begging for mercy for the soul that has come to accept that the beloved Son of God has been sacrificed for their own sins; the beloved Son of God has fulfilled the work on earth for keep those that believe in Him from the eternal punishment from the Father.

พระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าลงมาเพื่อช่วยมนุษย์ให้รอด และผ่านโดยความตายของพระองค์บนกางเขน มันคือเพียงทางการช่วยให้รอดสำหรับมนุษย์ทั้งหมดในทุกสมัย เพียงทางเดียวที่พระบิดาจะฟังมนุษย์คือผ่านเสียงของพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าขอสำหรับพระเมตตาสำหรับจิตวิญญาณนั้นที่ได้มาเพื่อยอมรับนั้นว่าพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าได้ถูกตรึงบนกางเขนสำหรับบาปของพวกเขาเอง พระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าได้สำเร็จงานบนโลกสำหรับเก็บพวกนั้นที่เชื่อในพระองค์จากการลงโทษนิรันดร์จากพระบิดา

“And having bowed the head, He yielded up the Spirit.” So, when the beloved Son of God has bowed His head to accept the death in the human body and has yielded up His Spirit back to the Father, right away at that moment, the Father has received the Spirit of Christ into His bosom and the Father also has felt the pain that the beloved Son has endured during the time on the cross; when the beloved Son of God has yielded up His Spirit to the Father, at that moment the Father’s heart also was broken, the beloved Son of God in human form has died in humans’ hands that He has come to save, it is the saddest time for heaven.

“และกัมศรีษะลง พระองค์ทรงปล่อยจิตวิญญาณ “ ดังนั้น เมื่อพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าได้กัมศรีษะของพระองค์ลงพระองค์ได้ยอมรับความตายในร่างมนุษย์และได้ทรงปล่อยจิตวิญญาณของพระองค์กลับสู่พระบิดา ในทันใดในเวลานั้น พระบิดาได้รับจิตวิญญาณของพระคริสต์เข้าสู่อ้อมอกของพระองค์และด้วยกับพระบิดาได้รู้สึกถึงความเจ็บนั้นที่พระบุตรสุดที่รักได้รับในขณะที่อยู่บนกางเขน เมื่อพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าได้ปล่อยจิตวิญญาณของพระองค์ต่อพระบิดาในเวลานั้นด้วยกับหัวใจของพระบิดาได้แตกหัก พระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าในรูปมนุษย์ได้ตายในมือของมนุษย์นั้นที่พระองค์ได้ลงมาเพื่อช่วยให้รอด มันคือเวลาเศร้าที่สุดสำหรับสวรรค์

See Comments Luke 23:46, Matthew 27:50, Mark 15:37. Next, we provide further clarification notes regarding the comments in Matthew 27:50 and Luke 23:46. During the Lord Jesus’ life on earth, He was hundred percent human; the body, the soul, and the spirit of the Lord Jesus cannot be separated, they are only as a unity because He is human.

มองเห็นความเห็นลูกา23:46 มัทธิว27:50 มาระโก15:37 ต่อไป เราให้บันทึกชี้แจงเพิ่มเติมเกี่ยวกับความเห็นในมัทธิว27:50 และลูกา23:46 ในขณะที่พระเยซูเจ้ามีชีวิตบนโลก พระองค์ได้เป็นมนุษย์หนึ่งร้อยเปอเซนต์ ร่าง วิญญาณ และจิตวิญญาณของพระเยซูเจ้าไม่สามารถแยกจากกัน พวกเขาคือเพียงเป็นหนึ่งเดียวกันเพราะพระองค์คือมนุษย์

Now the Lord Jesus is in heaven in His bodily form, but now with the power of the Father, the beloved Son’s Spirit can separate and come on earth for work; the Spirit of Christ is on earth according to the Father’s will Himself as well. In the same way, as the Holy Spirit works on earth, the Holy Spirit is the Spirit of the Father, the beloved Son of God’s Spirit works on earth as well, and this has shown true God and human features that the beloved Son of God has.

เวลานี้พระเยซูเจ้าอยู่ในสวรรค์ในรูปร่างของพระองค์ แต่เวลานี้ด้วยพระอำนาจของพระบิดา วิญญาณของพระบุตรสุดที่รักสามารถแยกออกและมาบนโลกสำหรับทำงาน อย่างที่พระวิญญาณบริสุทธิ์ทำงานบนโลก พระวิญญาณบริสุทธิ์คือพระจิตวิญญาณของพระบิดา พระจิตวิญญาณของพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าทำงานบนโลกด้วยเช่นกัน และนี่ได้แสดงพระผู้เป็นเจ้าที่แท้จริงและรูปมนุษย์นั้นที่พระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าได้มี

³¹ The Jews therefore, because it was the day before the Sabbath, so that the bodies would not remain on the cross on the Sabbath (for that day before the Sabbath was ending), asked Pilate that their legs might be broken, and they might be taken away.

³¹ ดังนั้นพวกยิว เพราะมันเป็นวันก่อนหน้าวันสะบาโต ดังนั้นเพื่อให้ร่างไม่คงอยู่บนกางเขนบนวันสะบาโต (เพราะวันนั้นเป็นวันก่อนที่วันสะบาโตจะจบลง) ได้ขอพิลาตเพื่อให้หักขาของพวกเขา และพวกเขาจะได้เอาไป

Comments 19:31. This verse tells all readers about the old law the Father gave to His people. But, still, they also have to think as well that when someone has been punished in this way (by hanging on a tree), that person must sin against God, and then that rule must be fulfilled; as verse 32 tells, they broke the legs of the prisoners to make sure that in case of not completely dead yet, their body might not be able to get up, for the law of the Father must be fulfilled, the person must be completely dead before the big day of the worship festival;

ความเห็น19:31 ข้อเขียนนี้บอกผู้อ่านทั้งหมดเกี่ยวกับกฎโบราณที่พระบิดาได้ให้แก่ประชาชนของพระองค์ แต่ ยังคง ด้วยกันพวกเขาควรคิดด้วยเช่นกันเมื่อบางคนได้รับการลงโทษในทางนี้(โดยแขวนบนต้นไม้) คนนั้นต้องมีการปฏิบัติตามพระผู้เป็นเจ้า และแล้วกฎนั้นต้องเติมเต็ม ตามข้อเขียน32 บอก พวกเขาได้หักขาของเหล่านักโทษเพื่อให้มั่นใจในกรณีที่ยังไม่ตายสนิท ร่างของพวกเขาจะไม่สามารถลุกขึ้น สำหรับกฎของพระบิดาต้องให้สำเร็จ คนต้องตายสนิทก่อนวันใหญ่ของเทศกาลบูชา

they broke the leg bones to induce further pain, and so that their body would not get up; if it is as in human term would say shocking them; when you break the legs it will create that shock and make the body respond, but if the body has completely died already will not respond to that shock, and that is the reason they have asked to break the legs of prisoners.

พวกเขาหักกระดูกขาเพื่อเพิ่มความเจ็บมากขึ้น และดังนั้นร่างของพวกเขาจะไม่สามารถลุกขึ้นได้ ถ้ามันในการบอกทางมนุษย์จะบอกว่าอีกพวกเขาเมื่อคุณหักขานั้นมันจะทำให้ช็อกและทำให้ร่างตอบสนอง แต่ถ้าร่างได้ตายสนิทแล้วจะไม่ตอบสนองต่อการช็อกนั้น และนั่นคือเหตุที่พวกเขาขอให้หักขาของเหล่านักโทษ

Deuteronomy 21:22-23 says, "And if a man has committed a sin worthy of death, and he be put to death, and you hang him on a tree; his body shall not remain all night on the tree, but you shall surely bury him the same day; for he that is hanged is accursed of God; that you defile not your land which Jehovah Thy God gives you for an inheritance."

พระราชบัญญัติ 21:22-23 "และถ้าคนได้ทำบาปควรถึงตาย และเขาได้ส่งไปตาย และคุณแขวนเขาบนต้นไม้ ร่างของเขาจะต้องไม่คงอยู่บนต้นไม้ตลอดคืน แต่แน่นอนคุณควรจะมีเขาในวันเดียวกัน สำหรับเขาที่ถูกแขวนคือสาปแช่งพระเจ้าเป็นผู้เป็นเจ้า นั่นทำให้คุณไม่เป็นมลทินต่อที่ของคุณซึ่งพระเยโฮวาห์พระเจ้าของคุณให้คุณเป็นมรดก"

The majority do understand that this verse relates to verse 31, but this verse, in reality, does not apply to the Lord Jesus because the beloved Son of God did not commit the sin worthy of death, which is why this verse does not apply to Him. But His people have applied this old law by breaking the legs of the prisoners. Still, when they came to the beloved Son of God, His face had already shown that He had lost all the blood from the body and had no human life left in Him, so the procedure to deal with the body of the beloved Son of God will be different than others. The internal blood will still be there, but the flowing blood of the body has been flown all out already.

คนส่วนมากเข้าใจว่าข้อเขียนนี้เกี่ยวข้องกับข้อเขียน 31 แต่ข้อเขียนนี้ ในจริงแล้ว ไม่ได้ใช้ต่อพระเยซูเจ้าเพราะพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าไม่ได้ทำบาปที่ควรถึงตาย ซึ่งคือทำไม่ข้อเขียนนี้ไม่ใช้กับพระองค์ แต่ประชาชนของพระองค์ได้ใช้กฎเก่านี้โดยหักขาของเหล่านักโทษ ยังคง เมื่อพวกเขาได้มายังพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้า หน้าของพระองค์ได้แสดงนั้นว่าพระองค์ได้เสียเลือดทั้งหมดจากร่างและได้ไม่มีชีวิตมนุษย์เหลือในพระองค์ ดังนั้นกฎการทำต่อไปกับร่างของพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าจะแตกต่างจากคนอื่น เลือดภายในจะยังคงมีอยู่ แต่จากการไหลของเลือดของร่างได้ไหลออกไปหมดแล้ว

Galatian 3:13 says, "Christ redeemed us from the curse of the law, having become a curse for us; for it is written, Cursed is every one that is hanged on a tree."

กาลาเทีย 3:13 บอกว่า " พระคริสต์ได้ไถ่ถอนเราจากการสาปแช่งของกฎ ได้กลายเป็นที่สาปแช่งสำหรับเรา สำหรับมันคือได้มีเขียน สาปแช่งคือทุกคนนั้นที่ถูกแขวนบนต้นไม้"

The beloved Son of God has taken all the punishment for humans, and the curse of the Father's law has fallen upon Him as well; for that reason, the beloved Son of God has become the only way for humans to be set free from the punishment of the Father when the beloved Son of God has redeemed that person from the punishment because the beloved Son of God has received the punishment of that curse upon Himself already.

พระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าได้รับการลงโทษทั้งหมดสำหรับมนุษย์ และการสาปแช่งของกฎของพระบิดาได้ตกลงบนพระองค์เช่นกัน สำหรับสาเหตุ นั้น พระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าได้กลายเป็นทางเดียวสำหรับมนุษย์เพื่อเป็นอิสระจากการลงโทษของพระบิดาเมื่อพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าได้ไถ่ถอนคนนั้นจากการลงโทษเพราะพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าได้รับการลงโทษของการสาปแช่งนั้นลงบนพระองค์เองแล้ว

³² The soldiers therefore came, and broke indeed the legs of the first, and of the other who was crucified with Him,

³² ดังนั้นเหล่าทหารจึงมา และหักขาของคนแรกจริงๆ และอีกคนที่ได้ถูกตรึงบนกางเขนกับ พระองค์

Comments 19:32. These soldiers also did according to the order; both criminals had their legs broken because the soldiers wanted to ensure that they both died on the cross.

ความเห็น 19:32 ด้วยกันเหล่าทหารนี้ได้ทำตามคำสั่ง อาชญากรทั้งสองขาของพวกเขาได้ถูกหักเพราะเหล่าทหารต้องการให้มันใจนั้นว่าพวกเขาทั้งสองได้ตายบนกางเขน

³³ and having come to Jesus, when they saw Him having been dead already, they did not break His legs:

³³ และเมื่อพวกเขาพบว่ายัง **พระเยซู** เมื่อพวกเขาพบว่า **พระองค์** ได้ตายแล้วจริงๆ พวกเขาไม่ได้หักขาของ **พระองค์**

Comments 19:33. When they looked upon the face of the beloved Son of God, His face did not show signs of pain or any reaction of hurt.

ความเห็น 19:33 เมื่อพวกเขาบ่งหน้าของพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้า หน้าของพระองค์ไม่ได้แสดงความเจ็บปวดหรือปฏิกิริยาใดของเจ็บ

The face of the beloved Son of God was as of a man falling asleep, but the soldiers also gave attention to the color of the skin, and they saw His face without blood, and also on the ground, they saw the blood of the beloved Son of God all over around the cross. Therefore, they were confident that the beloved Son of God truly died already; the prisoners on the cross, if not dead, their face would always show no peace but pain. But the beloved Son of God's face had not shown the pain of suffering, so the conclusion has been made that He has died already, and they did not need to break His legs.

หน้าของพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าได้เป็นเหมือนหน้าของผู้ชายที่นอนหลับ แต่ด้วยกลิ่นเหงาหาหน่าได้ให้ความสนใจต่อสีของผิว และพวกเขาได้เห็นหน้าของพระองค์ไม่มีเลือด และด้วยกลิ่นบนดิน พวกเขาได้เห็นเลือดของพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าเต็มไปรอบๆกางเขน ดังนั้น พวกเขาได้มีความมั่นใจนั้นว่าพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าได้ตายแล้วจริงๆ เหล่านักโทษบนกางเขน ถ้าไม่ตาย ตลอดเวลาหน้าของพวกเขาจะไม่แสดงความสงบแต่เจ็บปวด แต่หน้าของพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าไม่ได้แสดงความเจ็บปวด ดังนั้นผลสรุปได้ทำขึ้นนั้นว่าพระองค์ได้ตายไปแล้ว และพวกเขาไม่ต้องหักขาของพระองค์

³⁴ **but** one of the soldiers with a spear pierced **His** side, and **immediately** came out blood and water.

³⁴ แต่ทหารคนหนึ่งด้วยทวนได้แทงซี่ข้างของ **พระองค์** และในทันทีเลือดและน้ำได้ไหลออกมา

Comments 19:34. “but one of the soldiers with a spear pierced His side.” Give attention to what the verse has told; the beloved Son of God, even though they have seen He was already dead, they still pierced Him with the weapon. The heavy sins of the world have come upon the beloved Son of God to carry them with Him; even after He has already given the last breath of life, they still wanted to make sure that He will not be able to survive by any chance if they take Him down from the cross, the shock of the body will not occur on Him.

ความเห็น 19:34 “แต่ทหารคนหนึ่งด้วยทวนได้แทงซี่ข้างของพระองค์” ให้ความสนใจว่าข้อเขียนได้บอกว่าจะไร พระบุตรสุดที่รักของพระเจ้า ถึงแม้ว่าพวกเขาได้เห็นพระองค์ตายแล้ว พวกเขายังคงแทงพระองค์ด้วยอาวุธ บาปหนักของโลกได้มาบนพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าเพื่อแบกพวกมันกับพระองค์ แม้หลังจากที่พระองค์ได้ให้ลมหายใจสุดท้ายของชีวิต พวกเขายังคงต้องการทำให้มั่นใจนั้นว่าพระองค์จะไม่สามารถรอดโดยทุกกรณีถ้าพวกเขาฆ่าพระองค์ลงจากกางเขน การช็อคของร่างจะไม่เกิดขึ้นบนพระองค์

The injury of His body in this time also has told the whole world that by His own crucified body, all the sins of the world will also enter into the last wound humans gave Him. This action of this soldier has occurred to make sure that all spiritual meaning of the wounds that the beloved Son of God has received will pay for all the sins that will occur after His death as well.

บาดแผลบนร่างของพระองค์ในเวลาเดียวกันได้บอกต่อทั้งโลกนั้นว่าโดยร่างของพระองค์ที่ถูกตรึงบนกางเขน บาปของโลกทั้งหมดด้วยนั้นจะเข้าสู่บาดแผลสุดท้ายที่มนุษย์ได้ให้ต่อพระองค์ การกระทำนี้ของเหล่าทหารนี้ได้เกิดขึ้นเพื่อทำให้มั่นใจนั้นว่าความหมายทางจิตวิญญาณของเหล่าบาดแผลนั้นที่พระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าได้รับจะจ่ายสำหรับบาปทั้งหมดนั้นที่จะเกิดขึ้นหลังจากความตายของพระองค์ด้วยเช่นกัน

The wounds from the nails spiritually represent the sins until the time of His death, but the last piercing wound spiritually represents the sins of the future which will be washed away through the beloved Son of God's shed blood and water. The suffering of the Lord Jesus on the cross paid for all the sins of the world, past, present, and future. However, only the believers coming after the Lord Jesus' death on the cross will be baptized in His shed blood and water from His wounds.

บาดแผลจากตะปูทางจิตวิญญาณนั้นคือแทนเหล่าบาปจนกระทั่งถึงเวลาตายของพระองค์ แต่แผลของการแทงทางจิตวิญญาณสุดท้ายแทนเหล่าบาปแห่งอนาคตซึ่งจะได้รับการชำระล้างผ่านเลือดและน้ำที่หลังของพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้า ความทรมานของพระเยซูเจ้าบนกางเขนได้จ่ายสำหรับบาปทั้งหมดของโลก อดีต ปัจจุบัน และอนาคต อย่างไรก็ตาม เพียงเหล่าผู้มีความเชื่อมาหลังจากการตายของพระเยซูเจ้าบนกางเขนจะได้รับบัพติศมาในเลือดและน้ำที่หลังจากบาดแผลของพระองค์

“and immediately came out blood and water.” The pouring of blood and water is the confirmation of the blood to wash the sins away and that the water from the beloved Son of God’s body also has covered everyone that comes to take water baptism in the name of the Trinity of God. Still, this baptism must be done in the name of the Father, of the Son Jesus Christ, and of the Holy Spirit; in order to be a complete water baptism, the baptism must also say out loud specifically the Trinity of God.

“และในทันใดเลือดและน้ำได้ไหลออกมา” การไหลของเลือดและน้ำคือการยืนยันของเลือดเพื่อล้างเหล่าบาปออกไปและน้ำนั้นจากร่างของพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าด้วยกันได้ครอบคลุมทุกคนนั้นที่มารับบัพติศมาของน้ำในพระนามแห่งความเป็นสามของพระเจ้า บัพติศมานี้ต้องได้ทำในพระนามของพระบิดา พระบุตรพระเยซูคริสต์ และของพระวิญญาณบริสุทธิ์ เพื่อให้บัพติศมาของน้ำสมบูรณ์ ด้วยกันบัพติศมาต้องพูดออกมาดังๆ โดยเฉพาะพระนามแห่งความเป็นสามของพระเจ้า

The last blood from inside the beloved Son of God, when has poured out to the earth, has received the sins of the earth for all that have accepted His blood for cleansing, deep from the soul until outside, and the water from inside the beloved Son of God it will be in all the water baptism of the believers to cleanse the outside as well. The blood of the Lord Jesus will clean within, and the water will clean the outside, so let all readers remember as well that the beloved Son of God received this death from the human hands for our souls so that we can be in front of the Father to receive the Father’s mercy. To cleanse within means cleansing of the soul, and to cleanse outside means cleansing of the human flesh.

See also Comments Mark 16:12-13 and Matthew 26:27-28.

เลือดสุดท้ายจากภายในพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้า เมื่อได้หลั่งออกมาถึงโลก ได้รับเหล่าบาปของโลกสำหรับพวกนั้นที่ได้ยอมรับเลือดของพระองค์ สำหรับทำความสะอาดลึกจากจิตวิญญาณจนถึงภายนอก และน้ำจากภายในพระบุตรสุดที่รักของเจ้ามันจะอยู่ในน้ำบัพติศมาเพื่อเหล่าผู้มีความเชื่อเพื่อทำความสะอาดภายนอกด้วยเช่นกัน เลือดของพระเจ้าจะทำความสะอาดภายใน และน้ำจะทำความสะอาดภายนอก ดังนั้นให้ผู้อ่านทั้งหมดจำด้วยเช่นกันว่าพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าได้รับความตายนี้จากมือมนุษย์สำหรับจิตวิญญาณของเราดังนั้นเราสามารถอยู่เบื้องหน้าของพระบิดาเพื่อรับพระเมตตาของพระบิดา เพื่อทำความสะอาดภายในหมายถึงการทำความสะอาดของจิตวิญญาณ และเพื่อทำความสะอาดภายนอกหมายถึงการทำความสะอาดของร่างของมนุษย์

ด้วยกันมองความเห็นมาระโก16:12-13 และมีทธิวิ26:27-28

³⁵ And he who has seen has borne witness, and his testimony is true; and he knows that he speaks true, that you also may believe.

³⁵ และเขาที่ได้เห็นก็เป็นพยาน และคำที่เป็นพยานของเขานั้นจริง และเขาก็รู้ในสิ่งที่เขาได้พูดนั้นเป็นความจริง เพื่อพวกเจ้าด้วยกันจะได้เชื่อ

Comments 19:35. “And he who has seen has borne witness, and his testimony is true.” The apostle John witnessed how the people had murdered the beloved Son of God, and he told all people that the beloved Son of God, the Savior of all humans, had died in the hands of humans. The testimony of the apostle John regarding the death of the beloved Son of God, which his own eyes had witnessed, is true; the testimony of witness has confirmed that the beloved Son of God in human form has given His life for mankind.

ความเห็น19:35 “และเขาที่ได้เห็นก็เป็นพยาน และคำที่เป็นพยานของเขานั้นจริง” อัครสาวกยอห์นเป็นพยานว่าประชาชนอย่างไรได้สังหารพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้า และท่านได้บอกประชาชนทั้งหมดนั้นว่าพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้า พระผู้ช่วยให้รอดของมนุษย์ทั้งหมด ได้ตายในมือของเหล่ามนุษย์ คำให้การของอัครสาวกยอห์นเกี่ยวกับการตายของพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้า ซึ่งตาของท่านเองได้เป็นพยาน คือจริง คำให้การของพยานได้ยืนยันนั้นว่าพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าในรูปมนุษย์ได้ให้ชีวิตของพระองค์สำหรับเหล่ามนุษย์ชาติ

“and he knows that he speaks true, that you also may believe.” What the apostle John has seen and told people, he has spoken what had happened, so even if you who come later were not there, all of you should listen to what the apostle has told. And this truth you hear and believe about the death of the Lord Jesus on the cross will also set you free. In case of any doubt in what happened, read the Holy Bible, as many Gospels have told the same things, the beloved Son of God in human form has died on the cross for humans, so come and trust in the love and mercy of the One that has died for you.

“และเขาก็รู้ในสิ่งที่เขาได้พูดนั้นเป็นความจริง เพื่อพวกเจ้าด้วยกันจะได้เชื่อ” อะไรที่อัครสาวกยอห์นได้เห็นและได้บอกประชาชน ท่านได้พูดว่าอะไรที่ได้เกิดขึ้น ดังนั้นถึงแม้ว่าถ้าคุณมาในภายหลังที่ไม่ได้อยู่ในที่นั้น คุณทั้งหมดควรฟังว่าอะไรที่อัครสาวกได้บอก และความจริงนี้ที่คุณได้ยินและ

เชื่อเกี่ยวกับการตายของพระเยซูเจ้าบนกางเขนด้วยกันจะให้คุณเป็นอิสระ ในกรณีของความสงสัยใดๆในว่าอะไรที่เกิดขึ้น อ่านพระคัมภีร์ศักดิ์สิทธิ์ พระหนังสือหลายเล่มได้บอกอย่างเดียวกัน พระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าในรูปมนุษย์ได้ตายบนกางเขนสำหรับเหล่ามนุษย์ ดังนั้นมาและวางใจในความรักและพระเมตตาแห่งพระเจ้าผู้เป็นหนึ่งนั้นที่ได้ตายเพื่อคุณ

John was an eyewitness to how the beloved Son of God suffered on the cross. The Holy Spirit has given John what to write down and can link all the events that have happened, even the things that John Himself has not seen, but the Holy Spirit has dictated every word to him to put down, and because of that, the story of all events has no flaw or mistake, the Father wants humans to know how the beloved Son of God has suffered and died in the hands of humans that He has come to save.

ยอห์นนั้นคือพยานว่าพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าได้รับความทรمانอย่างโรบนกางเขน พระวิญญาณบริสุทธิ์ได้ให้แก่อยอนว่าอะไรเพื่อเขียนลงและสามารถเชื่อมเหตุการณ์ทั้งหมดนั้นว่าได้เกิดขึ้น แม้เหตุการณ์นั้นยอห์นตัวท่านเองไม่ได้เห็น แต่พระวิญญาณบริสุทธิ์ได้กำหนดทุกคำเพื่อให้ท่านเขียนลง และเพราะสิ่งนั้น เรื่องของเหตุการณ์ถึงแม้ว่าสิ่งนั้นยอห์นตัวท่านเองไม่ได้เห็น แต่พระวิญญาณบริสุทธิ์ได้บอกแก่ท่านให้เขียนลงตามทุกคำ และเพราะเหตุนี้ เรื่องของเหตุการณ์ทั้งหมดไม่มีข้อบกพร่องหรือข้อผิดพลาด พระบิดาต้องการให้มนุษย์ได้รู้ว่าพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าได้รับความทรمانและตายอย่างไรในมือของมนุษย์นั้นที่พระองค์ได้มาเพื่อช่วยให้รอด

³⁶ For these things came to pass, so that the Scripture might be fulfilled, Not one bone of Him will be broken.

³⁶ สำหรับสิ่งเหล่านี้ต้องผ่านไป ดังนั้นพระคำเขียนจะได้สำเร็จเต็ม ไม่มีกระดูกหนึ่งใดของ พระองค์ ที่จะแตกหัก

Comments 19:36. “For these things came to pass, so that the Scripture might be fulfilled.” Therefore, when the Father has said something, all things must happen. The Father has already told all humans that we all belong to Him and that He will take us to Himself, but in order for us to be able to go to Him, the beloved Son of God must be born as a human and be crucified by humans, and the beloved Son of God must rise from the dead in the human body, in order for humans to be able to go to the Father through the beloved Son of God in human form, and all Scripture must be fulfilled as well, only through Him all can reach to the Father.

ความเห็น 19:36 “สำหรับสิ่งเหล่านี้ต้องผ่านไป ดังนั้นพระคำเขียนจะได้สำเร็จเต็ม ” ดังนั้น เมื่อพระบิดาได้พูดบางอย่าง ทุกอย่างต้องเกิดขึ้น แต่เพื่อสำหรับเราเพื่อสามารถไปยังพระองค์ พระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าต้องเกิดเป็นมนุษย์และถูกตรึงบนกางเขนโดยเหล่ามนุษย์ และพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าต้องฟื้นจากความตายในร่างมนุษย์ เพื่อให้มนุษย์สามารถไปยังพระบิดาผ่านพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าในรูปมนุษย์ และพระคำเขียนทั้งหมดต้องสำเร็จด้วยเช่นกัน เพียงผ่านทางพระองค์เท่านั้นทั้งหมดสามารถเข้าถึงพระบิดา

“Not one bone of Him will be broken.” This verse in John is linked to Exodus 12:46, Numbers 9:12, and Psalm 34:20. These are correct links because for the Passover Lamb of God, the bones shall not be broken, and the beloved Son of God is the Passover Lamb of God for sacrifice for all humans; the death on the cross of the beloved Son of God it is a sacrifice to the Holy Father with the Holy Lamb, only through the Holy Lamb that sacrifice can reach the throne of the Father and the time of sacrifice has come to an end because the Holy Lamb of God has been sacrificed on the cross.

“ไม่มีกระดูกหนึ่งใดของพระองค์ที่จะแตกหัก” ข้อเขียนนี้ในยอห์นเชื่อมถึงอพยพ 12:46 กันดารวิถี 9:12 และเพลงสดุดี 34:20 เหล่านี้คือการเชื่อมที่ถูกต้องเพราะสำหรับลูกแกะของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าสำหรับปัสกา กระดูกจะต้องไม่ถูกหัก และพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าคือลูกแกะของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าสำหรับปัสกาสำหรับเครื่องบูชาถวายสำหรับมนุษย์ทั้งหมด ความตายบนกางเขนของพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าคือเครื่องบูชาถวายพระบิดาผู้ศักดิ์สิทธิ์ด้วยลูกแกะที่ศักดิ์สิทธิ์ ผ่านทางลูกแกะที่ศักดิ์สิทธิ์เท่านั้นที่เครื่องบูชาถวายสามารถถึงยังบัลลังก์ของพระบิดาและเวลาของเครื่องบูชาถวายได้มาถึงจุดจบเพราะลูกแกะที่ศักดิ์สิทธิ์ของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าได้ถูกตรึงบนกางเขน

Exodus 12:46: In one house shall it be eaten; you shall not carry out any of the flesh outside of the house; neither shall you break a bone thereof.

อพยพ 12:46 ในบ้านที่มันจะถูกกิน เจ้าจะไม่แบกส่วนใดของเนื้อออกไปข้างนอกบ้าน เจ้าจะไม่หักกระดูกใดออก

Numbers 9:12: they shall leave none of it to the morning, nor break a bone thereof, according to all the statute of the Passover they shall keep it.

กันดารวิถี 9:12 พวกเขาจะไม่ทิ้งส่วนใดของมันจนถึงเช้า หรือหักกระดูกใดๆด้วย พวกเขาจะถือตามกฎเกณฑ์ทั้งหมดของเทศกาลปัสกา

Psalm 34:20: He keeps all his bones, not one of them is broken.

เพลงสดุดี 34:20 พระองค์เก็บรักษากระดูกทั้งหมดของพระองค์ ไม่มีส่วนใดของพวกเขาหัก

Q: What does this command mean about the Passover lamb not having the bones broken?

คำถาม พระคำสั่งนี้เกี่ยวกับปัสกาลูกแกะไม่มีกระดูกใดได้หักหมายความว่าอะไร?

A: This is an old law that the Father has given to His children, but the old law has linked to the new law that will fulfill the old law and bring the completion of the old law by the perfect sacrifice of the beloved Son of God; the beloved Son of God who is crucified on the cross, has become the holy lamb for the Father, and this holy lamb is the perfect sacrifice offered for the Father, this lamb is the beloved Son of God which has been crucified on the cross, and none of His bones shall be broken; the lamb offering for the Passover, has a link to the beloved Son of God which has been crucified, and no bones of this lamb shall be broken as well.

คำตอบ นี่คือนิยามเก่าที่พระบิดาได้ให้แก่เด็กของพระองค์ แต่กฎเก่าได้เชื่อมโยงยังกฎใหม่นั้นที่จะทำให้กฎเก่าเต็มและนำความสมบูรณ์ของกฎเก่าโดยเครื่องบูชาที่สมบูรณ์ของพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้า พระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าผู้ซึ่งถูกตรึงบนกางเขน ได้กลายเป็นลูกแกะศักดิ์สิทธิ์สำหรับพระบิดา และลูกแกะศักดิ์สิทธิ์นี้คือเครื่องบูชาที่ได้ถวายสำหรับพระบิดา แกะนี้คือพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าซึ่งได้ถูกตรึงบนกางเขน และไม่มีกระดูกชิ้นใดของพระองค์ได้ถูกหัก แกะถวายสำหรับปัสกา ได้เชื่อมโยงถึงพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าซึ่งได้ถูกตรึงบนกางเขน และไม่มีกระดูกใดของแกะนี้จะได้ถูกหักด้วยเช่นกัน

³⁷ And again another Scripture says, They will look on Him whom they pierced.

³⁷ และยังมีพระคำเขียนอีกที่พูดว่า พวกเขาจะมองยัง พระองค์ ผู้ที่พวกเขาได้แทง

Comments 19:37. This verse also tells what will happen to the beloved Son of God when they have crucified Him on the cross; even though He has already given up the last breath of life as a human, the human still pierced Him. The last wound they have given to the beloved Son of God also has turned to be the mocking wound for His children; when they have looked upon the beloved Son of God on the cross, they all will remember as well, the last stroke on Him was to make sure that the beloved Son of God is truly dead.

ความเห็น 19:37 ด้วยกันข้อเขียนนี้บอกว่าจะอะไรจะเกิดขึ้นกับพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าเมื่อพวกเขาได้ตรึงพระองค์บนกางเขน ถึงแม้ว่าพระองค์ได้ให้ลมหายใจสุดท้ายแห่งการเป็นมนุษย์ มนุษย์ยังคงแทงพระองค์ บาดแผลสุดท้ายที่พวกเขาได้ให้แก่พระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าด้วยกันได้กลายเป็นแผลจำลองสำหรับเด็กของพระองค์ เมื่อพวกเขาได้มองยังพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าบนกางเขน พวกเขาทั้งหมดจะจำด้วยเช่นเดียวกัน จึงจะสุดท้ายที่ตีบนพระองค์เพื่อให้นั้นใจว่าพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าได้ตายจริงๆ

“They will look on Him whom they pierced.” When anyone has looked at that piercing of the beloved Son of God, because of the heart that is doubting, they will always have one conclusion; that He is not who He claims to be because He has allowed Himself to be tortured by the outsiders; regardless of the purpose He has on earth, as the beloved Son of God He should not allow them to pierce His side, He did not show His power in stopping any harm for Himself, this wound has become the mocking issue that the outsiders have made when His people have shown that He is the Son of God; in the eyes of the outsiders if He truly is the Son of God the one that pierced Him should drop dead at His feet as well.

“พวกเขาจะมองยังพระองค์ผู้ที่พวกเขาได้แทง” เมื่อใครก็ตามที่ได้มองยังแผลที่ถูกแทงนั้นของพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้า เพราะใจนั้นยังคงสงสัยตลอดเวลาพวกเขามีข้อสรุปเดียว นั้นว่าพระองค์ไม่ใช่ผู้ที่พระองค์บอกเพราะพระองค์ได้ยอมให้พระองค์เองถูกทรมานโดยคนนอก ไม่สำคัญถึงจุดประสงค์ที่พระองค์มายังโลก เป็นพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าพระองค์จะไม่ยอมให้พวกเขาแทงซี่ข้างของพระองค์ พระองค์ไม่ได้แสดงพระอำนาจของพระองค์ในการหยุดการทำให้ร้ายใดๆสำหรับพระองค์เอง บาดแผลนี้ได้กลายเป็นเรื่องจำลองที่คนนอกนั้นได้ทำเมื่อประชาชนของพระองค์ได้แสดงนั้นว่าพระองค์คือพระบุตรของพระเจ้าผู้เป็นเจ้า ในสายตาของคนนอกถ้าพระองค์จริงๆคือพระบุตรของพระเจ้าผู้หนึ่งที่ได้แทงพระองค์ควรจะล้มตายลงยังเมื่อพระบาทของพระองค์ด้วยเช่นกัน

Even nowadays, if you look at the cross and in your heart, you have thought that the story regarding the beloved Son of God has died on the cross is just a story, and do not believe the truth that the Holy Bible is the living Word of God that has been given to humans, that person has made that piercing become fresh again, and the suffering of the beloved Son of God, has never ended yet for giving His human life for all humans.

แม้ทุกวันนี้ ถ้าคุณมองยังกางเขนและในใจของคุณ คุณได้มีความคิดนั้นว่าเรื่องเกี่ยวกับพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าที่ได้ตายบนกางเขนคือเพียงเรื่องเล่า และไม่เชื่อว่าพระคัมภีร์ศักดิ์สิทธิ์คือพระคำแห่งชีวิตของพระเจ้าเป็นเจ้านั้นที่ได้ให้แก่เหล่ามนุษย์ คนนั้นได้ทำให้การแทงนั้นกลายเป็นแผลสดอีก และการทรมานของพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้า ยังได้ไม่เคยหยุดสำหรับการให้ชีวิตมนุษย์ของพระองค์สำหรับมนุษย์ทั้งหมด

Here, we need to make a difference between this comment and the comment in John 19:38: “He was the perfect sacrifice and the pain of the nails on the cross cannot happen again after His resurrection.” What we have said here is not that the wound becomes fresh, but that the painful feeling when He received the piercing reoccurs in His heart as that piercing has become fresh again, even though His flesh is different now, but the feeling as a human has occurred as He has been pierced over again.

ในที่นี้ เราต้องทำความเข้าใจความแตกต่างระหว่างความเห็นนี้และความเห็นในยอห์น 19:38 “พระองค์คือเครื่องถวายบูชาที่สมบูรณ์แบบและความเจ็บของตะปูบนกางเขนไม่สามารถเกิดอีกหลังจากการฟื้นคืนชีพของพระองค์” อะไรที่เราได้บอกในที่นี้คือไม่ใช่แผลกลายเป็นแผลสดอีก ถึงแม้ว่าเนื้อของพระองค์คือแตกต่างในเวลา นี้ แต่ความรู้สึกแห่งเป็นมนุษย์ที่เกิดขึ้นเหมือนถูกแทงอีก

“They” in this verse refers to those that were involved in piercing Him, not only the ones that pierced but the ones in agreeing that it was the right wound to give to end the claim of a man that He as a man is a Son of God; the reader must look in both ways, in the eyes of believers and in the eyes of outsiders; their understanding about the cross is different as it goes in parallel, they have no point to join together.

“พวกเขา” ในข้อเขียนนี้หมายถึงพวกนั้นที่มีส่วนเกี่ยวกับการแทงพระองค์ ไม่ใช่เพียงพวกนั้นที่ได้แทงแต่พวกนั้นที่เห็นด้วยนั้นว่ามันเป็นแผลที่ถูกตอกขึ้นเพื่อจบการอ้างของผู้ชายนั้นว่าพระองค์เป็นผู้ชายที่คือพระบุตรของพระเจ้า ผู้อ่านต้องมองในทั้งสองทาง ในสายตาของเหล่าผู้มีความเชื่อและในสายตาของคนนอก ความเข้าใจของพวกเขาเกี่ยวกับกางเขนคือแตกต่างต่างเหมือนไปเป็นทางคู่ขนาน พวกเขาไม่มีจุดยืนร่วมกัน

But the one that agrees that is the right wound that it also involved straight in the time that the beloved Son of God has been on the cross Himself, that piercing has covered the future mind of humans and the way of life nowadays has made them see and think that they don’t need that piercing, but it is enough only that He has been crucified; the piercing is just to make sure that He truly died for the ruler of that time alone; but for people nowadays that piercing is for those in that time, the last wound does not include the sin nowadays anymore.

แต่ผู้หนึ่งที่เห็นด้วยว่านั่นคือแผลที่ถูกตอกขึ้นนั้นด้วยกันมันคือเกี่ยวโดยตรงในเวลานั้นที่พระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าพระองค์เองได้อยู่บนกางเขน การแทงนั้นได้ครอบคลุมถึงความคิดของมนุษย์ในอนาคตและทางของชีวิตในทุกวันนี้ได้ทำให้พวกเขาเห็นและคิดนั้นว่าพวกเขาไม่ต้องการการแทงนั้น แต่มันคือเพียงพอเพียงเท่านั้นว่าพระองค์ได้ถูกตรึงบนกางเขน การแทงคือเพียงเพื่อทำให้มันใจนั้นว่าพระองค์ได้ตายจริงๆสำหรับเหล่าผู้ปกครองของเวลานั้นเพียงลำพัง แต่สำหรับประชาชนของทุกวันนี้การแทงนั้นคือเพียงสำหรับพวกนั้นในเวลานั้น แผลสุดท้ายไม่ได้รวมบาปของทุกวันนี้อีกต่อไป

However, because of the sins nowadays that have made that piercing happen, the sin of the past time leading to happen, but the sins of nowadays are also involved in making it happen; you can truly separate them out. So the “they” in this verse refers to all humans, past and future, for those that believe or not, and all of us are responsible for these wounds, but some will look to the wounds for salvation and some for mocking.

อย่างไรก็ตาม เพราะบาปของทุกวันนี้มันได้ทำให้การแทงได้เกิดขึ้น บาปของเวลาในอดีตนำไปให้เกิดขึ้น แต่บาปของทุกวันนี้ด้วยกันคือเกี่ยวในการทำให้มันใจนั้น คุณสามารถแยกมันออกได้จริงๆ ดังนั้น “พวกเขา” ในข้อเขียนนี้หมายถึงมนุษย์ทั้งหมด อดีตและอนาคต สำหรับพวกนั้นที่เชื่อหรือไม่ และพวกเราทั้งหมดคือมีส่วนรับผิดชอบสำหรับแผลเหล่านี้ แต่บางคนจะมองยังบาดแผลสำหรับความรอด และบางคนสำหรับเยาะเย้ย

Because of that piercing, in the future, humans will be saved as well because of the blood and the water that have flown from that wound; the past and the future have become tangled together. In the past, people have been saved because they have seen and heard the beloved Son of God's teaching, and they have given their hearts in trusting and believing that truly He is the beloved Son of God; people in the future that have looked upon the cross, without seeing the beloved Son of God on it, if in their hearts have sensed the thought that the beloved Son of God truly has been crucified on the cross and have given them the complete trust to the cross of the beloved Son of God as the way to be saved, they will have a chance to join the beloved Son of God in His kingdom.

เพราะการแทงนั้น ในอนาคต มนุษย์จะได้อวดด้วยเช่นกันเพราะของเลือดและน้ำนั้นได้ไหลออกจากรอยแผลนั้น อดีตและอนาคตได้กลายเป็นผูกพันเข้าด้วยกัน ในอดีตประชาชนได้อวดเพราะพวกเขาได้เห็นและได้ยินคำสอนของพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้า และพวกเขาได้ให้ใจของพวกเขาในความวางใจและเชื่อมั่นว่าจริงแล้วพระองค์คือพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้า ประชาชนในอนาคตนั้นที่ได่มองยังกางเขน โดยไม่ได้เห็นพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าบนไม้ ถ้าในใจของพวกเขาได้มีความคิดความรู้สึกนั้นว่าพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าจริงๆแล้วได้ถูกตรึงบนกางเขนและได้ให้ความศักดิ์ทราที่แท้จริงต่อกางเขนของพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าว่าเป็นทางเพื่อได้อวด พวกเขาจะมีโอกาสร่วมกับพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าในอาณาจักรของพระองค์

In verse 34, we comment, “The wounds from the nails spiritually represent the sins until the time of His death, but the last piercing wound spiritually represents the sins of the future which will be washed away through the beloved Son of God’s shed blood and water.” This comment applies to the believers, but when the outsiders look at this wound, it becomes the opposite meaning; the outsiders believe they won because the heart of outsiders is full of wickedness and murder in their souls; when they saw the beloved Son of God died on the cross, they believe it as a trophy for themselves against His children.

ในข้อเขียน 34 เรามีความเห็น “บาดแผลจากตะปูทางจิตวิญญาณนั้นคือแทนเหล่าบาปจนกระทั่งถึงเวลาตายของพระองค์ แต่แผลของการแทงทางจิตวิญญาณสุดท้ายแทนเหล่าบาปแห่งอนาคตซึ่งจะได้รับการชำระล้างผ่านเลือดและน้ำที่หลั่งของพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้า” ความเห็นนี้ใช้กับเหล่าผู้มีความเชื่อ แต่เมื่อคนนอกได้มองยังบาดแผลนี้ มันกลายเป็นความหมายตรงกันข้ามคนนอกเชื่อว่าพวกเขาได้ชนะเพราะใจของคนนอกนั้นเต็มไปด้วยความชั่วร้ายและการฆาตกรรมในจิตวิญญาณของพวกเขา เมื่อพวกเขาได้เห็นพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าตายบนกางเขน พวกเขาเชื่อว่ามันเป็นถ้วยรางวัลสำหรับตัวของพวกเขาเองต่อต้านเด็กของพระองค์

Therefore, the outsiders and the believers have opposite hearts in looking at the death of the beloved Son of God; if in your heart you have faith, you will see the love and mercy of the Father through the death of the beloved Son of God on the cross.

This verse links to Revelation 1:7 and Psalm 22:16.

ดังนั้น เหล่าคนนอกและเหล่าผู้มีความเชื่อมีใจตรงกันข้ามในการมองถึงความตายของพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้า ถ้าในใจของคุณมีความศรัทธา คุณ จะเห็นความรักและเมตตาของพระบิดาผ่านการตายของพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าบนกางเขน

ข้อเขียนนี้เชื่อมโยงถึงวิวรณ์ 1:7 และเพลงสดุดี 22:1

Revelation 1:7: Behold, **He** comes with the clouds; and every eye will see **Him**, and they that pierced **Him**; and all the tribes of the earth shall mourn over **Him**. Even so, Amen.

วิวรณ์ 1:7 ดูเถิด **พระองค์** จะเสด็จมาในเมฆ และทุกตาจะเห็น**พระองค์** และพวกเขาเหล่านั้นที่ได้แทง **พระองค์** และมนุษย์ทุกชาติบนโลกจะร้องให้เพื่อ **พระองค์** เป็นดังนั้น อาเมน

This verse in Revelation talks straight about the second return of the beloved Son of God; every eye that sees Him will also see the wounds of His body from all the torture He has received, and the last wound on His human body will still look fresh as it has just happened. Therefore, all human eyes that look upon the beloved Son of God and see His wounds will realize from the deepest of their soul that that wound is for them, and their sins have been upon the wound of the beloved Son of God's human body, just come to Him and admit your sins, and give thanks and glory to the beloved Son of God for receiving all these wounds for them as a payment to the Father.

ข้อเขียนนี้ในวิวรณ์พูดโดยตรงเกี่ยวกับกาอกลับมาครั้งที่สองของพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้า ทุกๆตาที่เห็นพระองค์ด้วยก็จะเห็นบาดแผลบนร่างของพระองค์จากการทรมานทั้งหมดที่พระองค์ได้รับ และแผลสุดท้ายบนร่างมนุษย์ของพระองค์จะมองสดเหมือนกับว่ามันเพิ่งเกิดขึ้น ดังนั้น ตาทุกตาของมนุษย์นั้นที่มองยังพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าและเห็นบาดแผลของพระองค์จะตระหนักจากส่วนลึกที่สุดแห่งจิตวิญญาณของพวกเขาเห็นว่าบาดแผลนั้นคือสำหรับพวกเขา และบาปของพวกเขาได้อยู่บนบาดแผลของร่างมนุษย์ของพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้า เพียงมายังพระองค์และยอมรับเหล่าบาปของพวกเขา และกราบขอบพระคุณและบูชาพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าสำหรับเหล่าบาดแผลทั้งหมดนี้สำหรับพวกเขาตั้งเป็นคำตอบแทนต่อพระบิดา

Psalm 22:16: For dogs have surrounded me, a company of evildoers have enclosed me; They pierced my hands and my feet.

เพลงสดุดี 22:16 สำหรับเหล่าสุนัขที่ไล่ล่าล้อมฆ่าพระองค์ และเหล่ากลุ่มคนชั่วที่ไล่ล่าฆ่าพระองค์ พวกเขาได้แทงมือของข้าพเจ้าและเท้าของข้าพเจ้า

“dogs” here refers to the outsiders and those that consider themselves righteous by blaming the beloved Son of God that He has claimed Himself to be the Son of Man, and also to the people of God who have betrayed the God of their fathers and took side with the outside leaders and the power of humans and believe these have more power than the God of their forefathers.

“เหล่าสุนัข” ในที่นี้หมายถึงเหล่าคนนอกและพวกนั้นที่คิดว่าพวกเขาเองนั้นถูกต้องโดยตำหนินั้นว่าพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าพระองค์ได้อ้างพระองค์เองว่าเป็นบุตรมนุษย์ และด้วยกันประชาชนของพระเจ้าซึ่งได้ทรยศพระเจ้าเป็นเจ้าของเหล่าบิดาของพวกเขาและเข้าข้างกับผู้นำคนนอกและอำนาจของมนุษย์และเชื่อว่าพวกนี้มีอำนาจมากกว่าพระเจ้าเป็นเจ้าของบรรพบุรุษของพวกเขา

³⁸ Then after these things, Joseph of Arimathea, being a disciple of Jesus, however, hiding for fear of the Jews, asked Pilate that he might take away the body of Jesus; and Pilate gave permission. Therefore, he came and took away His body.

³⁸ แล้วหลังจากสิ่งเหล่านี้ โยเซฟแห่งอาริมาเตีย ได้เป็นสาวกของ พระเยซู อย่างไรก็ตาม อย่างลับๆ เพราะมีความกลัวต่อพวกยิว ได้ขอพิลาตเพื่อให้เขาได้พำรังของ พระเยซู จากไป และพิลาตให้อนุญาต ดังนั้น เขาได้มาและพำรังของ พระเยซู จากไป

Comments 19:38. For verses 38 to 42, see Comments Matthew 27:57-61, Mark 15:42-47, and Luke 23:50-56.

“And after these things, Joseph of Arimathea, being a disciple of Jesus, however, hiding for fear of the Jews ...”; The name of this man has been mentioned in the Bible, but in this part of the verse, give attention to the word that told “hiding.” You cannot believe in the beloved Son of God in secret.

ความเห็น 19:38 จากข้อเขียน 38 ถึง 42 มองความเห็นมัทธิว 27:57-61 มาระโก 15:42-47 และลูกา 23:50-56

“และหลังจากสิ่งเหล่านี้ โยเซฟแห่งอาริมาเตีย ได้เป็นสาวกของ พระเยซู อย่างไรก็ตาม อย่างลับๆ เพราะมีความกลัวต่อพวกยิว...” ชื่อของชายคนนี้ไม่ได้มีกล่าวถึงในพระคัมภีร์ แต่ในส่วนนี้ของข้อเขียน ให้ความสนใจต่อคำที่ได้บอก “อย่างลับๆ” คุณไม่สามารถเชื่อในพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าอย่างลับๆ

If you have believed, then in that belief you will feel the strength in telling, which will lead all who hear to think as well about the Lord Jesus; if you keep your belief in secret, the death of the beloved Son of God will end with you, but the death of the Son of God is for the humans in the future as well, so you must tell why you believe and have complete confidence in the word you want to share. Still, if you believe in secret, you will not tell the reason for your belief.

ถ้าคุณมีความเชื่อ แล้วในความเชื่อนั้นคุณจะมีพลังในการบอก ซึ่งจะนำทั้งหมดซึ่งได้ยินด้วยกันเพื่อคิดเกี่ยวกับพระเจ้า ถ้าคุณเก็บความเชื่อของคุณอย่างลับๆ ความตายของพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าจะจบไปกับคุณ แต่ความตายของพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าสำหรับเหล่ามนุษย์ในอนาคตด้วยเช่นกัน ดังนั้นคุณต้องบอกทำไมคุณจึงมีความเชื่อและมีความมั่นใจอย่างสมบูรณ์ในคำที่คุณต้องการแบ่งปัน ยังคง ถ้าคุณเชื่ออย่างลับๆ คุณจะไม่มีบอกถึงเหตุผลสำหรับความเชื่อของคุณ

Give attention to what part of the verse we emphasized here; belief in hiding. A true believer will not be in secret; however, he has done a good deed in coming to ask for the body of the beloved Son of God, but he also has the part to be blamed for when he himself has kept the faith in secret. Therefore, in being a disciple, he must not stay hidden as a follower. Still, his name has also been mentioned here because he followed his heart and came to ask Pilate for the body of the beloved Son of God, and for this deed, he has made his name to be mentioned in the Holy Bible.

ให้ความสนใจถึงส่วนของข้อเขียนว่าอะไรที่เรามุ่งถึงในที่นี้ เชื่ออย่างลับๆ ผู้มีความเชื่อแท้จริงจะไม่อยู่อย่างลับๆ เขาได้ทำการกระทำที่ดีในการมาขอร่างของพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้า แต่ด้วยกันมีส่วนตำหนิเขาสำหรับเมื่อเขาตัวเองได้เก็บความเชื่ออย่างลับๆ ดังนั้น เป็นสาวก เขาต้องไม่หลบซ่อนเป็นอยู่ผู้ติดตาม ยังคง ด้วยกันชื่อของเขาได้พูดถึงในที่นี้เพราะเขาได้ติดตามใจของเขาและมาเพื่อขอพิลาตสำหรับร่างของพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้า และสำหรับการกระทำนี้ เขาได้มีชื่อของเขาได้มีกล่าวถึงในพระคัมภีร์ศักดิ์สิทธิ์

“and Pilate gave permission.” When Pilate gave permission, it was not out of a good heart but just out of his own greed; he did not have to spend any part of his treasure to get rid of the body of a criminal. Let the reader also pay attention to what Pilate has done; he gave permission to take the body away, yet that only confirms the benefit he thinks of; by giving someone else responsibility to take the body, it does not mean

he wanted to give the beloved Son of God a place to be buried somewhere, but that someone else will spend their own land in burying the beloved Son of God without Pilate having to be involved in spending any money to do it.

“และพิลาตให้อนุญาต “ เมื่อพิลาตได้ให้อนุญาต มันไม่ใช่จากใจที่ดีเพียงแต่ออกจากความโลภของเขา เขาไม่ได้เสียสละของสมบัติของเขาเพื่อกำจัดร่างของอาชญากร ด้วยกันให้อ่านให้ความสนใจว่าอะไรที่พิลาตได้ทำ ท่านได้ให้เอาร่างไป มันไม่ได้หมายความว่าท่านต้องการให้ร่างของพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าเพื่อฝังที่อื่น แต่นั่นคนอื่นจะเสียที่ดินของเขาเองในการฝังพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าโดยที่พิลาตไม่ต้องการมีส่วนเกี่ยวข้องในการเสียเงินใดๆเพื่อทำมัน

Even though Pilate had everything as his own, but to spend any part of his own to bury the beloved Son of God, the greed in his heart would not allow him to do that. People nowadays may not understand why he needed to take the body down when his own eyes did not need to see anyone on the cross, and Pilate, where he was, would not see anybody on the cross. However, if he left the body of the beloved Son of God to stay on the cross long, it could create more problems in controlling the people because the beloved Son of God, while living on earth, has taught many times in the synagogues; people even considered the beloved Son of God as a prophet, so, it would be best for him to let the body be taken away.

ถึงแม้ว่าพิลาตได้มีทุกอย่างเป็นของท่าน แต่เพื่อเสียสละของตนเองเพื่อฝังพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้า ความโลภในใจของท่านจะไม่ยอมให้ท่านทำสิ่งนั้น ประชาชนทุกวันนี้ไม่อาจเข้าใจว่าทำไมท่านต้องการเอาร่างลงเมื่อตาของท่านเองไม่ต้องการเห็นผู้ใดบนกางเขน และพิลาต ที่ที่ท่านอยู่ จะไม่เห็นผู้ใดบนกางเขน อย่างไรก็ตาม ถ้าท่านปล่อยร่างของพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าเพื่ออยู่บนกางเขนนาน มันสามารถสร้างปัญหาในการควบคุมประชาชนเพราะพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าในขณะที่มีชีวิตบนโลก ได้สอนหลายครั้งในธรรมศาลา แม้ประชาชนได้ถือว่าพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าเป็นศาสดาพยากรณ์ ดังนั้น มันจะเป็นการดีที่สุดสำหรับท่านเพื่อปล่อยให้ร่างถูกพาออกไป

“Therefore, he came and took away His body.” Now we all can notice someone else with a heart of concern regarding leaving the body of the beloved Son of God on the cross for people to see the rotten body of the beloved Son of God because he did not know that the Lord would rise up from the dead. By taking the beloved Son’s body away from the cross, Joseph himself has done a good job for all humans because when he put the Lord in the tomb, nobody needed to see what could happen; the Holy Bible also does not give details of how His body has risen up and what had truly happened with the wounds.

“ดังนั้น เขาได้มาและพาร่างของพระองค์จากไป” เวลานี้เราทุกคนสามารถสังเกตคนอื่นด้วยใจเป็นห่วงเกี่ยวกับการปล่อยร่างของพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าบนกางเขนสำหรับประชาชนเพื่อเห็นร่างที่เน่าเปื่อยของพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าเพราะท่านไม่รู้ว่าคุณจะฟื้นจากความตาย โดยเอาร่างของพระบุตรสุดที่รักออกจากกางเขน โยเซฟเขาเองได้ทำงานดีสำหรับมนุษย์ทั้งหมดเพราะเมื่อเขาใส่ร่างของพระองค์ในหลุมศพ ไม่มีใครที่ต้องเห็นว่าจะไรสามารถเกิดขึ้น ด้วยกันพระคัมภีร์ศักดิ์สิทธิ์ไม่ได้ให้รายละเอียดว่าอย่างไรที่ร่างของพระองค์ได้ลุกขึ้นและอะไรที่จริงๆแล้วได้เกิดขึ้นกับเหล่าบาดแผล

When the human body has risen up with those wounds, it would need the work of the Father regarding rising up the beloved Son of God and taking Him back to heaven where He belongs (See Comments Matthew 28:2-7).

เมื่อร่างมนุษย์ได้ฟื้นขึ้นด้วยบาดแผลเหล่านั้น มันจะต้องการงานของพระบิดาเกี่ยวกับการฟื้นคืนชีพของพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าและพาร่างองค์กลับไปสวรรค์ที่ซึ่งพระองค์ควรอยู่ (มองความเห็นมัทธิว 28:2-7)

Jesus predicted that He would rise from the dead after three days (Matthew 12:40, John 2:19-21). The body of Jesus had to be taken away from the cross and be placed in a tomb because **the Lord Jesus must rise in the human body first**; if He was to rise from the dead in the human body while nailed to the cross, He would feel pain again and suffer the second time on the cross again, and that cannot happen again, since He already made the full payment for the sins of the world on the cross and suffered and died. He was the perfect sacrifice, and the pain of the nails on the cross cannot happen again after His resurrection.

พระเยซูได้บอกล่วงหน้าว่าพระองค์จะฟื้นจากความตายสามวันให้หลัง(มัทธิว 12:40 ยอห์น 2:19-21) ร่างของพระเยซูได้ถูกพาออกจากกางเขนและวางไว้ในหลุมศพเพราะ**พระเยซูเจ้าต้องฟื้นในร่างมนุษย์ก่อน** ถ้าพระองค์ได้ฟื้นจากความตายในร่างมนุษย์ในขณะที่ถูกตรึงบนกางเขน พระองค์จะรู้สึกเจ็บอีกและรับการทรมานครั้งที่สองบนกางเขนอีก และนั่นไม่สามารถเกิดขึ้นอีก เนื่องจากพระองค์ได้ทำการจ่ายอย่างเต็มแล้วสำหรับเหล่า

บาปของโลกบนกางเขนและได้รับการทรมานและได้ตาย พระองค์ได้เป็นเครื่องบูชาที่สมบูรณ์ และความเจ็บของการถูกตรึงบนกางเขนไม่สามารถเกิดขึ้นอีกหลังจากที่พระองค์ได้ฟื้นคืนชีพ

For this, think as well how the human body can come down from the cross; Jesus' body must remain as the human body; if the beloved Son of God is still on the cross to rise up from the dead, His human body will be transformed, and that cannot happen; because the beloved Son of God must rise up in the human body first and cannot be in the heavenly body to rise up. The heavenly body, when transformed, will create many things that happen.

สำหรับสิ่งนี้ คิดด้วยเช่นกันว่าร่างมนุษย์สามารถลงจากกางเขนได้อย่างไร ร่างของพระเยซูต้องคงอยู่เป็นดังร่างมนุษย์ ถ้าพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าคือยังคงอยู่บนกางเขนเพื่อฟื้นคืนชีพจากความตาย ร่างมนุษย์ของพระองค์จะถูกเปลี่ยน และนั่นไม่สามารถเกิดขึ้นได้ เพราะพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าแรกต้องฟื้นในร่างมนุษย์ก่อน ร่างสวรรค์ เมื่อถูกเปลี่ยน จะสร้างหลายอย่างเกิดขึ้น

However, if that body were to be nailed on the cross, it would create limitations for that human body even if that body itself is the body of the beloved Son of God in human form because He is in human form, the way to rise up from the dead still has to be in the body that is completely attached, all parts one to another; if the beloved Son of God was still on the cross when He would rise up from the dead His human body will be damaged further and create further pain and that it cannot be as well.

อย่ารักก็ตาม ถ้าร่างนั้นได้ถูกตรึงบนกางเขน มันจะสร้างความจำกัดสำหรับร่างมนุษย์นั้นแม้ว่าถ้าร่างนั้นมันเองคือร่างของพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้า ในรูปมนุษย์เพราะพระองค์คือในร่างมนุษย์ การฟื้นคืนชีพจากความตายยังคงต้องอยู่ในร่างมนุษย์นั้นเพื่อให้แนบสนิท ทุกส่วนต่อกันและกัน ถ้าพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้ายังคงอยู่บนกางเขนเมื่อพระองค์จะฟื้นคืนชีพจากความตายร่างมนุษย์ของพระองค์จะได้รับความเสียหายมากขึ้นและสร้างความเจ็บปวดและนั่นมันไม่สามารถเป็นไปได้ด้วยเช่นกัน

As the human body, to take down from the cross without the proper way, that human body will be damaged, and tearing is not an option; the body of the beloved Son of God cannot have more wounds than how He received until this point, there were enough wounds for the body already, His suffering was completed.

เป็นร่างมนุษย์ เพื่อถูกพาลงจากกางเขนโดยไม่ถูกต้อง และการฉีกนั้นไม่ใช่ตัวเลือก ร่างของพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าไม่สามารถมีบาดแผลมากกว่าที่พระองค์ได้รับจนกระทั่งถึงจุดนี้ ที่นั่นได้มีบาดแผลเพียงพอสำหรับร่างแล้ว การทรมานของพระองค์ได้สมบูรณ์

There is not that the Father cannot touch the cross and take Him out of the cross, but the beloved Son in heavenly form cannot have the nails pierced through; He must be off the cross before rising up.

When Joseph took down the body of the beloved Son of God, many people at that time also saw that He was truly a human and died. So also, when Joseph took the body to bury Him, every heart came to the same point that the beloved Son of God was truly dead now on earth; however, when He rose up and came out from the cave after being buried, every heart had a different impact on it.

ที่นั่นไม่ใช่เห็นว่าพระบิดาไม่สามารถสัมผัสกางเขนและพาพระองค์ออกจากกางเขน แต่พระบุตรสุดที่รักในรูปแห่งสวรรค์ไม่สามารถมีตะปูแทงทะลุพระองค์ต้องออกจากกางเขนก่อนฟื้นคืนชีพ

เมื่อโยเซฟได้นำร่างของพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าลง หลายคนในเวลานั้นด้วยกันได้เห็นนั้นว่าพระองค์เป็นมนุษย์จริงๆ และได้ตาย ด้วยกันดังนั้นเมื่อโยเซฟได้นำร่างของพระองค์เพื่อฝัง ทุกใจมาถึงจุดเดียวกันนั้นว่าพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้านั้นจริงแล้วได้ตายในเวลานั้นบนโลก อย่างไรก็ตาม เมื่อพระองค์ได้ฟื้นขึ้นและออกมาจากถ้ำหลังจากได้ถูกฝัง ทุกๆใจได้มีผลกระทบแตกต่างกันไปยังมี

Jesus' body must remain as a human body on the cross in order to complete the suffering and carry the sins of the world. People, not just then but now as well, if the beloved Son of God has risen on the cross, everyone will think there was no pain for Him to be crucified on the cross. Still, the truth is that when the nails pierced through His skin, the pain that He endured was more than the criminals beside Him had endured, the criminals carried their own actions, but the beloved Son of God carried the sins of the world on those wounds. Hence, the torture feeling for Him was greater than a normal human would have.

ร่างของพระเยซูต้องคงอยู่บนกางเขนเพื่อให้การทรมานสมบูรณ์และแบกเหล่าบาปของโลก ประชาชน ไม่เพียงในเวลานั้นแต่ปัจจุบันด้วยเช่นกัน ถ้าพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าได้ฟื้นบนกางเขน ทุกคนจะคิดว่าที่นั่นไม่มีความเจ็บสำหรับพระองค์เพื่อถูกตรึงบนกางเขน ยังคง ความจริงนั้นคือเมื่อตะปูแทงผ่านหนัง ความเจ็บนั้นที่พระองค์ยอมรับมันมากกว่าเหล่าอาชญากรข้างๆพระองค์ที่ได้รับ เหล่าอาชญากรแบกภาระกระทำของพวกเขาเอง

แต่พระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าได้แบกเหล่าบาปของโลกลงบนบาปของโลกนั้น เพราะฉะนั้น ความรู้สึกทรมานสำหรับพระองค์ใหญ่กว่าที่มนุษย์ธรรมดาจะมี

In conclusion, Jesus must be taken away from the cross in the human body first, and then that body would rise and be covered by His heavenly body because His human body must be taken to heaven as a human body (See Comments Mark 16:12-13). Being in the tomb, the Lord Jesus rose in the palm of the Father (See Comments Matthew 28:2-7). When the Father came, He came in a different dimension; with the Father, nothing can block His hand.

สรุปแล้ว พระเยซูต้องถูกพาออกจากกางเขนในร่างมนุษย์ก่อน และแล้วร่างนั้นจะฟื้นขึ้นและถูกคลุมโดยร่างแห่งสวรรค์ของพระองค์เพราะร่างมนุษย์ของพระองค์ต้องถูกพาสู่สวรรค์เป็นดังร่างมนุษย์(มองเห็นมาระโก16:12-13) เริ่มต้นในหลุมศพ พระเยซูเจ้าฟื้นคืนชีพในอุ้งมือของพระบิดา (มองเห็นมัทธิว28:2-7) เมื่อพระบิดาได้มาในมิติที่แตกต่าง กับพระบิดา ไม่มีสิ่งใดสามารถกั้นมือของพระองค์

³⁹ And also came Nicodemus, who at first came to **Him** by night, bringing a mixture of myrrh and aloes, about a hundred **litras**.

³⁹ และด้วยกันที่นั่นนิโคเดมัสได้มาด้วย ผู้ซึ่งได้มาหา **พระองค์** ก่อนเป็นคนแรกในตอนกลางคืน นำมดยอบและกฤษณา หนักประมาณสามสิบ กิโลกรัม

Comments 19:39. “And also came Nicodemus, who at first came to Him by night.” (See Comments John 3:1-2) Nicodemus is a well-known man among people and has come to help with his heart that wished to help according to the burial of the beloved Son of God. It was not the first time that he had come, and at this time, he came with a heart that wanted to help, and he had both authority and money to bury the beloved Son of God, but he was not the one to be put up front in doing, he came as a helper only.

ความเห็น 19:39 “และด้วยกันที่นั่นนิโคเดมัสได้มาด้วย ผู้ซึ่งได้มาหาพระองค์ก่อนเป็นคนแรกในตอนกลางคืน” (มองเห็นยอห์น3:1-2) นิโคเดมัสเป็นที่รู้จักกันในหมู่คนและได้มาเพื่อช่วยด้วยใจของเขาที่ปรารถนาเพื่อช่วยตามการฝังศพของพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้า มันไม่ใช่ครั้งแรกที่ เขาได้มา และครั้งนี้ เขาได้มาด้วยใจที่ต้องการเพื่อช่วย และเขาได้มีทั้งสองอำนาจและเงินเพื่อทำการฝังศพของพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้า แต่เขา ไม่ได้เป็นออกนอกหน้าเพื่อทำ เขามาเป็นผู้ช่วยเท่านั้น

“bringing a mixture of myrrh and aloes, about a hundred litras.” This mixture he will use only for wrapping the body outside; before wrapping the body with a linen cloth, the spices will be put against the body, but nothing has been put inside the body. This is a traditional mixture they have used for burial.

“นำมดยอบและกฤษณา หนักประมาณสามสิบกิโลกรัม “ ส่วนผสมนี้เขาจะใช้เพียงสำหรับพันรอบรูปร่างภายนอก ก่อนพันร่างด้วยผ้าลินิน เครื่องเทศ จะใส่ต่อต้านร่าง แต่ไม่มีส่วนผสมใดได้ใส่ภายในร่าง นี่คือประเพณีของส่วนผสมที่ได้ใช้สำหรับการฝัง

See Comments John 12:2-3 regarding the anointing of the body of the Lord Jesus for burial. The beloved Son of God also said that what Mary did was considered preparing His body for burial. But we must see the difference. She did put on Him perfume but not burial spices; this was a perfume of love and respect that the beloved Son of God has received in order to prepare His body for burial; but at Mary’s time, the beloved Son of God was still alive on earth, so this perfume has become the perfume of love and respect towards the beloved Son of God.

มองเห็นยอห์น12:2-3 เกี่ยวกับการเจิมร่างของพระเยซูเจ้าสำหรับการฝัง ด้วยกันพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้านั้นได้พูดว่าอะไรที่มารีย์ได้คิด เตรียมร่างของพระองค์สำหรับการฝัง แต่เราต้องมองความแตกต่าง เธอได้ใส่น้ำหอมบนพระองค์แต่ไม่ได้ใส่เครื่องเทศ สิ่งนี้คือน้ำหอมของความรัก และเคารพที่พระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าได้รับเพื่อเป็นการเตรียมร่างของพระองค์สำหรับการฝัง แต่ยังคงเวลาของมารีย์ พระบุตรสุดที่รักของพระเจ้า ยังคงมีชีวิตอยู่บนโลก ดังนั้นน้ำหอมนี้ได้กลายเป็นน้ำหอมแห่งความรักและเคารพต่อพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้า

⁴⁰ Then, they took the body of **Jesus**, and bound it in linen cloths with the spices, as the custom of the Jews is to **prepare for burial**.

⁴⁰ แล้ว พวกเขา นำร่างของ **พระเยซู** และพันด้วยผ้าพันด้วยเครื่องหอม ตามธรรมเนียมของพวกยิวในการเตรียมตัวเพื่อฝัง

Comments 19:40. When they took the body of the beloved Son of God down from the cross, they also had things of the way how they should prepare His body; they must wrap around the body with spices, and after

that, use linen cloths to hold the spices in place; this was the custom of the people in that time regarding the burial; otherwise, the body will have the smell of body occur.

ความเห็น19:40 เมื่อพวกเขาได้นำร่างของพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าลงจากกางเขน ด้วยกันพวกเขาได้มีสิ่งสำหรับทางที่พวกเขาควรจะเตรียมร่างของพระองค์อย่างไร พวกเขาต้องพันรอบๆร่างด้วยเครื่องเทศ และหลังจากนั้น ใช้ผ้าลินินเพื่อเก็บเครื่องเทศเข้าที่ สิ่งนี้คือประเพณีของประชาชนในเวลานั้นเพื่อเตรียมฝัง หากไม่แล้ว ร่างจะมีกลิ่นเหม็นเกิดขึ้น

However, these spices will help the odor to be not that strong, but they did not touch the body of the beloved Son of God in another way; His body did not receive any cuts to open it as normally would be done for a complete procedure; by the custom, they would cut open a body and stuff the spices inside, but with the beloved Son of God, they had not enough time to do that, so they only wrapped around the body as the custom was without stuffing anything inside (See Comments John 12:2).

อย่างไรก็ตาม เหล่าเครื่องเทศนี้จะช่วยให้กลิ่นไม่แรง แต่พวกเขาไม่ได้แกะร่างของพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าในทางอื่น ร่างของพระองค์ไม่ได้มีการตัดใดๆเพื่อเปิดมันเป็นธรรมดาที่ทำสำหรับขั้นตอนที่สมบูร์น โดยประเพณี พวกเขาจะตัดเปิดร่างและยัดเครื่องเทศภายใน แต่ด้วยพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้า พวกเขาไม่มีเวลาพอเพื่อทำสิ่งเหล่านั้น ดังนั้นพวกเขาเพียงพันรอบๆร่างตามประเพณีโดยไม่ได้ยัดสิ่งใดๆภายใน(มองความเห็นยอห์น 12:2)

In Matthew 27:59, the verse says, “And Joseph took the body, and wrapped it in a clean linen cloth,” while here in John 19:38-40, we see that we have Joseph and Nicodemus that are doing work together for the body of Jesus. As the verse in Matthew says, Joseph has wrapped the body, but you must also think that one person cannot do the work alone; the Holy Bible did not say that only he alone did the work; one man alone cannot do the burial; there were more people that came with him for this work, but the Holy Bible did not talk in detail at the verse in Matthew, which is why everyone must read all the Gospels and connect them together.

ในมัทธิว27:59 ข้อเขียนบอกว่า และโยเซฟได้นำร่าง พันมันในผ้าลินินสะอาด” ในขณะที่ในที่นี้ในยอห์น19:38-40 เราเห็นนั้นว่าเรามีโยเซฟและนิโคเดมัสนั้นที่ทำงานด้วยกันสำหรับร่างของพระเยซู ตามที่ข้อเขียนในมัทธิวบอกว่าย โยเซฟได้พันรอบๆร่าง แต่คุณด้วยกันต้องคิดนั้นว่าคนคนเดียวไม่สามารถทำงานตามลำพัง พระคัมภีร์ศักดิ์สิทธิ์ไม่ได้บอกนั้นว่าลำพังเพียงเขาที่ได้ทำงาน ชายคนเดียวไม่สามารถทำการฝัง ที่นั้นมีคนมากนั้นที่ได้มา กับเขาสำหรับงานนี้ แต่พระคัมภีร์ศักดิ์สิทธิ์ไม่ได้บอกรายละเอียดในข้อเขียนในมัทธิว ซึ่งคือทำไม่ทุกคนต้องอ่านพระหนังสือทั้งหมดและเชื่อมพวกเขาเข้าด้วยกัน

⁴¹ Now in the place where **He** was crucified there was a garden; and in the garden a new tomb in which was no one yet laid.

⁴¹ เวลาในที่นั้นที่ซึ่ง **พระองค์** ได้ถูกตรึงบนกางเขนมีสวน และในสวนมีหลุมฝังศพใหม่ซึ่งยังไม่ได้ใส่ศพใคร

Comments 19:41. See also Comments Matthew 27:58-60, Luke 23:63, Mark 15:42-47.

Matthew 27:60 says, “and laid it in his own new tomb, which he had hewn out in the rock: and he rolled a great stone to the door of the tomb and departed.”

ความเห็น19:41 ด้วยกันมองมัทธิวความเห็น27:58-60 ลูกา23:63 มาระโก15:42-47

มัทธิว27:60บอกว่า “และได้วางมันในหลุมศพใหม่ของเขา ซึ่งเขาได้ขุดในหิน และเขาหมุนหินใหญ่ที่ประตูของหลุมศพและได้จากไป”

Notice that Matthew 27:60 does not tell where this tomb was. So, the Holy Bible did not tell that Joseph had made the tomb somewhere or not, but in John 19:41, the Holy Bible has clearly told that in this garden there was a new tomb that no one yet has been laid there because this is truly Joseph’s tomb itself which he has prepared for himself for burial. So, Joseph has given up this new tomb for the beloved Son of God’s body to rise there.

สังเกตนั้นว่ามัทธิว27:60ไม่ได้บอกว่ายหลุมศพนี้ได้อยู่ที่ใด ดังนั้น พระคัมภีร์ศักดิ์สิทธิ์ไม่ได้บอกนั้นว่าโยเซฟได้ทำหลุมศพที่ใดหรือไม่ แต่ในยอห์น 19:41 พระคัมภีร์ศักดิ์สิทธิ์ได้บอกอย่างชัดเจนนั้นว่าในสวนนี้ได้มีหลุมศพใหม่นั้นที่ยังไม่มีใครได้นำอนที่นั่นเพราะนี่จริงคือหลุมศพของโยเซฟมันเอง ซึ่งเขาได้เตรียมไว้สำหรับตัวเองสำหรับฝัง ดังนั้น โยเซฟได้ยกหลุมศพใหม่นี้สำหรับร่างของพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าเพื่อฟื้นคืนชีพที่นั่น

As the verse tells, in the place where the beloved Son of God was crucified, there was a garden, and in this garden, there was a new tomb that the owner had made and left it there without using. So, we can use the

term as this is an abandoned new tomb left there without use, but the beloved Son of God has been crucified close by, so they laid His body in this new tomb. But, because another Gospel tells us that this is Joseph's tomb which he had prepared, but he was still alive, the tomb has not been used. The beloved Son of God has been crucified closed by, as the Bible has told, so Joseph has given up his new tomb for the Lord, and that is the place where the beloved Son of God's body has been buried.

ตามที่ข้อเขียนบอก ในที่นี้ซึ่งพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าถูกตรึงบนกางเขน ที่นั่นได้มีสวน และในสวนนี้ ที่นี้ไม่มีหลุมศพใหม่นั้นที่เจ้าของได้ทำและทิ้งมันไว้ที่นั่นโดยยังไม่ได้ใช้ ดังนั้นเราสามารถใช้คำว่าเป็นหลุมศพใหม่ที่ถูกทิ้งไว้โดยไม่ได้ใช้ แต่พระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าได้ถูกตรึงบนกางเขนใกล้ๆ ดังนั้นพวกเขาได้วางร่างของพระองค์ในหลุมศพใหม่นี้ แต่เพราะในพระหนังสืออื่นบอกเรานั้นว่านี่คือโยเซฟหลุมศพซึ่งเขาได้เตรียมไว้ แต่เขายังมีชีวิตอยู่ หลุมศพยังไม่ได้ใช้ พระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าได้ถูกตรึงบนกางเขนใกล้ๆ ตามที่พระคัมภีร์ได้บอก ดังนั้นโยเซฟได้ให้หลุมศพใหม่ของเขาสำหรับพระเจ้า และนั่นคือที่ซึ่งร่างของพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าได้ถูกฝัง

42 In that place therefore, on account of the day before the Sabbath of the Jews, because the tomb was near, they laid **Jesus**.

⁴² ดังนั้นในที่นั้น เนื่องด้วยเป็นวันก่อนวันสะบาโตของพวกยิว เพราะมีอุโมงค์ศพอยู่ใกล้ พวกเขาจึงวางร่างของ **พระเยซู** ไว้

Comments 19:42. The beloved Son of God, the Holy Lamb of the Lord, has been crucified as an offering to the Father; the Sabbath has come, and the Holy Lamb of God has been crucified as an offering to glorify the Father in heaven, the tomb is close by, and the Holy Lamb of God has been laid to rest in that tomb.

ความเห็น 19:42 พระบุตรสุดที่รักของพระเจ้า ลูกแกะศักดิ์สิทธิ์ ได้ถูกตรึงบนกางเขนเป็นเครื่องบูชาถวายต่อพระบิดา สะบาโตได้มาถึง และลูกแกะศักดิ์สิทธิ์ของพระเจ้าได้ถูกตรึงบนกางเขนตั้งเป็นเครื่องบูชาถวายเพื่อบูชาพระบิดาในสวรรค์ หลุมศพอยู่ใกล้ และลูกแกะศักดิ์สิทธิ์ของพระเจ้าได้นอนพักในหลุมศพนั้น

Life and Faith Application. 1) All the prophecies about the Lord Jesus written in the Holy Scripture by the Father must be fulfilled; therefore, we must always be ready and look for the return of our Lord Jesus. 2) To be a believer, you must believe in the work of the Lord Jesus on the cross, ask for forgiveness of your sins and repent so your soul is cleansed by the blood of the Lamb, and go and be baptized in the water by immersion in the name of the Father, of the Son Jesus Christ, and of the Holy Spirit; the blood of the Lord Jesus shed on the cross will cleanse within (sins of the soul), and the water will cleanse the outside (sins of the flesh).

ชีวิตและการแสดงความจำนง 1) คำพยากรณ์ทั้งหมดเกี่ยวกับพระเยซูเจ้าได้เขียนในพระคัมภีร์ศักดิ์สิทธิ์โดยพระบิดาต้องสำเร็จสมบูรณ์ ดังนั้นตลอดเวลาเราต้องเตรียมพร้อมและรอคอยสำหรับการกลับมาของพระเยซูเจ้าของเรา 2) เป็นผู้มีความเชื่อ คุณต้องเชื่อในงานของพระเยซูเจ้าบนกางเขน ขอสำหรับการอภัยของเหล่าบาปของคุณและกลับตัวตั้งมั่นจิตวิญญาณของคุณได้สะอาดโดยเลือดของลูกแกะ และไปและรับบัพติศมาน้ำโดยดำลงในพระนามของพระบิดา พระบุตรพระเยซูคริสต์ และของพระวิญญาณบริสุทธิ์ เลือดของพระเยซูที่ได้หลั่งบนกางเขนจะทำความสะอาดภายใน(เหล่าบาปของจิตวิญญาณ) และน้ำจะทำความสะอาดภายนอก(เหล่าบาปของร่าง)

3) We must carry our lives on this earth and follow the call of the Lord until the end and let the Father decide the time to receive our soul in heaven.

3) เราต้องดำเนินชีวิตของเราบนโลกนี้และติดตามการเรียกของพระเจ้าจนถึงจุดจบและให้พระบิดาตัดสินเวลาเพื่อรับจิตวิญญาณของเราในสวรรค์

4) Perform our duties towards our earthly family; provide and care as the Lord provides for us. 5) Treat and help your needy brothers and sisters in faith as they would be your earthly family. 6) Respond to whatever call the Lord puts into your heart and give your best to Him.

4) ปฏิบัติหน้าที่ของเราต่อครอบครัวทางโลกของเรา ให้และดูแลตามที่พระเจ้าประทานให้แก่เรา 5) รักษาและช่วยความต้องการของพี่น้องชายพี่น้องสาวในความเชื่อของเราอย่างที่เราจะเป็นครอบครัวทางโลกของเรา 6) ตอบกลับต่อการเรียกอะไรก็ตามที่พระเจ้าใส่ในใจของเราและให้ที่ดีที่สุดของคุณ

August 31, 2023

**[Bible Commentary Forever – American Standard
Version helping (ASVh), The Gospel of John, Thai
Interlinear]**
